Έτος ΙΔ'

Τεύχος 315ον

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΔΟΣΙΣ: ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΝΟΜΙΚΑΙ ΚΑΙ ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ

Χριστιανισμὸς καὶ Ποινικὸν Δίκαιον, ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως καὶ Καθηγητοῦ τῆς Ἐγκληματολογίας ἐν τῇ Παντείῳ Ἀνωτάτῃ Σχολῇ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν κ. Ἰωάννου Παπαζαχαρίου (συνέχεια) 577

ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ ΜΙΣΟΥ ΑΙΩΝΟΣ

Ἡ συμμορία μὲ τὰ 25 πιστόλια, Ὑπὸ τοῦ κ. Σπύρου Λεωτσάκου 584

ΜΙΑ ΜΕΓΑΛΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΡΕΥΝΑ

« Σταυροφορία γιὰ τὸ παιδί », ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Σπ. Πηλοῦ (συνέχεια) 587

ΣΧΟΛΙΑ ΚΑΙ ΑΝΤΙΛΑΛΟΙ

Ὁ κομμουνισμὸς καὶ οἱ ἐχθροί του, ὑπὸ τοῦ κ. Πέλου Κουτούπη 595

ΜΕ ΤΟ ΦΑΚΟ ΤΗΣ ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΟΣ

Συνεστίασις Ἀστυνομικῶν Ὑπαλλήλων, πρὸς τιμὴν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δημοσίας Τάξεως κ. Χρίστου Ἀποστολάκου.—Ἐκδρομὴ Ὑπαλλήλων Ἀρχηγείου Ἀστυνομίας Πόλεων στὴ Θεσσαλία, ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Σπ. Πηλοῦ 597

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΣΚΟΠΗΣΙΣ

Ἀστυνομικὰ στιγμιότυπα δεκαπενθημέρου, ὑπὸ τοῦ κ. Ν. Α. 612

ΙΣΤΟΡΙΑ - ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ

Ἱστορικοὶ περίπατοι στοὺς δρόμους τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Πειραιῶς, ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Ἰωάννου Ράϊκου (συνέχεια) 615

ΘΕΜΑΤΑ ΤΡΟΧΑΙΑΣ

Δεκαπενθήμερον Τροχαίας, ὑπὸ τοῦ κ. Ν. Α. 620

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ 622

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ: Χειρόγραφα μελετῶν δημοσιευομένων ἢ μή, δὲν ἐπιστρέφονται.

ΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΟΜΕΝΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ ΑΠΗΧΟΥΝ ΤΗΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΝ ΕΡΓΑΣΙΑΝ ΤΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ ΚΑΙ ΤΑΣ ΓΝΩΜΑΣ ΑΥΤΩΝ

Τὸ περιοδικὸν ἐκτυποῦται εἰς τὰ Τυπογραφικὰ Καταστήματα Ἀδελφῶν Γ. ΡΟΔΗ Κεραμεικοῦ 40 — Ἀθῆναι (Τηλ. 522 - 512)

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

15ΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: ΤΜΗΜΑ ΜΕΛΕΤΩΝ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΚΑΛΛΙΔΡΟΜΙΟΥ 12 — ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 627-469

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ { ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δραχμαὶ 60.—Ἑξάμηνος δραχμαὶ 30.—Τιμὴ τεύχους δραχμαὶ 2.50
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δολλάρια 3. — Ἑξάμηνος δολλάρια 1,5.

ΕΤΟΣ ΙΔ΄.	ΑΘΗΝΑΙ, 1 ΙΟΥΛΙΟΥ 1966	ΤΕΥΧΟΣ 315

ΝΟΜΙΚΑΙ ΚΑΙ ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΠΟΙΝΙΚΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ

Ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως καὶ Καθηγητοῦ τῆς Ἐγκληματολογίας ἐν τῇ Παντείῳ Ἀνωτ. Σχ. Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν κ. **ΙΩΑΝΝΟΥ ΠΑΠΑΖΑΧΑΡΙΟΥ**

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

ΙΙΙ. Η ΜΕΤΑΝΟΙΑ ΕΝ ΤΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

1. Γενικῶς:

Ἡ ἀληθὴς δ' ἀποκαθαίρουσα μετάνοια τῶν ἀνανηψάντων ἐγκληματιῶν καὶ ἁμαρτωλῶν συνεκίνησε καὶ ἐπιλέκτους λογοτέχνας, οἵτινες εἰς πολύκροτα ἔργα αὐτῶν ἐπειράθησαν νὰ ἐξυμνήσωσι τοιαύτας περιπτώσεις θριάμβου τῆς μετανοίας.

Καὶ εἶναι μὲν ἀληθὲς ὅτι τοιαῦτα ἔργα ἐν πολλοῖς εἶναι ἀπομεμακρυσμένα ἀπὸ τῆς ἀληθοῦς πραγματικότητος, ἀπορρέοντα ἐκ τῆς ἀχαλινώτου φαντασίας συγγραφέων, ἀγνοούντων τὴν πραγματικὴν ψυχολογίαν τοῦ κόσμου τῶν ἐγκληματιῶν. Οὐχ ἧττον ὅμως δὲν δύναται ἐξ ἑτέρου νὰ παροραθῇ ἡ ἀσκηθεῖσα βαθυτάτη ἀπήχησις τῆς τοιαύτης πολυτίμου ἀντιλήψεως περὶ τῆς μετανοίας, τῆς συγγνώμης καὶ τῆς ἠθικῆς ἀναστάσεως εἰς τὴν ψυχὴν τῆς μεγάλης μάζης τῆς παγκοσμίου κοινῆς γνώμης.

2. Εἰδικῶς:

Ἀναφερόμεθα κατ' ἐξοχὴν ἀπὸ τῆς ἀπόψεως ταύτης εἰς τὸν ἀνήκοντα εἰς τὴν χορείαν τῶν διασημοτέρων γάλλων ποιητῶν Victor Hugo, τὸν λαλήσαντα μετὰ συγκινήσεως περὶ τῆς ἀνανήψεως τοῦ ἥρωος τοῦ μυθιστορήματος Γιάννη Ἁγιάννη.

Περαιτέρω εἰς τὸ δρᾶμα τοῦ Faust τοῦ Goethe, ἔργον φιλοσοφικῆς καὶ ἠθικῆς χροιᾶς, ἔνθα σκιαγραφεῖται ἡ ἤδη ἀναφερθεῖσα ἐν τῇ φυλακῇ μετάνοια τῆς Μαργαρίτας. Ὡραιότατον εἶναι καὶ τὸ τέλος τοῦ β΄ μέρους τοῦ Faust ἔνθα ἐπικρατοῦσιν αἱ χριστιανικαὶ ἔννοιαι τῆς μετανοίας, τῆς λυτρώσεως, τῆς χαρᾶς καὶ τῆς τελειώσεως.

Ὁμοίως παραπέμπομεν παραδειγματικῶς εἰς τὴν ἐπανειλημμένως περὶ τὰ τοιαῦτα θέματα ἐνεργοῦ μετανοίας ἀναφερθεῖσαν ἐπίλεκτον λογοτεχνίαν τοῦ θρησκευτικοῦ συλλόγου τῆς «Ζωῆς».

Ὁμοίως εἰς τὴν περιέχουσαν ἀνεκτίμητα κειμήλια τῆς ψυχῆς, μεταξὺ ἄλλων καὶ ζωηρὰ παραδείγματα μετανοίας καὶ ἠθικῆς ἀνανήψεως ἐξολισθησάτων μέχρι τῆς ἁμαρτίας, πραγματείαν τοῦ ἀειμνήστου Λέοντος Μελᾶ περὶ Γεροστάθη, ὅστις οὕτως ἐγένετο ἀληθὴς συμπαραστάτης καὶ συναντιλήπτωρ ἐν τῇ ἠθικῇ ἀγωγῇ τῶν πατέρων ἡμῶν.

ΙV. ΠΟΙΝΙΚΟΙ ΘΕΣΜΟΙ ΑΦΟΡΜΩΜΕΝΟΙ ΑΠΟ ΤΗΣ ΜΕΤΑΝΟΙΑΣ

Γενικῶς:

Τὸν θεσμὸν τῆς μετανοίας ὑπολαμβάνομεν ὡς ἀφθόνως ἠθικόν.

Πρὸ ἐτῶν ἀσχοληθέντες περὶ τὸ θέμα τῆς διαφορᾶς μεταξὺ τοῦ δικαίου καὶ

τῆς ἠθικῆς καὶ διαφωνήσαντες πρὸς τὴν κρατοῦσαν γνώμην, καθ' ἣν τὸ δίκαιον διαφέρεται μόνον ὑπὲρ τῆς ἐξωτερικῆς συμπεριφορᾶς τῶν ἀνθρώπων, γνώμην συνάδουσαν πρὸς τὴν ἔννοιαν τοῦ «ἀστυνομικοῦ κράτους», ἐλάβομεν ἀφορμὴν νὰ διατυπώσωμεν ἑτέραν ἡμετέραν δόξαν.

Κατὰ ταύτην τὸ δίκαιον εἶναι ταυτοχρόνως καὶ θεσμὸς ἀ γ ω γ ῆ ς, «διαπαιδαγωγούσης παιδείας», κατευθυνόμενον καὶ ἐπὶ τὴν καλλιέργειαν τοῦ φρονήματος τῶν πολιτῶν, ἤτοι ἐπὶ τὸν ἔσω ἄνθρωπον.

Ἀπὸ συμφώνου δὲ πρὸς τὴν ἀναπτυχθεῖσαν τοιαύτην ἄποψιν ἐδέχθημεν ἐν συνεχείᾳ ὅτι ἡ ἀξίωσις τοῦ δικαίου δὲν ἐμφανίζεται ὑπὸ τὴν τοιαύτην ἀντίληψιν, μόνην συνάδουσαν πρὸς τὴν ἔννοιαν τοῦ ἀληθοῦς «κράτους δικαίου», ὡς αὐταρχική, καθ' ὅσον σκοπεῖ νὰ ἐπιτύχῃ τοιαύτην διαπαιδαγώγησιν τῶν ἀνθρώπων, ὥστε ἐξ οἰκείας προαιρέσεως καὶ αὐτοβούλως νὰ ὑπακούωσιν εἰς τὰ κελεύσματα τῆς ἐννόμου τάξεως.

Παραμένοντες καὶ νῦν συνεπεῖς πρὸς τὴν ἐξενεχθεῖσαν τοιαύτην ἡμετέραν διδασκαλίαν ἐπικροτοῦμεν ὑπὸ τὴν ἔννοιαν ταύτην καὶ τὴν ποινικὴν ἐπιστήμην τοῦ δικαίου, ἥτις πλουσίως προάγει τὴν τοιαύτην ἠθικὴν ἀναμόρφωσιν τῶν πολιτῶν, μεταξὺ ἄλλων ἀφθόνως ἀφορμωμένη ἐν τῇ διαμορφώσει ποικίλων ποινικῶν, δικονομικῶν καὶ σωφρονιστικῶν θεσμῶν ἐκ τοῦ χριστιανικοῦ δόγματος τῆς μετανοίας.

Θεσμοὶ ποινικοὶ ἀφορμώμενοι ἀπὸ τοῦ χριστιανικοῦ δόγματος τῆς μετανοίας:

Α΄. Ὡς θεσμούς, οὕτω πολιτευομένους, μνημονεύομεν τοὺς ἀκολούθους:

α΄) Ἐν πρώτοις παραπέμπομεν εἰς τὸν διὰ τῆς παρελεύσεως μακροῦ χρόνου ἀποκλείοντα τὴν ποινικὴν ἀγωγὴν «θεσμὸν τῆς π α ρ α γ ρ α φ ῆ ς». Καὶ βεβαίως ὑπεστηρίχθη μὲν ὑπὸ ἐνίων συγγραφέων, ὡς τοῦ Φλοριάν, ὅτι οὐσιαστικῶς καὶ πρακτικῶς ἡ παραγραφὴ ἀποτελεῖ ἐπιβράβευσιν τῶν ἱκανωτέρων ἐγκληματιῶν, οἵτινες εἶναι καὶ οἱ πλέον ἐπικίνδυνοι. Ἐν τοσούτῳ ὅμως ἀπὸ τῆς ἄλλης ἀπόψεως ὀρθῶς ἐτονίσθη οὐ μόνον ὅτι ἡ παρέλευσις τοῦ χρόνου ἀποσβεννύει τὴν ἀνάμνησιν τῆς ἐγκληματοπραξίας, ἐπουλώνει τὴν κατενεχθεῖσαν κοινωνικὴν πληγήν, ἐπιφέρει λήθην, ἡ δὲ κοινὴ γνώμη παύει ἐξαιτουμένη πλέον ἱκανοποίησιν, ἀλλὰ πρὸς τούτοις καὶ ὅτι ἡ παραγραφὴ ἐκπαιδεύει καὶ ἐνθαρρύνει τὸν ἁμαρτήσαντα πρὸς μετάνοιαν, ἀντιπροσφέρουσα τὴν ἀτιμωρησίαν. Εἰκότως, ἄλλως τε, διότι ἡ κατὰ τὴν κρίσιμον πολυετῆ χρονικὴν περίοδον ἐπιδειχθεῖσαν ὑπὸ τοῦ δράστου νομιμόφρων καὶ ἄψογος συμπεριφορὰ ὄντως ἀποκαλύπτει πρὸ ἡμῶν ὅτι οὗτος, ὁ ἄλλοτε ἠθικῶς ταλαντευθείς, ἐβάδισε πλέον ἐπὶ τὴν ὁδὸν τῆς ἐνεργοῦ μετανοίας.

β΄) Χωροῦντες περαιτέρω, παραπέμπομεν εἰς τὴν ἀπαλλακτικὴν ἐπιρροὴν ἑτέρου θεσμοῦ, τοῦ τῆς «ἐ μ π ρ ά κ τ ο υ μ ε τ α ν ο ί α ς». Οὗτος, καθ' ἃ γνωστόν, προϋποθέτει ἑκουσίαν καὶ αὐθόρμητον δρᾶσιν τοῦ μὴ διωχθέντος ἐγκληματίου πρὸς ἐπανόρθωσιν τοῦ ὑπ' αὐτοῦ παραχθέντος κακοῦ. Διὰ τοῦ ἐν λόγῳ θεσμοῦ ἡ ἀντιπροσφερομένη ἀτιμωρησία παρέχει τῷ δράστῃ ἰσχυροτάτην παρώθησιν, «ἔστω καὶ κατὰ τὴν δωδεκάτην ὥραν» (Γάφος), πρὸς μετάνοιαν καὶ ἄρσιν τοῦ ἀποτελέσματος τῆς ἐγκληματικῆς αὐτοῦ ἐνεργείας. Καὶ ὁ Χατζάκος τονίζει ὅτι ἡ ἔμπρακτος μετάνοια ἀποδεικνύει τὸν ἠθικὸν τοῦ δράστου ἐξαγνισμόν, κατόπιν τοῦ ὁποίου ἀποβαίνει πλέον ἄσκοπος ἡ ἐπιβολὴ κατ' αὐτοῦ ποινῆς.

γ΄) Ἀνάλογον «χρυσῆν γέφυραν» πρὸς μεταμέλειαν καὶ ὀπισθοχώρησιν οἰκοδομεῖ καὶ ὁ ἀσκῶν ἀπαλλακτικὴν ἀπὸ τῆς ποινῆς ἐπιρροὴν θεσμὸς τῆς ἐ κ ο υ σ ί α ς ὑ π α ν α χ ω ρ ή σ ε ω ς ἀπὸ τῆς ἀποπείρας τῆς τελέσεως ἐγκλήματος. Ἀπὸ συμφώνου πρὸς τὴν παραστατικὴν ἔκφρασιν τοῦ ἀειμνήστου ἡμῶν διδασκάλου Τιμολέοντος Ἡλιοπούλου, καθηγητοῦ τοῦ Ποινικοῦ Δικαίου ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν, «ὁ νόμος τείνει οὕτω τῷ ἀποπειρωμένῳ τὴν χεῖρα, ἵνα μὴ τελικῶς ἐξολισθήσῃ». Ὁ ἐκ τῶν ἱδρυτῶν τῆς ἰταλικῆς σχολῆς Ε. Φέρρι, θεμελιωτὴς ἐν τῇ ποινικῇ

ἐπιστήμη «τῆς ἀρχῆς τῆς προσωπικότητος», ἀναφερόμενος εἰς τὴν ἀντιπροσφερομένην ἀτιμωρησίαν πρὸς τὴν ἑκουσίαν ὑπαναχώρησιν ἀπὸ τῆς ἀποπείρας, παρατηρεῖ ὅτι δέον νὰ μὴ παροραθῇ ὅτι ἐκεῖνος, ὅστις σταματᾷ κατὰ τὸ χρονικὸν στάδιον τῆς ἀποπείρας, ἔστω καὶ κατὰ τὴν τελευταίαν στιγμήν, ἄνευ ἐξωτερικοῦ κωλύματος, λόγω μιᾶς αὐθορμήτου κινήσεως τῆς ψυχῆς αὐτοῦ, ἀποδεικνύει ὅτι εἶναι ἠθικῶς καὶ κοινωνικῶς διάφορος τοῦ ἐξακολουθοῦντος μετὰ πείσματος τὴν ἐγκληματικὴν προσπάθειαν μέχρι τέλους.

Β΄. Διαφέρον ἀναφορικῶς πρὸς τὴν προσέγγισιν εἰς μετάνοιαν τῶν δραστῶν ἐγκλημάτων καὶ ἀπόσπασιν αὐτῶν ἐκ τῆς ἠθικῆς πενίας περιέχει ὑπεράφθονον καὶ ὁμὰς θεσμῶν, ἣν θὰ ἠδυνάμεθα νὰ ἀποκαλέσωμεν «κύκλον θεσμῶν δοκιμασίας». Διὰ τῆς τοιαύτης ὁρολογίας νοητέοι οἱ ποινικοὶ ἐκεῖνοι θεσμοί, δι' ὧν προσφέρεται εἰς τοὺς ὑποδίκους ἢ καταδίκους ἀτιμωρησία, καθολικὴ ἢ μερική, ἢ ἐνδεχομένως ἕτεραι εὐνοιαι ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι οὗτοι κατὰ τὴν διάρκειαν μακρᾶς χρονικῆς «περιόδου, δοκιμασίας» θὰ ἀποδείξωσιν διὰ τῆς νομιμόφρονος καὶ ἐναρέτου αὐτῶν διαγωγῆς θεραπείαν ἐκ τῆς φαυλότητος, ἠθικὴν ἀνάνηψιν καὶ ἀληθῆ μεταμέλειαν.

α΄) Ἐνταῦθα ἀναφερόμεθα ἐν πρώτοις εἰς τὸ θέμα τῆς διώξεως τῶν ἐγκλημάτων. Γνωστὸν ὅτι ἐν τῇ συγχρόνῳ ποινικῇ δικονομίᾳ ἡ ἄσκησις τῆς ποινικῆς διώξεως τῶν ἐγκληματησάντων δὲν θεωρεῖται ἀποτελοῦσαν ἰδιωτικὴν ὑπόθεσιν τῶν ἐκ τῶν ἐγκλημάτων παθόντων, ἀλλ' ὑπόθεσιν διαφέρουσαν τὸ κοινωνικὸν σύνολον. Τούτου ἕνεκα ἡ ποινικὴ δίωξις ἀσκεῖται κατὰ κανόνα ἐξ ἐπαγγέλματος ὑπὸ ὀργάνων τῆς πολιτείας. Καὶ ἐν μὲν τῇ ἑλληνικῇ ποινικῇ δίκῃ ἡ τοιαύτη ἐξ ὀφφίτσιο δίωξις, κυριαρχουμένη ὑπὸ τῆς καλουμένης «ἀρχῆς τῆς νομιμότητος», δημιουργεῖ νομικὴν ὑποχρέωσιν εἰς τὸν εἰσαγγελέα, ἵνα οὗτος κινήσῃ τὴν ποινικὴν δίωξιν, ὁσάκις ἐγεννήθη ἐπαρκὴς ὑποψία τελέσεως ἐγκλήματος. Ἐν ἑτέραις ὅμως νομοθεσίαις ἡ ποινικὴ δίκη κυριαρχεῖται ὑπὸ τῆς ἐντελῶς ἀντιθέτου «ἀρχῆς τῆς σκοπιμότητος». Δυνάμει ταύτης ἡ ἐπὶ τῆς καταδιώξεως ἀρχὴ κέκτηται τὴν διακριτικὴν εὐχέρειαν τῆς κινήσεως ἢ μὴ τῆς ποινικῆς διώξεως, δυναμένη κατὰ ταῦτα νὰ ἀναστείλῃ τὴν ἔναρξιν τῆς διώξεως, χορηγοῦσα ταυτοχρόνως τῷ μὴ διεφθαρμένῳ καὶ παρουσιάζοντι ἐλπίδας ἀληθοῦς μεταμελείας δράστῃ «χρονικὴν περίοδον πρὸς δοκιμασίαν». Τοιουτοτρόπως οὗτος δύναται νὰ ἐλπίζῃ εἰς ὁριστικὴν ἀπαλλαγὴν ἀπὸ τῆς ποινικῆς αὐτοῦ περιπετείας, ἐὰν καὶ ἐφ' ὅσον ἀποδείξῃ διὰ τῆς μεταμελείας του καὶ τῆς ἀψόγου αὐτοῦ διαγωγῆς ὅτι εἶναι ἄξιος τοῦ ἠθικοῦ ἐξαγνισμοῦ.

β΄) Ὁμοίως εἰς μετάνοιαν ἐκπαιδεύει ὁ ἔχων ἀγγλοαμερικανικὴν τὴν προέλευσιν θεσμὸς τῆς χορηγήσεως τοῦ εὐεργετήματος «τῆς ἀναστολῆς τῆς ποινῆς ὑπὸ ὅρον» πρὸς τὸν δικαζόμενον. Χάρις εἰς τὸ τοιοῦτον εὐεργέτημα εἴτε ἀναστέλλεται διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως ἡ ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου ἀπαγγελία τῆς ἐνοχῆς τοῦ κατηγορουμένου (Ἀγγλοαμερικανικὸν σύστημα), εἴτε ἀναστέλλεται διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως ἡ ἐκτέλεσις τῆς ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου καταγνωσθείσης ποινῆς κατὰ τοῦ κηρυχθέντος ἐνόχου (Βελγογαλλικὸν σύστημα), εἴτε τέλος ἀναστέλλεται διὰ τῆς μέσω τῆς διοικητικῆς ὁδοῦ χορηγήσεως χάριτος ὑπὸ ὅρον ἡ ἐκτέλεσις τῆς ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου καταγνωσθείσης ποινῆς κατὰ τοῦ κηρυχθέντος ἐνόχου (Γερμανικὸν σύστημα). Κατὰ ταῦτα, ἐὰν ὁ εἰς ὃν ἐχορηγήθη τὸ εὐεργέτημα τῆς ἄνω ἀναστολῆς μετανοήσας εἰλικρινῶς ἐπιδείξῃ ἐφ' ὡρισμένον χρόνον δοκιμασίας νομιμόφρονα καὶ ἄψογον διαγωγήν, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει θὰ ἐπιτύχῃ πλέον καὶ ὁριστικὴν ἀπαλλαγήν.

Κατὰ τὴν διαφέρουσαν διάταξιν τοῦ ἑλληνικοῦ ποινικοῦ κώδικος ἔτους 1950 ἄ. 100 § 1 ἐδ. δεύτερον, ἥτις καθορίζει τὰς προϋποθέσεις χορηγήσεως τῆς ἀναστολῆς, δέον τὸ δικαστήριον ἐν τῇ κρίσει του ταύτῃ πλὴν ἄλλων νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν «καὶ τὴν μετὰ τὴν πρᾶξιν διαγωγὴν τοῦ ὑπαιτίου, ἰδίως δὲ τὴν ἐπιδειχθεῖσαν μετάνοιαν καὶ τὴν προθυμίαν πρὸς ἐπανόρθωσιν τῶν συνεπειῶν αὐτῆς».

γ΄) Ὡσαύτως κίνητρον τοῦ καταδίκου πρὸς μετάνοιαν καὶ ἠθικὴν ἀναμόρφωσιν συνιστᾶ ὁ ἔχων ἀγγλικὴν τὴν προέλευσιν «θεσμὸς τῆς ὑπὸ ὅρον ἀπολύσεως». Χάρις εἰς τὸ τοιοῦτον εὐεργέτημα, ὅπερ χορηγεῖται μόνον πρὸς ἐπιδείξαντας ἐν τῇ φυλακῇ καλὴν διαγωγὴν καταδίκους, ἀναστέλλεται ἡ ἐκτέλεσις ἀπομένοντος πρὸς ἔκτισιν ὑπολοίπου ποινῆς κατὰ τῆς ἐλευθερίας. Εἰδικῶς παρέχεται ὑπόσχεσις πλήρους καὶ ὁριστικῆς ἀπαλλαγῆς ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι οἱ εὐεργετηθέντες καὶ προσωρινῶς ἀπολυθέντες κατάδικοι θὰ συγκρατηθῶσιν ἐν τῇ ἐντιμότητι καὶ θὰ ἐκδηλώσωσιν εἰλικρινῆ μετάνοιαν κατὰ τὴν διάρκειαν «ὡρισμένου χρόνου δοκιμασίας».

δ΄) Πρὸς ἐνεργὸν μετάνοιαν καὶ προσπάθειαν ἐπὶ ἠθικὴν ἀναμόρφωσιν προσελκύει ἰσχυρῶς τὸν κατάδικον καὶ ὁ περίφημος θεσμὸς «τῆς ἀ ο ρ ί σ τ ο υ κ α τ α δ ί κ η ς». Περὶ τούτου ἔχομεν ὡραίαν πραγματείαν ἐν τῇ ἑλληνικῇ γλώσσῃ καὶ ἀξίαν πολλοῦ ἐπαίνου, τὴν τοῦ τακτικοῦ καθηγητοῦ τῆς Ἐγκληματολογίας καὶ Σωφρονιστικῆς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν Κ. Γαρδίκα.

Ὁ ἐν λόγω ἐπιστήμων ἀποδεικνύει ὅτι ὁ θεσμὸς ἔχει προέλευσιν ἀρχαίαν ἑλληνικήν, χαρακτηρίζων ὡς προπάτορα τούτου τὸν θεῖον φιλόσοφον Πλάτωνα. Ὁ Πλάτων θεωρῶν τοὺς ἐγκληματίας ὡς νοσηροὺς περὶ τὴν ψυχὴν ἀποφαίνεται ὅτι ἡ Πολιτεία ὀφείλει «διδάσκειν καὶ κολάζειν καὶ παῖδα καὶ ἄνδρα καὶ γυναῖκα, ἕως πὲρ ἂν κολαζόμενος βελτίων γένηται».

Ἐν τῇ νεωτέρα ἐποχῇ ὁ θεσμὸς τῆς ἀορίστου καταδίκης ἔλαβε σάρκα καὶ ὀστᾶ ἐν τῷ Ἀμερικανικῷ Δικαίῳ κατὰ τὸ τελευταῖον τέταρτον τοῦ παρελθόντος αἰῶνος, ἀποτελέσας ἀντικείμενον ἐπανειλημμένων συζητήσεων εἰς διάφορα διεθνῆ συνέδρια. Κατὰ τὸν θεσμὸν τοῦτον, ὃν εἰσήγαγε παρ' ἡμῖν ἐφ' ὡρισμένων περιπτώσεων ἡ νέα ἑλληνικὴ ποινικὴ νομοθεσία ἔτους 1950, ἥτις καὶ εἰς ποικίλα ἄλλα θέματα ἐχάραξεν εὐστόχους προοδευτικὰς γραμμάς, δὲν προσδιορίζεται (ὡς ἐγένετο κατὰ τὸ ἄνωθεν κρατοῦν σύστημα τῆς «ὡρισμένης καταδίκης»), ἀ πριόρι ὑπὸ τοῦ ποινικοῦ Δικαστηρίου, ληγούσης τῆς ἐπ' ἀκροατηρίου κυρίας διαδικασίας, ἡ ἀκριβὴς χρονικὴ διάρκεια τῆς ποινῆς ἢ τοῦ ἀσφαλιστικοῦ μέτρου κατὰ τῆς ἐλευθερίας (ἤτοι τακτὴ ἡμέρα ἀπολύσεως). Ἀλλ' ἀντιθέτως ὁ φέρων ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ τὴν παγουργίαν ἐγκληματίας εἰσάγεται εἰς τὸ σωφρονιστικὸν ἢ τὸ ἀσφαλιστικὸν ἵδρυμα, ὡς ὁ ἐκ νόσου πάσχων εἰσέρχεται ἐν τῷ νοσοκομείῳ, ἵνα μείνῃ ἐπ' ἀόριστον, δηλονότι μέχρις οὗ ἠθικῶς ἰαθῇ. Εἰς τὴν ἀόριστον καταδίκην ἡ ἐπιστήμη καὶ ἡ πρᾶξις ἀποδίδουσι μεγάλην ἠθοποιὸν καὶ πρὸς μετάνοιαν ὠθοῦσαν δύναμιν. Ταύτην ἐναργῶς παρέστησαν οἱ εἰπόντες ὅτι οὕτως οἱ κατάδικοι κρατοῦσιν ἐν τῇ ἰδίᾳ χειρὶ τὴν κλεῖδα τῆς φυλακῆς αὐτῶν, λίαν ταχέως πειθόμενοι διὰ τῆς ὁδοῦ τῆς εἰλικρινοῦς μετανοίας καὶ ἐνεργοῦ μεταστροφῆς τῶν πρὸς τὴν ἀρετήν, νὰ εἰσαγάγωσι ταύτην ἐντὸς τοῦ κλείθρου.

ε΄) Ὡς σύστημα ὑποκινοῦν βῆμα πρὸς βῆμα τὸ φρόνημα τοῦ ἠθικῶς ἐρήμου καταδίκου πρὸς μετάνοιαν καὶ κατάπνιξιν τῆς ἀνηθικότητος διὰ συνεχοῦς θέσεως αὐτοῦ εἰς δοκιμασίαν θεωρητέον καὶ τὸ ἀποκαλούμενον σωφρονιστικὸν «προοδευτικὸν σύστημα ἐκτελέσεως» τῶν ποινῶν ἢ τῶν ἀσφαλιστικῶν μέτρων κατὰ τῆς ἐλευθερίας. Κατὰ τὸ σύστημα τοῦτο, ὅπερ συνεπληρώθη διὰ τῆς «μεθόδου τῆς βαθμολογίας» καὶ συνάδει πρὸς τὸ ὕψος τῶν συγχρόνων ἠθικῶν σωφρονιστικῶν ἀπαιτήσεων, οἱ κατάδικοι διανύουσι τὴν ποινὴν ἢ τὸ μέτρον ἀσφαλείας κατὰ τῆς ἐλευθερίας κατὰ προοδευτικὰς κλάσεις (τάξεις). Οἱ ἐπιδεικνύοντες βελτίωσιν καὶ εἰλικρινὲς φρόνημα μετανοίας κατάδικοι προωθοῦνται καὶ ἀνέρχονται ὁλονὲν καὶ εἰς ἀνωτέρας βαθμίδας. Οὕτω, μικρὸν κατὰ μικρόν, ἐλαττουμένης βαθμιαίως σὺν τῇ ἀνόδῳ τῆς πιέσεως, παρέχονται αὐτοῖς διαρκῶς καὶ περισσότεραι εὔνοιαι κατὰ τοιοῦτον τρόπον, ὥστε οὗτοι νὰ δύνανται νὰ διαβιῶσιν ἐν μείζονι ἐλευθερίᾳ καὶ ἀνεξαρτησίᾳ. Τούτων οὕτως ἐχόντων καταλήγουσιν οὗτοι διὰ τῆς συνεχοῦς μετανοίας καὶ ἠθι-

κῆς ἀναμορφώσεώς των, ἤτοι δι' αὐτοδιαπαιδαγωγήσεως, νὰ ἀνέλθωσι μέχρι καὶ τῆς τελευταίας φάσεως τῆς δοκιμασίας, ἤτοι τῆς βαθμίδος τῆς ὑπὸ ὅρον ἀπολύσεώς των, δηλονότι φάσεως προσομοιαζούσης πρὸς τὴν διαβίωσιν τοῦ παντελῶς ἐλευθέρου ἀτόμου.

Μετὰ τὴν ἐκ τῆς φυλακῆς ἢ ἑτέρου σωφρονιστικοῦ ἱδρύματος ἀπόλυσιν τῶν καταδίκων, πρὸς μετάνοιαν καὶ ἠθικὴν ἀνόρθωσιν ἐξακολουθοῦσι νὰ ἐνθαρρύνωσι διαρκοῦντος ὡρισμένου χρόνου δοκιμασίας τοὺς καταδίκους ἕτεροι θεσμοί. Τοιουτοτρόπως οἱ ἀπελευθερούμενοι κατάδικοι δὲν καταλείπονται μόνοι ἄνευ προστασίας καὶ συμπαραστάσεως ἐν τῷ ἀγῶνι ὑπὲρ τῆς ἠθικῆς ἐπιβιώσεως, ἀλλ' ἐνισχύονται ἀπὸ ὡρισμένων κατευθύνσεων, ὥστε νὰ δύνανται νὰ προσβλέπωσιν εἰς τὰ ἐρχόμενα καὶ τοὺς μέλλοντας καιροὺς μετὰ σχετικοῦ θάρρους καὶ ἀταραξίας.

στ) Ἐνταῦθα ἀνήκει ἐν πρώτοις ἡ παραγραφὴ τῶν ἐν τῷ ἀτομικῷ ποινικῷ μητρώῳ ἑκάστου καταδίκου ἐγγραφῶν. Πρόκειται περὶ θεσμοῦ, ὅστις ἀποτελεῖ γέννημα καὶ θρέμμα τῆς Γαλλίας. Χάριν εἰς τὰ τηρούμενα ἀρχεῖα τοῦ ποινικοῦ μητρώου δύναται νὰ γνωρίζει ἡ Πολιτεία τὴν ποινικὴν ἱστορίαν ἑκάστου πολίτου καὶ τὴν ἐπικίνδυνον ὁμάδα τῶν ὑποτρόπων καθ' ἕξιν καὶ κατ' ἐπάγγελμα ἐγκληματιῶν. Ὑπὸ τὴν ἔννοιαν δὲ ταύτην τὸ ἐν λόγῳ δελτίον, πλὴν τῶν λοιπῶν ὑπηρεσιῶν, ἃς προσφέρει, συνιστᾷ καὶ σπουδαιοτάτην πηγὴν γνώσεως τῆς προσωπικότητος τοῦ δεδομένου πολίτου, ἐναργῶς ἀπεικονίζουσα τὴν ἔντασιν τῆς πρὸς ἀντικοινωνικὴν δρᾶσιν προδιαθέσεως αὐτοῦ. Τούτων οὕτως ἐχόντων, χάριν εἰς τὸν ἐν λόγῳ θεσμόν, προφυλάσσονται τόσον ἡ δημοσία ὑπηρεσία, ὅσον ὅμως καὶ ἡ κοινωνία τῶν ἰδιωτῶν ἐκ τῆς ἀναμίξεως ὑπόπτων ἀτόμων εἰς τὰς εἰς αὐτὰς ἀφορώσας ὑπουργίας καὶ ὑποθέσεις. Ἡ τοιαύτη ὅμως ἐξυπηρέτησις τῆς Πολιτείας καὶ τῆς κοινωνίας ἀπὸ ἑτέρας πλευρᾶς δύναται νὰ ἀποβῇ βλαβερά, καθ' ὅσον ἡ κοινωνία τῶν ἀνθρώπων, καθ' ἃ γνωστὸν καὶ εὐνόητον, δυσπιστοῦσα ἀρνεῖται ἐργασίαν καὶ γενικώτερον ἀποκατάστασιν εἰς πᾶν ὕποπτον ἄτομον, ἤτοι εἰς ἄτομον ὑποστὰν πρότερον οἱανδήποτε καταδίκην. Ἐν τοσούτῳ εἶναι ἐνδεχόμενον εἴτε ἡ προηγουμένη καταδίκη, λόγῳ τῆς φύσεως αὐτῆς, νὰ μὴ συνιστᾷ ἀπόδειξιν ἐλλείψεως τιμιότητος, εἴτε πάντως νὰ παρακωλύσῃ σοβαρῶς τὴν οἰκονομικὴν καὶ κοινωνικὴν ἀποκατάστασιν παντὸς προηγουμένως ἐγκληματήσαντος, καίπερ τυχὸν εἰλικρινῶς μεταμεληθέντος καὶ ἐπιζητοῦντος νὰ διατηρηθῇ ἐν τῇ ἐντίμῳ ζωῇ. Πρὸς ἀντιμετώπισιν τοῦ δυσαρέστου τούτου ἐνδεχομένου ἡ ποινικὴ ἐπιστήμη ἐπενόησε τὸν λαμπρὸν θεσμὸν τῆς παραγραφῆς τοῦ ποινικοῦ μητρώου. Διὰ ταύτης προσφέρεται τῷ ἀπολυθέντι καταδίκῳ ἡ δυνατότης, ὅπως διὰ τῆς ἐπιδείξεως ἀψόγου καὶ τιμίας διαγωγῆς καὶ ἀληθοῦς ἐμπράκτως τεκμαιρομένης μετανοίας, ἐφ' ὡρισμένον χρόνον δοκιμασίας, ἀρχόμενον ἀπὸ τῆς στιγμῆς τῆς ἀπολύσεώς του, ἐπιτύχῃ τὴν παραγραφήν, ἥτις παρέχει αὐτῷ τὸ δικαίωμα νὰ λαμβάνῃ πλέον λευκὸν ἀπόσπασμα ἀτομικοῦ ποινικοῦ μητρώου του.

ζ) Ἕτερος θεσμὸς βλαστήσας καὶ αὐτὸς ἐν τῷ γαλλικῷ δικαίῳ, ὑποβοηθῶν τὸν ἀπολυθέντα κατάδικον εἰς τὴν συνέχισιν τῆς προσπαθείας του πρὸς ἠθικὴν ἀνάπλασιν, ἐμμονὴν ἐν τῇ μετανοίᾳ καὶ ἐνίσχυσιν τοῦ πρὸς τὴν ἀρετὴν θάρρους του, εἶναι ἡ καλουμένη «ἀποκατάστασις τοῦ ἀπολυθέντος καταδίκου».

Πρόκειται περὶ τόσον σπουδαίου θεσμοῦ, ὥστε ὁ διεθνοῦς ὁλκῆς ἀείμνηστος ἡμέτερος διδάσκαλος, ἑλβετὸς καθηγητὴς τοῦ Ποινικοῦ Δικαίου τοῦ Πανεπιστημίου, Ἔρνστ Ντελακουί, ὁμότιμος Γενικὸς Γραμματεὺς τῆς Διεθνοῦς Ἑταιρείας Ποινικοῦ Δικαίου, ἀφιέρωσε πλείστας ὅσας πραγματείας αὐτοῦ (περὶ τὰς δέκα) εἰς τὴν διεύρυνσιν τοῦ ἐν λόγῳ θεσμοῦ. Ὁ θεσμὸς δ' οὗτος συνίσταται καθ' ὅλου εἰπεῖν εἰς τὴν μετὰ τὴν ἔκτισιν τῆς κυρίας ποινῆς ἄρσιν τῶν ἐκ τοῦ νόμου προβλεπομένων ἀτιμωτικῶν καὶ λοιπῶν ἐπακολουθημάτων τῆς καταδίκης καὶ διάλυσιν οὕτως εἰπεῖν αὐτῆς ταύτης τῆς καταδίκης, λόγῳ τῆς ἐφ' ὡρισμένον μακρὸν χρόνον δοκιμασίας ἀληθοῦς μεταμελείας, καλῆς διαγωγῆς καὶ ἠθικῆς βελτιώσεως τοῦ καταδίκου.

Γ.' Πλὴν τῶν ἄνω θεσμῶν, οἵτινες συνιστῶσι δημιουργοὺς δυνάμεις φερούσας ποικιλοτρόπως τοὺς πταίσαντας πρὸς μετάνοιαν καὶ ἀποβολὴν τῆς ἀνηθικότητος, προσδιορίζοντες εἰς αὐτοὺς χρόνον δοκιμασίας αὐτῶν, ὑφίστανται ἐν τῷ ποινικῷ δικαίῳ καὶ ἀρκετοὶ ἄλλοι θεσμοί, προάγοντες ὁμοίως τὴν πρὸς μεταμέλειαν τῶν ἐγκλημάτησάντων προσπάθειαν.

α') Φερ' εἰπεῖν ἀσχέτως οἱουδήποτε χρόνου δοκιμασίας μνημονεύομεν ἀπὸ τῆς ἀπόψεως ταύτης τὴν ὑπὸ ὡρισμένων συφρονιστικῶν νομοθεσιῶν καθιερουμένην ἐν τῇ φυλακῇ «σωφρονιστικὴν φάσιν τῆς ἀπομονώσεως», διαρκούσης τῆς ὁποίας ὁ τρόφιμος κατάδικος ἐν τῇ φυλακῇ κρατεῖται ἐν αὐστηρᾷ ἀπομονώσει, ὑποχρεούμενος εἰς ἐργασίαν. Οἱ θιασῶται τοῦ συστήματος τούτου ὑπολαμβάνουσιν ὅτι ὁ ἐν μονώσει τελῶν κατάδικος, συναισθανόμενος διὰ τῆς συγκεντρώσεως τῶν σκέψεων αὐτοῦ πλειότερον τὸν ἐξαναγκασμὸν τῆς ποινῆς, διαφωτίζεται καὶ φέρεται εἰς τὴν ἀναγνώρισιν τοῦ ἰδίου σφάλματος καὶ τὴν μετάνοιαν. Πάντως ὑφίσταται καὶ ἀντίθετος ἀξιολόγησις, ἥτις χαρακτηρίζει τὴν ἀπομονωτικὴν ταύτην φάσιν ὡς στάδιον, καθ' ὃ ὁ κατάδικος μεταβάλλεται εἰς «τεθαμμένον ζῶντα». Ὀρθὴ εἶναι, κατ' ἄλλους κριτάς, ἡ διδασκαλία ἐκείνη, ἥτις ποιεῖται διάκρισιν ἀναλόγως πρὸς τὴν χαρακτηρολογικὴν κατηγορίαν, εἰς ἣν ἀνήκει ἕκαστος κατάδικος. Διδάσκεται δ' ὅτι, ἐνῷ ἡ ἐν μονώσει κράτησις ἀσκεῖ δυσμενῆ ἐπίδρασιν εἰς τοὺς ὀνειροπόλους, ἐπὶ τοὺς ψυχικῶς ἀμβλεῖς, τοὺς αὐναγιστάς, τοὺς ἔχοντας παιδισμὸν καὶ ἔχοντας φοβίαν, ἀντιθέτως ὠφελεῖ τοὺς εὐερεθίστους καὶ ὑπερευαισθήτους χαρακτῆρας.

β') Ὁμοίως μνημονεύομεν τὸν ἐν Ἑλλάδι διαμορφωθέντα θεσμὸν «τοῦ εὐεργετικοῦ ὑπολογισμοῦ τῶν ἡμερῶν ἐργασίας» τῶν καταδίκων. Ἐνταῦθα τὴν ἐκ τῆς φαυλότητος ἀνάκυψιν καὶ τὴν ἐνίσχυσιν τῶν ἠθικῶς ἀσθενῶν καταδίκων ἀπεργάζεται ἡ δι' ἐπιδείξεως μεταμελείας, καλῆς διαγωγῆς καὶ ἀφοσιώσεως εἰς τὴν ἐν τῇ φυλακῇ ἐργασίαν προσδοκία ὑπ' αὐτῶν τῆς συντμήσεως τοῦ χρόνου τῆς στερήσεως τῆς ἐλευθερίας των, δι' εὐεργετικοῦ ὑπολογισμοῦ τῶν πραγματικῶν ἡμερῶν ἐργασίας ἐν τῇ φυλακῇ, θεωρουμένων πλασματικῶς ὡς μακροτέρας χρονικῆς διαρκείας (ἐνδεχομένως μέχρι καὶ τοῦ διπλασίου). Πάντως φρονοῦμεν ὅτι, ἐφ' ὅσον ἐν Ἑλλάδι εἰς τὴν μεγάλην πληθώραν τῶν φυλακῶν δὲν ἐξασφαλίζονται ὅροι ἐργασίας χάριν τῶν καταδίκων, προκύπτει ἄνισος μεταχείρισις τῆς μεγάλης μάζης αὐτῶν, ἐπωφελουμένων ἐκ τοῦ συστήματος τοῦ εὐεργετικοῦ ὑπολογισμοῦ ἡμερῶν ἐργασίας ἐν τῇ φυλακῇ μόνον ὡρισμένων κομματικῶς «προνομιούχων», οἵτινες ἐπιτυγχάνουσι νὰ ἀποσταλῶσιν εἰς τὰς ὑπερελαχίστας ἐκείνας φυλακάς, παρ' αἷς ὑπάρχει παρ' ἡμῖν ὀργάνωσις ἐργασίας καταδίκων. Τοιαῦτα δὲ προνόμια, καθ' ἡμᾶς, ἐξ ὧν οὐδαμῶς τεκμαίρεται ὅτι ἀπεσπάσθησαν οἱ κατάδικοι ἐκ τῆς εἰς τὴν ἀνηθικότητα προσκολλήσεως, δέον νὰ ἀποφεύγῃ συστηματικῶς τὸ ὑπουργεῖον ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης, ἐὰν ἐπιθυμῇ ὄντως νὰ ἐξυπηρετήσῃ οὐχὶ εὐτελεῖς κομματικὰς ἐπεμβάσεις καὶ ἀναιδήμονα σκοπιμότητα, ἀλλὰ τὴν ὑψηλήν, μὴ ἐπιδεχομένην συμβιβασμοὺς καὶ ἀπαραίτητον διὰ τὴν ἐθνικὴν ὑπόστασιν ἰδέαν τῆς δικαιοσύνης.

γ') Ἡ ἰδέα τῆς μετανοίας δύναται νὰ ἐξυπηρετηθῇ μεγάλως καὶ ἐκ τοῦ θεσμοῦ τῆς «χάριτος», ὑπὸ τὸν ἀπαραίτητον πάντως ὅρον ὅτι καὶ αὕτη ὁμοίως δὲν θὰ πλαστουργηθῇ πρὸς ἐξυπηρέτησιν πάντη ἀναιδῶν καὶ ἀξιοθρηνήτων κομματικῶν ἐπιδιώξεων. Ἡ χάρις, συνεπαγομένη εἴτε τὴν κατάργησιν, εἴτε καὶ ἁπλῆν μείωσιν τῶν ἐπιβληθεισῶν κατὰ καταδίκων ποινῶν, δὲν ὑπηρετεῖ μόνον τὴν ἐπανόρθωσιν τυχὸν ἐμφιλοχωρησάσης δικαστικῆς πλάνης καὶ τὴν διάσωσιν τῆς καταδικασθείσης ἀθωότητος (ὑπόθεσις Α. Ντρέϋφους) ἢ «τὴν ἰσορρόπησιν τῶν ἀπαιτήσεων τῆς ἀνθρωπίνης ἐπιεικίας πρὸς τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ αὐστηροῦ δικαίου», ἀλλά, καθ' ἡμᾶς, ἐν ταυτῷ καὶ τὸν σκοπὸν τῆς ἀνταμοιβῆς τοῦ καταδίκου, ὅστις συνελθὼν ἐπεδείξατο μεταμέλειαν εἰλικρινῆ καὶ ἠθικὴν βελτίωσιν.

δ΄) Διὰ τοῦ παραπλησίου θεσμοῦ «τῆς ἀμνηστείας» δὲν ἐπηρεάζεται ἁπλῶς ἡ ποινή, ἀλλὰ ὁλαστάνουσιν ἔτι πλέον εὐρύτερα ἀποτελέσματα, ἐκμηδενίζοντα τὸ τελεσθὲν ἔγκλημα νομικῶς καὶ διασκορπίζοντα πᾶν ἴχνος αὐτοῦ. Τύχη κακῆ ἐν Ἑλλάδι ἐπανειλημμένως ἐγένετο ἐστερημένη αἰδημοσύνης κατάχρησις τῶν ἀμνηστειῶν πρὸς θεραπείαν κομματικῶν καὶ γενικῶς ταπεινῶν συμφερόντων. Οὐχ ἧττον ὁ θεσμὸς τῆς ἀμνηστείας, ἀπὸ περιωπῆς ἐφαρμοζόμενος, δύναται νὰ ἀποβῇ χρήσιμος, ὁσάκις ἡ Πολιτεία προσπαθεῖ, ἐξυπηρετοῦσα τὸν σκοπὸν τῆς γενικῆς μετανοίας καὶ τῆς γενικῆς συγγνώμης, νὰ ρίψῃ διὰ τῆς ὁδοῦ τῆς ἀμνηστείας λήθην, κατασίγασιν «τῶν φλεγμαινόντων παθῶν» καὶ ἀποκατάστασιν μιᾶς εἰρήνης.

ε΄) Ὡσαύτως εἰς μετάνοιαν καὶ ἠθικὴν ἀνόρθωσιν ἄγει τὸν κατάδικον καὶ ἡ ἤδη μνημονευθεῖσα ἐν τῷ πλαισίῳ «τοῦ μέτρου τῆς ἐπιβολῆς κατὰ ἐγκληματήσαντος διαφόρων θετικῶν καὶ ἀρνητικῶν ὑποχρεώσεων» ἐντολὴ αὐτῷ καὶ τῆς ἐχούσης πλούσιον παιδαγωγικὸν περιεχόμενον «ὑποχρεώσεως πρὸς ἀποζημίωσιν παντὸς ὑλικῶς ἢ ἠθικῶς πληγέντος ἐκ τοῦ ὑπ' αὐτοῦ τελεσθέντος ἐγκλήματος», ὡς καὶ τῆς ἑτέρας συναφοῦς «ὑποχρεώσεως πρὸς ἐπιτέλεσιν ὑπὸ τοῦ ἰδίου πράξεων ἀγαθοεργίας». Εἰς τὴν ὑποχρέωσιν ταύτην τῆς ἐπανορθώσεως τῆς γενομένης ἀδικίας δικαίως ἀπέδωκε, ὡς ἤδη ἐλέχθη, μεγάλην σημασίαν καὶ ἡ Ἰταλικὴ Σχολὴ τοῦ Ποινικοῦ Δικαίου, καὶ ἐξ αὐτῆς ἰδία ὁ ἐκ τῶν κορυφαίων Ρ. Γκαροφάλλο, ἀναγαγοῦσα τὸ μέτρον εἰς τοιοῦτον δημοσίου δικαίου, ἐπιβαλλόμενον ἐξ ἐπαγγέλματος.

στ΄) Ἀπὸ ἑτέρας ἀπόψεως καὶ ἐν συναφείᾳ πρὸς τὰ ἀνωτέρω παραπέμπομεν καὶ εἰς τὴν ἐν τῷ νέῳ ἑλληνικῷ ποινικῷ κώδικι ἔτους 1950 ἄ. 79 § 3 στ. δ΄ διαλαμβανομένην διαφέρουσαν διάταξιν, καθ' ἣν, «ἐπὶ δικαστικῆς ἐπιμετρήσεως τῆς ποινῆς τὸ δικαστήριον ὀφείλει νὰ ἀποβλέψῃ μεταξὺ ἄλλων ὡσαύτως εἰς τὴν κατὰ καὶ μετὰ τὴν ἐγκληματικὴν πρᾶξιν διαγωγὴν αὐτοῦ, ἰδία δὲ εἰς τὴν ἐπιδειχθεῖσαν μετάνοιαν καὶ τὴν προθυμίαν πρὸς ἀνόρθωσιν τῶν συνεπειῶν τῆς πράξεώς του». Ὁμοίως ἀναφερόμεθα καὶ εἰς τὸν ποινικὸν κώδικα ἄ. 8 § 2 στ. δ΄, ὅστις θεωρεῖ ὡς «ἐλαφρυντικὴν περίστασιν», δικαιολογοῦσαν μείωσιν τῆς ποινῆς, μεταξὺ ἄλλων τὴν περίπτωσιν, καθ' ἣν ὁ δράστης μετὰ τὴν πρᾶξιν «ἐπέδειξεν εἰλικρινῆ μετάνοιαν καὶ ἐπεζήτησε νὰ ἄρῃ ἢ νὰ μειώσῃ τὰς συνεπείας τῆς πράξεώς του». Λίαν χαρακτηριστικὴ καὶ ἡ διάταξις τοῦ ποινικοῦ κώδικος ἔτους 1950 ἄ. 77, καθ' ἣν, «ἐὰν τις κατεδικάσθη εἰς χρηματικὴν ποινὴν ἢ πρόστιμον καὶ συνάμα εἰς ἀποζημίωσιν τοῦ παθόντος, ἡ περιουσία του δὲ δὲν ἐπαρκῆ πρὸς ἐκπλήρωσιν ἀμφοτέρων τῶν ὑποχρεώσεών του τούτων, προτιμᾶται ἡ πληρωμὴ τῆς ἀποζημιώσεως».

ζ΄) Ὁμοίως ἀναφερόμεθα καὶ εἰς τὴν διάταξιν τοῦ αὐτοῦ κώδικος ἄ. 100 § 1 ἐδ. δεύτερον, ἥτις θεωρεῖ ὡς προϋπόθεσιν τῆς χορηγήσεως ὑπὸ τοῦ καταδικάζοντος δικαστηρίου ἀναστολῆς τῆς ποινῆς καὶ τὴν μετὰ τὴν πρᾶξιν διαγωγὴν τοῦ ὑπαιτίου, «ἰδίως δὲ τὴν ἐπιδειχθεῖσαν μετάνοιαν καὶ τὴν προθυμίαν πρὸς ἐπανόρθωσιν τῶν συνεπειῶν αὐτῆς».

η΄) Ἐν τέλει εἰς μετάνοιαν προωθεῖ τὸν δράστην ἐγκλήματός τινος καὶ ἡ ὑπὸ τοῦ νέου ἑλληνικοῦ ποινικοῦ κώδικος ἔτους 1950 ἄ. 84 § 2 στ. ε΄ ὁρισθεῖσα ὡς «ἐλαφρυντικὴ περίστασις», συνεπαγομένη μείωσιν τῆς ποινῆς, περίπτωσις, καθ' ἣν διαπιστωθῇ ὅτι ἐν ποινικῇ δίκῃ «ἐπὶ σχετικῶς μακρὸν διάστημα χρόνου μετὰ τὴν πρᾶξιν του ὁ ὑπαίτιος συμπεριεφέρθη καλῶς».

(Συνεχίζεται)

Η ΣΥΜΜΟΡΙΑ ΜΕ ΤΑ 25 ΠΙΣΤΟΛΙΑ

Ὑπὸ τοῦ Δημοσιογράφου κ. **ΣΠΥΡΟΥ ΛΕΩΤΣΑΚΟΥ**

Ἕνας μικροκαυγὰς σὲ μιὰ παράγκα στὸ συνοικισμὸ Ἑλληνορώσων ἀνάμεσα σὲ δυὸ σύνοικες, στὴ 18χρονη Κούλα Χριστοφιλέα καὶ στὴν κάπως μεγαλύτερη φιλενάδα της Παρασκευὴ Μασουσίδη γιὰ τὸ ποιά ἀπὸ τὶς δύο εἶχε κάνει τὴ ζημιὰ καὶ εἶχε σπρώξει τὴν ἄλλη, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ πέσουν ἀπὸ τὸ τραπεζάκι ποὺ ἦταν στὸ χώλ, δυὸ φλυτζανάκια τοῦ καφὲ μὲ τὰ πιατάκια τους καὶ νὰ σπάσουν, ὑπῆρξε ἡ ἀφορμὴ νὰ σημειύση ἡ Γενικὴ Ἀσφάλεια Ἀθηνῶν, μὲ διοικητὴ τὸν τότε ἀστυνομικὸ διευθυντὴ καὶ ἤδη δικηγόρο κ. Ἀριστοτέλη Κουτσουμάρη καὶ ὑποδιοικητή, τὸν τότε ἀστυνόμο καὶ μετέπειτα Ἀρχηγὸ τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος, ἀείμνηστο Θεόδωρο Λιονταρίτη, μιὰ ἀπὸ τὶς μεγαλύτερες ἐπιτυχίες τῆς Ἀστυνομίας στὴν Ἀθήνα. Νὰ ἀνακαλύψη, δηλαδή, καὶ νὰ συλλάβη δύο ἀδέλφια, τὸν εἰκοσάχρονο Ἀνδρέα Χριστοφιλέα, τὸν ἀρχηγό, καὶ τὴν κατὰ δύο χρόνια μικρότερη ἀδελφή του Κούλα, τὴν ὑπαρχηγὸ τῆς «Συμμορίας Χριστοφιλέα», ἢ τῆς «Συμμορίας τῶν κακούργων ἀδελφῶν», ὅπως τὴν γράψαμε τότε, ἢ τῆς «Συμμορίας μὲ τὰ 25 μπιστόλια», ὅπως τὴν γράφω σήμερα, γιὰ τὸ λόγο ὅτι τότε ἡ Γενικὴ Ἀσφάλεια Ἀθηνῶν, εἰς τὰ συλληφθέντα μέλη τῆς συμμορίας εἶχε κατάσχει ὁλόκληρο ὁπλοστάσιο ἀποτελούμενο ἀπὸ εἰκοσιπέντε μπιστόλια μέ ὅλα τὰ συμπαρομαρτοῦντα πυρομαχικά τους. Καὶ ἡ ἀπὸ νεαροὺς κακοποιοὺς ἀποτελουμένη ἐκείνη συμμορία εἶχε διαπράξει οὔτε λίγο οὔτε πολὺ μιὰ φοβερὴ ληστεία μετὰ φόνου εἰς βάρος ἑνὸς φτωχοῦ σωφέρ, μιὰ ἄλλη ἀπόπειρα ληστείας καὶ ἀπόπειρα φόνου, εἰς βάρος ἄλλου σωφέρ, μὲ ἀντικειμενικὸ σκοπὸ νὰ ἀποκτήση τὰ αὐτοκίνητά τους γιὰ νὰ μπορέση μὲ ἕνα ἀπὸ αὐτὰ νὰ παρασύρη μὲ δόλωμα τὴν Κούλα, ἕνα πλούσιο γείτονα, νὰ τὸν αἰχμαλωτίση, νὰ τὸν ὁδηγήση σὲ μιὰ σπηλιά, νὰ τὸν ὑποχρεώση νὰ γράψη γράμμα στοὺς δικούς του γιὰ νὰ δώσουνε πολλὰ λύτρα καὶ ὕστερα νὰ τὸν σκοτώσουν καὶ νὰ τὸν θάψουν, ὥστε νὰ μὴν μπορέση νὰ τοὺς καταγγείλη καὶ νὰ ἀπολαύσουν, ὅπως τουλάχιστον ἐνόμιζαν, ἄφοβα τὰ πλούσια λύτρα.

Συνδυασμὸς γκαγκστερικῶν καὶ ληστρικῶν ξένων ἀναγνωσμάτων καὶ τῆς ἐγχωρίου παραγωγῆς ἀναλόγων, ποὺ ἐξυμνοῦσαν τὰ κατορθώματα τοῦ Γιαγγούλα, τοῦ Τζατζᾶ, τοῦ Μπαμπάνη καὶ τῶν ἄλλων θλιβερῶν ἡρώων τῆς ληστοκρατουμένης ἀκόμη Ἑλλάδος. Παιδαριωδίες θὰ σκεφτῆτε, τώρα. Παιδιακίσια καμώματα νεαρῶν εὐφαντάστων. Ναί, ἀλλὰ μὲ μιὰ καὶ μόνη διαφορά. Ὅτι τὰ μπουμπουνιασμένα καὶ παιδιακίσια ἐκεῖνα μυαλὰ εἶχαν σκοτώσει ἕνα σωφέρ, εἶχαν τραυματίσει ἕναν ἄλλον, ὅτι πρὶν ἀπὸ τὰ δύο ἐκεῖνα φοβερὰ ἐγκλήματα εἶχαν κάμει ἕνα πλῆθος ἐκβιάσεις, ληστεῖες, κλοπές, διαρρήξεις καὶ ἕνα σωρὸ ἄλλα ἀδικήματα τοῦ πρὶν ἀπὸ τὸν τωρινὸ Ποινικὸ Κώδικα Παλαιοῦ Ποινικοῦ Νόμου. Καὶ μὲ τὴν εὐκαιρία αὐτή, θὰ ἀποκαλύψω τώρα, ὕστερα ἀπὸ 27 ὁλόκληρα χρόνια, ὅτι ὁ νεαρὸς ἀρχηγὸς τῆς συμμορίας ἐκείνης γλύτωσε τὸ κεφάλι του καὶ σώθηκε ἀπὸ τὸ ἐκτελεστικὸ ἀπόσπασμα μὲ τὴν ἐτυμηγορία τῶν ἐνόρκων τοῦ Πειραιῶς γιὰ τὴ δολοφονία καὶ τὴ ληστεία τοῦ σωφέρ Τσάγγα, στὴ Βούλα, γιατὶ συγκρατήθηκα καὶ δὲν ἐβροντοφώνησα τὴν τελευταία στιγμή, ὅταν τὸ ἀνεκάλυψα, ὅτι ὁ τότε συνήγορός του, γιὰ νὰ τοῦ σώση τὸ κεφάλι εἶχε ὑποκλέψει ἀπὸ τὴ δικογραφία τὸ γνήσιο σχεδιάγραμμα ποὺ ἔδειχνε τὴ θέσι τῶν συμμοριτῶν μέσα στὸ αὐτοκίνητο τοῦ θύματος τὴ στιγμὴ τοῦ πυροβολισμοῦ καὶ ἀποδείκνυε ὅτι ὁ νεαρὸς Ἀνδρέας Χριστοφιλέας εἶχε πυροβολήσει καὶ εἶχε σκοτώσει τὸν Τσάγγα καὶ τὸ εἶχε ἀντικαταστήσει μὲ ἄλλο πλαστὸ δικό του, ποὺ ἔρριχνε τὴν εὐθύνη γιὰ τὸ φόνο γιὰ τὸν ἄπιαστο ἐρωμένο τῆς Κούλας. Καὶ τώρα στὰ γεράματά μου, ὁμολογῶ ὅτι δὲν μετάνοιωσα ποὺ μὲ τὴ σιωπή μου

ἔσωσα τὸ κεφάλι τοῦ νεαροῦ καὶ ἄμυαλου ἐκείνου παιδιοῦ καὶ τῆς ἀδελφῆς του γιατί, γιὰ πρώτη φορὰ ἴσως στὴ μακρυὰ δημοσιογραφική μου ζωή, εἶδα ὅτι πραγματικά, τὰ δύο ἐκεῖνα ἀδέλφια, τὰ γεννήματα καὶ θρέματα ἑνὸς κακοῦ καὶ ἐκφύλου πατέρα, συνετίσθηκαν μέσα στὴ φυλακή, μετενόησαν πραγματικὰ καὶ βγῆκαν ἀπὸ ἐκεῖ μέσα μετὰ χρόνια ἄνθρωποι καλοὶ καὶ χρήσιμοι στὴν κοινωνία, ποὺ ὄχι μόνο δὲν ἐγκλημάτισαν πιά, ἀλλὰ ἔγιναν ὑποδείγματα ἀνθρώπων. Καὶ ἂν ὅπως εἶναι σήμερα δεκτόν, ὅτι ἡ ποινὴ δὲν ἀποσκοπεῖ πιὰ εἰς τὴν ἀνταπόδοσιν τοῦ ἐγκλήματος, ἀλλ' εἰς τὴν ἠθικὴν βελτίωσιν τοῦ ἐγκληματίου, ἡ περίπτωσις τῶν δύο ἀδελφῶν Χριστοφιλέα εἶναι ἀπὸ τὰ κλασσικώτερα παραδείγματα, ὅπου εἰς τὴν Ἑλλάδα ἡ φυλακὴ ἔκανε καλὸ στὸν ἐγκληματία, τὸν ἔσωσε καὶ τὸν ἔκανε πραγματικὸ ἄνθρωπο.

Ἂν καὶ ἡ συμμορία μὲ τὰ 25 μπιστόλια εἶχε κάνει στὴν ἀρχὴ ἕνα σωρὸ ἐκδιάσεις καὶ κλοπὲς δὲν εἶχε ἀπασχολήσει σοβαρὰ τὶς ἀστυνομικὲς ἀρχές, μέχρις ὅτου ἔκανε τὸ πρῶτο της ἔγκλημα, τὴ δολοφονία καὶ τὴ ληστεία τοῦ σωφὲρ Σταμάτη Τσάγγα, ἀπὸ τὸν ὁποῖον καὶ ἀρχίζω τὴν ἐξιστόρησι τῶν κατορθωμάτων καὶ τῆς ἀνακαλύψεως τῆς φοβερῆς ἐκείνης συμμορίας, ποὺ ἀπασχόλησε ἕνα καὶ περισσότερο χρόνο τὴν Ἀθήνα, κατὰ τὸ 1929.

Τὴν Παρασκευὴ 12 Ἰουλίου 1929, κατὰ τὶς 5 τὰ χαράματα, ὁ ἐφημεριδοπώλης Ἀπόστολος Καβαδᾶς, καθὼς ἐπήγαινε μὲ τὸ ποδήλατό του στὴ Βουλιαγμένη τὶς πρωϊνὲς ἐφημερίδες, εἶδε δεξιὰ στὸ δρόμο, καὶ δύο χιλιόμετρα, πάνω κάτω μετὰ τὴ Βούλα, ἕνα καταματωμένο πτῶμα ἀνδρὸς ἀνάμεσα σὲ μερικὰ μικρὰ βραχάκια περιτριγυρισμένα ἀπὸ τὴν ἀμμουδιὰ τῆς παραλίας. Ὁ ἐφημεριδοπώλης πῆγε κοντὰ καὶ ἀφοῦ εἶδε ὅτι τὸ πτῶμα ἦταν ζεστὸ ἀκόμα, ἔτρεξε ἀμέσως στὴ Βουλιαγμένη γιὰ νὰ πῇ τὸ παράξενο εὕρημά του στὸν ἐκεῖ σταθμάρχη Χωροφυλακῆς.

— Κάποιο φονικὸ ἔγινε ἐδῶ παρακάτω στὴ Βούλα. Κάποιον ἔχουν καθαρίσει ἐκεῖ δίπλα στὴ θάλασσα. Πᾶμε νὰ σᾶς δείξω τὸ μέρος.

Ὁ σταθμάρχης ἀσφαλείας Χωροφυλακῆς Βουλιαγμένης εἰδοποίησε μὲ ἀγγελιαφόρο, γιατὶ δὲν εἶχε ἀνοίξει τὸ τηλεφωνεῖο μὲ τὸ τότε καβουρντιστήρι του - τηλέφωνο, τὸ τμῆμα Ἀσφαλείας Χωροφυλακῆς Γλυφάδας καὶ στὶς 6½ τὸ πρωῒ ἔγινε κιόλας ἡ πρώτη αὐτοψία.

Τὸ πτῶμα ἦταν ξαπλωμένο ἀνάσκελα μέσα σὲ μιὰ βαλτώδη ἀμμουδιὰ δίπλα στὴ θάλασσα, τριγυρισμένο ἀπὸ μερικὲς πέτρες καὶ βράχους. Ὁ σκοτωμένος ἦταν νέος καὶ εἶχε τὰ χέρια του ἁπλωμένα καὶ τὸ σακκάκι του ἀνασηκωμένο. Ἦταν ὁλοφάνερο ὅτι εἶχε συρθῆ ἀπὸ τὸν ἢ ἀπὸ τοὺς δολοφόνους του ἀπάνω στὴν ἀμμουδιὰ καὶ εἶχε ἀφεθῆ ἐκεῖ ἀνάμεσα στοὺς βάλτους, στὴν ἀμμουδιὰ καὶ τὰ τριγύρω βραχάκια.

Σὲ λίγη ὥρα ἔφθασε ἐπὶ τόπου καὶ τὸ γραφεῖο Σημάνσεως μὲ τοὺς φωτογράφους του καὶ τοὺς ἀνιχνευτάς του καὶ ὁ τότε ἰατροδικαστὴς μακαρίτης πιὰ Γεώργης Τρουπάκης, ὁ ὁποῖος μακροσκοπικῶς διέκρινε τρεῖς ὀπὲς ἀπὸ σφαῖρες περιστρόφου, μιὰ στὸ κρανίο, ἄλλη στὴν ἀριστερὴ ὠμοπλάτη καὶ τρίτη ἀπάνω στὸν ἀριστερὸ ὦμο. Στὸ δεξὶ χέρι τοῦ σκοτωμένου βρέθηκε μιὰ βέρα μὲ τὰ στοιχεῖα Ο.Β.1927 καὶ ἕνα χρυσὸ δακτυλίδι μὲ σύμπλεγμα Σ.Τ. Στὴν ἐσωτερικὴ τσέπη τοῦ σακκακιοῦ του βρέθηκαν 105 δραχμὲς καὶ στὸ μικρὸ τσεπάκι τοῦ παντελονιοῦ του ἄλλες 45, καὶ ἕνα ἀσημένιο ρολόϊ γυναικεῖο μπρασελέ. Τὰ ροῦχα τοῦ σκοτωμένου ἦταν λερωμένα ἀπὸ τὸ σύρσιμο καὶ εἶχαν ἀπάνω τους λάσπες, ἄμμους καὶ πηγμένα πιὰ αἵματα. Τὸ πτῶμα ἦταν ἐπάνω σ' ἕνα μονοπάτι πολὺ κοντὰ στὴ θάλασσα καὶ τὸ μονοπάτι αὐτὸ πήγαινε ἀπὸ τὴ Βούλα πρὸς τὸν Ἅγ. Νικόλα καὶ ἦταν ἕνα συντόμι τοῦ δρόμου ποὺ τὸ ἀκολουθοῦσαν συνήθως οἱ σωφὲρ ποὺ πηγαινοερχόντουσαν τὸ καλοκαίρι ἀνάμεσα στὴ Βούλα καὶ στὴ Βουλιαγμένη, γιὰ νὰ γλυτώνουνε λίγο δρόμο. Ἀπὸ τὸ ξαπλω-

μένο ἀνάσκελα πτῶμα τοῦ σκοτωμένου ὡς τὸ μονοπάτι φαινόντουσαν καθαρὰ τὰ ἴχνη συρσίματος τοῦ πτώματος ποὺ σταματοῦσαν ἐπάνω στὸ μονοπάτι. Καὶ ἀπάνω σ' αὐτὸ φαινόντουσαν ὁλοκάθαρα ροδιὲς αὐτοκινήτου. Σωφὲρ ποὺ εἶχαν ἔρθει ἐκεῖ στὴν αὐτοψία, εἶπαν ὅτι οἱ ροδιὲς πρέπει νὰ ἦσαν ἀπὸ ἐπιβατικὸ αὐτοκίνητο, ἴσως ταξὶ καὶ τὰ λάστιχα πρέπει νὰ ἦταν ἢ Φάϊρστόουν ἢ Πιρέλλι.

Ἦταν ἀκόμα προφανὲς ὅτι κάποιο αὐτοκίνητο εἶχε σταματήσει γιὰ ἄγνωστο χρονικὸ διάστημα ἀπάνω στὸ μονοπάτι καὶ ἐκεῖ φαινόντουσαν καθαρὰ ἴχνη ἀπὸ τὰ παπούτσια δύο ἢ τριῶν ἀτόμων, αὐτὸ θὰ ξεκαθάριζε πιὸ ὕστερα, καὶ ἐκεῖ κάπως περισσότερο αἷμα. Μικρὲς — πολὺ μικρὲς — κηλῖδες αἵματος ξεκινοῦσαν ἀπὸ τὸ μέρος ποὺ εἶχε σταματήσει τὸ αὐτοκίνητο καὶ ἔφθαναν ὡς τὸ μέρος ποὺ βρέθηκε τὸ πτῶμα. Ἐπίσης φαινόντουσαν ἀχνάρια ποδῶν τῶν δραστῶν, καὶ ἄλλα ἀχνάρια συρσίματος τοῦ πτώματος. Ἄρα τὸ αὐτοκίνητο εἶχε σταματήσει ἐκεῖ ἀπάνω στὸ μονοπάτι καὶ ἀπὸ αὐτὸ οἱ κακοῦργοι εἶχαν κατεβάσει καὶ σύρει τὸν σκοτωμένο.

Κοντὰ στὸ πτῶμα βρέθηκε καὶ μιὰ καφὲ ρεμπούπλικα, ἀλλὰ δὲν εἶχε ἐξακριβωθῆ ἀκόμα ἂν ἦταν τοῦ σκοτωμένου ἢ τῶν δραστῶν.

Πάντως, ἀπὸ τὴν αὐτοψία μᾶς ἔμεινε ἡ ἐντύπωσις, ὅτι ὁ φόνος κατὰ πᾶσαν πιθανότητα εἶχε γίνει μέσα στὸ αὐτοκίνητο καὶ μὲ αὐτὸ τὸ ἴδιο οἱ δολοφόνοι μετέφεραν τὸ θῦμα τους καὶ τὸ ἄφησαν δίπλα στὴ θάλασσα. Ἐντύπωσι ἔκανε πὼς δὲν σκεφθήκανε νὰ ρίξουν τὸ πτῶμα στὴ θάλασσα μὲ καμμιὰ πέτρα πετώντας το ἀπὸ καμμιὰ βάρκα ἢ γκρεμίζοντάς το ἀπὸ ἕνα βράχο. Ἀλλὰ ἴσως νὰ μὴν εἶχαν βάρκα ἢ νὰ μὴν ἤξεραν τὰ κατατόπια ἢ καὶ νὰ μὴν τὸ σκέφθηκαν ἀκόμα, ὅπως τὸ εἴχαμε σκεφθῆ ἐμεῖς. Ἀλλ' ἂν τὰ σκεφτόντουσαν ὅλα οἱ δολοφόνοι... τότε θὰ εἴχαμε τὸ τέλειο ἔγκλημα καὶ ἂν εἶχαν καὶ τὸ ἀπαιτούμενο μυαλό, δὲν θὰ ἐγκλημάτοῦσαν.

Τέλος, ἀπὸ τὴν αὐτοψία βγῆκε ἀκόμα ὅτι οἱ δολοφόνοι, ἀφοῦ ξεφορτώθηκαν ὅπως - ὅπως τὸ πτῶμα τοῦ θύματός των, ἔκαναν στροφὴ ἐπὶ τόπου ἀπάνω στὸ μονοπάτι καὶ τράβηξαν μὲ τὸ ἁμάξι πρὸς τὴν Γλυφάδα.

Τὸ πτῶμα μετεφέρθη ὕστερα στὸ ἰατροδικαστικὸ ἐργαστήριο γιὰ νεκροψία καὶ νεκροτομὴ καὶ ἐκεῖ ἀμέσως διεπιστώθη ὅτι δὲν ἐπρόκειτο γιὰ τρεῖς σφαῖρες, ἀλλὰ γιὰ μιὰ μονάχα, ποὺ εἶχε εἴσοδο ἀπὸ τὴν ἀριστερὴ ὠμοπλάτη ἀπὸ τὸν ἀριστερὸ ὦμο. Στὴν ἔξοδό του, ὅμως, τὸ βλῆμα ξαναμπῆκε στὸ κρανίο ἀπὸ τὸν ἀριστερὸ κρόταφο καὶ βρέθηκε μέσα στὸν ἐγκέφαλο. Ἡ σφαῖρα ἦταν μολυβένια μεγάλου διαμετρήματος καὶ εἶχε διαπλατυνθῆ ἀπὸ τὶς προσκρούσεις. Τὸ θῦμα ἦταν προφανὲς ὅτι ἐβλήθη ἐνῶ ἔκυπτε.

Παρετηροῦντο ἐπίσης μώλωπες στὸν κρόταφο καὶ στὰ χέρια τοῦ θύματος ποὺ δὲν μποροῦσε ἀπόλυτα νὰ προσδιορισθοῦν, ἂν προῆλθον ἀπὸ προηγηθεῖσα πάλη μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τῶν δραστῶν ἢ ἐγένοντο εὐθὺς ἀμέσως μετὰ τὸν φόνο, κατὰ τὸ σύρσιμο καὶ τὴν μεταφορὰ τοῦ πτώματος. Στὴν κομβιοδόχη τοῦ σακκακιοῦ ὅπου ὑπῆρχε μία κονκάρδα μὲ τὴν μάρκα Φίατ — ἔνδειξις ὅτι τὸ θῦμα ἦταν αὐτοκινητιστής — ὑπῆρχε μιὰ ἄλλη κηλίδα αἵματος.

Στὸ νεκροτομεῖο τῆς ὁδοῦ Σωκράτους ἐκλήθησαν ἀμέσως διάφοροι σωφέρ, ὕστερα ἀπὸ τὴν κονκάρδα τοῦ θύματος καὶ ἐκεῖ ἕνας σωφὲρ ἀράπης, γνωστὸς στὴν πιάτσα, ἀναγνώρισε ἀμέσως τὸν σκοτωμένο. Εἶπε ὅτι τὸ θῦμα ἦταν ὁ Σταμάτης Τσάγκας ἀπὸ τὴν Ἰκαρία, ὁδηγὸς τοῦ 16165 ταξὶ «Ὄλσμομπιλ», ποὺ ἀνῆκε κατὰ κυριότητα εἰς τὸν Φίλιππον Οἰκονομάκον, παλιὸν ἁμαξὰ καὶ μέλος τοῦ συνεταιρισμοῦ παλαιῶν ἁμαξηλατῶν «Ἡ Ἀντιγόνη». Ἀμέσως ἐκλήθη ὁ Οἰκονομάκος αὐτὸς καὶ ἀναγνώρισε ἀμέσως τὸν Τσάγκα, ἀλλὰ μὲ τὴ διαφορὰ ὅτι, καθὼς εἶπε, τὸν εἶχε ἀπολύσει πρὸ ἑβδομάδος, γιατὶ τὸν εἶχε πιάσει νὰ τὸν κλέβῃ εἰς τὴν βενζίνα. Ἔμαθε ὕστερα ὅτι αὐτὸς ὁ Τσάγκας ἔπιασε δουλειὰ σὲ ἄλλο ταξί, ἀλλὰ δὲν ἤξερε σὲ ποιό καὶ πέρασε περισσότερο ἀπὸ μιὰ ὥρα ἀκόμα μέχρις ὅτου νὰ βρεθῆ μιὰ παλιὰ διεύθυνσι τοῦ Τσάγκα, νὰ ἀνακαλυφθοῦν σ' αὐτὴν οἱ δυστυχισμένοι γονεῖς

«ΣΤΑΥΡΟΦΟΡΙΑ ΓΙΑ ΤΟ ΠΑΙΔΙ»

Ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. ΣΠΥΡΟΥ ΠΗΛΟΥ

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

- **ΟΙ ΚΙΝΔΥΝΟΙ ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟ**
- **ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΙΣ ΜΕ ΤΟΝ ΠΡΥΤΑΝΙ ΤΗΣ ΠΑΝΤΕΙΟΥ ΑΝΩΤΑΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ κ. ΙΩΑΝΝΗΝ ΠΑΠΑΖΑΧΑΡΙΟΥ**

Τὰ δυὸ προηγούμενα σημειώματά μας βρῆκαν ἐνθουσιώδη ἀνταπόκριση στὸ φίλο ἀναγνωστικὸ κοινό. Σχολιάστηκαν, συζητήθηκαν καὶ ἐπαινέθηκαν. Ἐπαινέθηκε, δηλαδή, ἡ πρωτοβουλία αὐτὴ τοῦ Ἀρχηγείου Ἀστυνομίας Πόλεων ν' ἀσχοληθῆ μὲ ἕνα τόσο ὀξὺ καὶ σοβαρὸ κοινωνικὸ πρόβλημα. Αὐτὴ εἶναι μιὰ εὐχάριστη διαπίστωση, ποὺ ἀποδεικνύει ὅτι μέσα στὴν ἐποχή μας, μιὰ ἐποχὴ πολυθόρυβη καὶ ὑλιστική, ὑπάρχει μιὰ ζωντανὴ μερίδα ἐκλεκτῶν ἀνθρώπων ποὺ προβληματίζονται, ποὺ ἀνησυχοῦν, ποὺ εἶναι ἕτοιμοι νὰ πυκνώσουν δημιουργικὲς φάλαγγες γιὰ κάτι καλύτερο, ὑψηλότερο, πιὸ εὐγενικό.

Ἀνησυχοῦν... Ὅσα βλέπουν, ὅσα ἀκοῦνε, ὅσα διαπιστώνουν τοὺς προκαλοῦν τρόμο γιὰ τὸ μέλλον... Καὶ θέλουν νἄβρουν τρόπο νὰ περιφρουρήσουν τὸ παιδί, ποὺ εἶναι κυκλωμένο ἀπὸ τόσους καὶ τόσους πειρασμούς...

Πειρασμοὶ ἕνα σωρό...

Ἐλᾶτε νὰ κάνουμε μιὰ βόλτα σ' ἕνα ὁποιοδήποτε Ἀθηναϊκὸ δρόμο. Πόση πρόκληση σκανδάλου! Ἔξω ἀπὸ τοὺς κινηματογράφους μας πόσες παγίδες! Τεράστια, πολύχρωμα πανώ, μὲ γυναῖκες ποὺ γδύνονται μὲ λάγνο βλέμμα... μὲ ἄνδρες ποὺ ἀλληλοσκοτώνονται μὲ ἑξάσφαιρα πιστόλια... μὲ παιδιὰ φοβισμένα ποὺ τρέχουν νὰ κρυφθοῦν, νὰ γλυτώσουν ἀπ' τὴ σαδιστικὴ μανία ἑνὸς ἀπαίσιου δράκου... μὲ ἱστορίες τοῦ κρεββατιοῦ ἀπ' αὐτὲς ποὺ θὰ μᾶς ἔκαναν κι' ἐμᾶς τοὺς μεγάλους νὰ κοκκινίσουμε ἂν τὶς ἀκούγαμε ἢ ἂν τὶς βλέπαμε κάπου εἰκονογραφημένες... μὲ τὸν Δράκουλα ποὺ ρουφᾶ αἷμα, μέ... μέ... μέ... μέ... μὲ ὅ,τι εἶναι δυνατὸ νὰ διεγείρη τὴν φαντασία καὶ ν' ἀποχαυνώση τὴ σκέψη. Περνᾶμε μὲ τὰ παιδιά μας ἀπ' ἔξω κι'

του, ποὺ κεραυνοβολημένοι ἀπὸ τὴν ἀναπάντεχη συμφορά τους, ἦλθαν καὶ μὲ σπαραγμὸ καὶ μὲ ἀναφυλλητὰ ἀναγνώρισαν τὸ πτῶμα. Εἶπαν ὅτι πρὶν ἀπὸ δύο χρόνια τὸ παιδί τους ἦταν παντρεμένο καὶ εἶχε καὶ ἕνα χρονιάρικο παιδάκι ποὺ τὸ ἄφηνε ὀρφανὸ καὶ ἀπροστάτευτο. Εἶπαν ἀκόμα, ὅτι ὁ Σταμάτης τους πρὸ ἡμερῶν ἐδούλευε νυκτερινὸς στὸ 20769 ταξί, τὸ ὁποῖον τὴν ἡμέρα ἐδούλευε ὁ σωφὲρ Δημήτριος Ἀθανασούλας. Προχθές, ὅμως, τὴν Πέμπτη, 11 Ἰουλίου, ὁ Ἀθανασούλας ἦταν ἀπασχολημένος σὲ κάποιο φορτηγὸ αὐτοκίνητο καὶ ἀνέλαβε νὰ ὁδηγῆ τὴν ἡμέρα τὸ 20. 769 ταξὶ ὁ Θωμᾶς Ἰωσηφίδης, ἕνας ἄλλος σωφὲρ πρόσφυγας ἀπὸ τὴ Ρωσία.

Τὸ σούρουπο τῆς Πέμπτης ὁ Σταμάτης ὁ Τσάγκας ἐπέρασε ἀπὸ τὸ σπίτι ὅπου ἐργαζόταν ἡ μητέρα του ὡς οἰκονόμος καὶ μίλησε μαζί της καὶ τὸ ἴδιο βράδυ, στὶς 8, πῆγε στὸ γκαράζ καὶ πῆρε τὸ ταξί του γιὰ νὰ τὸ ὁδηγήση. Μετὰ ἐθεάθη στὴν ὁδὸν Φερρῶν, ὅπου ἔκανε πιάτσα καὶ μετὰ ἔφυγε. Τὰ ἴχνη του ὕστερα χάθηκαν καὶ ὁ Σταμάτης ὁ Τσάγκας δὲν βρίσκεται, παρὰ σκοτωμένος πιά, τὰ χαράμματα τῆς Παρασκευῆς 12 Ἰουλίου στὴ Βούλα. Τὸ 20769 ταξὶ ποὺ ὁδηγοῦσε εἶχε χαθῆ. Τὸ εἶχαν κλέψει προφανῶς αὐτοὶ ποὺ τὸν εἶχαν σκοτώσει.

(Συνεχίζεται)

ἐκεῖνα κρυφοκυττάζουν περίεργα ἢ καὶ λαίμαργα. Βλέπουν... διαβάζουν... Τίτλοι... Τίτλοι ταινιῶν... Καμαρῶστε μερικούς:

«Λυσσασμένες γιά...» — «Διαμέρισμα δολοφόνων» — «Θὰ πάω νὰ φτύσω στοὺς τάφους σας» — «Κουράστηκα νὰ σκοτώνω» — «Δράκουλας, ὁ ἄρχων τοῦ σκότους» —«Ἕνας ὑπέροχος κερατᾶς» — «Ὁ χαρτοπαίκτης μὲ τὸ πιστόλι» — «Ἡ λησταρχίνα» — «Πῶς νὰ δολοφονήσετε τὴ γυναίκα σας» — «Ἐρωτισμὸς» — «Ἡ γυναίκα τοῦ πεζοδρομίου» — «Ἡ ὁμορφιὰ τῆς κολάσεως» — «Ἡδονὴ τοῦ ἐγκλήματος» — «Τὸ χέρι ποὺ σκοτώνει» — «Καὶ οἱ πέντε ἦσαν καθάρματα» — «Τὸ κρυφὸ σπίτι τῆς Μαντὰμ Σελεστίνας» — «Καὶ οἱ ἄτιμοι ἔχουν καρδιὰ» — «Τὸ κρεββάτι τῆς ἡδονῆς» — «Πανικὸς στοὺς δρόμους» — «Ὁ θάνατος ντυμένος στὰ δολλάρια» — «Αἷμα στὴν καταραμένη κοιλάδα» — «Ἔρωτες ποὺ σβύνουν τὴν αὐγὴ» — Διψασμένη γάτα» — «Ἕνας ὑπέροχος τεμπέλης» — «Ἡδονὴ χωρὶς πέπλο» — «Ἡ νεκροκεφαλὴ ἐκδικεῖται» — «Τὸ αἷμα πάγωσε στὶς φλέβες μου» — «Νυμφομανία» — «Συζυγικὸ κρεββάτι» — «Τὰ τρία βήματα τοῦ Σατανᾶ» — «Οἱ σφαῖρες χορεύουν τὰ μεσάνυκτα» — «Τὸ τέρας τοῦ νησιοῦ» — «Γυμνὰ δολώματα γιὰ κατασκόπους» — «Τέσσερα εἴδη ἔρωτος» — «Χρυσός, γυναῖκα, πιστόλι» — «Νόμος μου τὸ πιστόλι»— «Οἱ ἑπτὰ ἁμαρτωλές» — «Λανδρύ, ὁ δολοφόνος τῶν γυναικῶν» — «Μιὰ παρθένα γιὰ τὸν πρίγκιπα» — «Μεγαλοφυΐες τοῦ ὑποκόσμου» — «Βιασμὸς στὸν ἥλιο» — «Σὲξ καὶ βίτσια ἀνὰ τὸν κόσμο» — «Τὸ ἔγκλημα εἶναι ἡ ζωή μου» — «Δραπέτης 12 πολιτειῶν» — «Ἐπιχείρησις στρῆπ - τὶζ» — «Ἐπιχείρησις Κομπιναιζόν» — «Διαβατήριο γιὰ τὸ Διάβολο» — «Τρίγωνο τοῦ ἐγκλήματος» —...Καὶ ἡ συνέχεια ἐπί... τῆς ὀθόνης...

Τὰ διαβάζουμε καὶ κυκλωνόμαστε ἀπὸ ἀνησυχία, καθὼς δίπλα μας ἀλληλοσυμπλέκεται ἕνα φοβερό, παράνομο στράτευμα μὲ Δράκουλες, μὲ ὑπέροχους κερατάδες, μὲ χαρτοπαίκτες, μὲ λησταρχίνες ,μὲ γυναῖκες τοῦ πεζοδρομίου, μὲ καθάρματα, μὲ στραγγαλιστάς, μὲ λυσσασμένες παρθένες, μὲ νεκροκεφαλές, μὲ Σατανάδες, μὲ τέρατα, μὲ γυμνὰ δολώματα, μὲ δολοφόνους, μὲ βιαστάς, μὲ δραπέτες, μὲ ἀτιμασμένες.... Σκιὲς βάρβαρες ποὺ θολώνουν τὴ σκέψη, ποὺ μολύνουν τὶς αἰσθήσεις, ποὺ σκορπίζουν γύρω τους μιὰ κοινωνικὴ φρίκη, ἡ ἀνταύγεια τῆς ὁποίας καθρεφτίζεται μέσα στοὺς παρθένους κόσμους τῶν παιδιῶν μας καὶ ἀνασταίνουν ἀπὸ βρώμικες κρύπτες πρωτογονισμοῦ ἰδέες καὶ σκέψεις ποὺ περιφρονοῦν θεσμοὺς καὶ ἀξίες καὶ δημιουργοῦν ἕνα κλίμα νοσηρῆς ἀναρχίας ἐναντίον τῶν πάντων. Οἱ ἥρωες αὐτοὶ ποὺ «κουράστηκαν πιὰ νὰ σκοτώνουν», ποὺ ἀνεγείρουν «διαμερίσματα δολοφόνων», ποὺ πηγαίνουν νά... «φτύσουν στοὺς τάφους», ποὺ δίνουν συνταγὲς βιασμῶν, δολοφονιῶν καὶ ἔρωτος, καὶ ποὺ θεοποιοῦν τὶς «ὁμορφιὲς τῆς κολάσεως», ἀσκοῦν πάνω στὴν ψυχὴ τοῦ παιδιοῦ μιὰ φοβερὴ ἐπίδραση... Κι' ἐμεῖς τί κάνουμε; Φροντίζουμε νὰ χαρακτηρίζουμε τὰ ἔργα αὐτὰ σὰν «ἀκατάλληλα δι' ἀνηλίκους». Καὶ ἡσυχάζουμε. Μά, μονάχα γιὰ τοὺς ἀνηλίκους εἶναι ἀκατάλληλα αὐτὰ τὰ ἔργα; Γιὰ τὸ νέο τῶν 20 ἐτῶν; Γιὰ τὸ κορίτσι τῶν 22 χρόνων;

Καὶ οἱ ἀνήλικοι; Δὲν μποροῦν νὰ μποῦνε μέσα... Σύμφωνοι. Ἀλλά, οἱ τίτλοι; Οἱ τίτλοι ποὺ γράφονται στὶς ἐφημερίδες; Οἱ πελώριοι τίτλοι ποὺ εἶναι ἔξω ἀπὸ τοὺς κινηματογράφους; Οἱ φωτογραφίες; Οἱ σκηνές; Τὰ διαφημιστικὰ πανώ; Εἶναι αὐτὰ κ α τ ά λ λ η λ α ; Ἂς μὴ κοροϊδευόμαστε. Ὁ κινηματογράφος στὴν ἐποχή μας γκρεμίζει... Εἶναι ὁ μεγάλος ὁδοστρωτήρας ἀρχῶν, θεσμῶν, ἀξιῶν...

Καὶ τί πρέπει νὰ κάνουμε; Νὰ καταργήσουμε τὸν κινηματογράφο; Ἀστεία ἐρώτησις... Εἶναι περίπου σὰν νὰ λέμε ὅτι πρέπει νὰ καταργήσουμε τὰ καταστήματα τροφίμων ἐπειδὴ σὲ κάποιο μαγαζὶ πουλήθηκαν σάπια τρόφιμα, ἀκατάλληλα πρὸς βρῶσιν ἢ ἐπικίνδυνα γιὰ τὴ δημοσία ὑγεία... Ὁ κινηματογράφος εἶναι ἕνας σπουδαῖος παράγων πολιτισμοῦ καὶ προόδου... Ἡ Ἀνθρωπότης τοῦ ὀφείλει πάρα πολλά... Ὅλες οἱ ἐπιστῆμες καὶ οἱ τέχνες μὲ τὴ βοήθειά του ἀναπτύχθηκαν... Καὶ ὁ πολι-

τισμός, χάρη κυρίως σ' αὐτὸν διαδόθηκε... Ὑπάρχουν ἔργα μέσα στὰ ὁποῖα ἕνας οἰκογενειάρχης μπορεῖ ἄφοβα νὰ συμπληρώσῃ τὴ μόρφωση τῶν παιδιῶν του, νὰ τὰ τέρψῃ, νὰ τὰ διδάξῃ... Καὶ ὑπάρχουν ἄλλα ἔργα τὰ ὁποῖα μπορεῖ νὰ μὴν εἶναι μορφωτικά, δὲν εἶναι ὅμως καὶ ἐπικίνδυνα... Ὑπάρχουν ἔργα λιγώτερο ἐμπορικά, μὰ ποὺ μπορεῖ κανεὶς νὰ τὰ δῇ ἄφοβα, χωρὶς νὰ θέσῃ σὲ κίνδυνο τὴν πίστη του... Ἔργα μὲ ὑπόθεση, μὲ ὄμορφο θέαμα, εὐχάριστα, ψυχαγωγικὰ ἢ συναισθηματικά, χωρὶς χυδαιότητες. Μερικὰ μάλιστα ἀπὸ αὐτὰ εἶναι ἀριστουργήματα στὸ εἶδος τους καὶ πάρα πολὺ διδακτικά. Ὁ κατάλογος —καθὼς βλέπετε— περιλαμβάνει λογιῶν - λογιῶν ἐδέσματα. Δὲν ἔχουμε παρὰ νὰ διαλέξουμε... Αὐτὴ ἀκριβῶς εἶναι ἡ λύση: ν ὰ δ ι α λ έ γ ο υ μ ε. Ν' ἀπορρίπτουμε τὸ κακὸ ἔργο καὶ νὰ ἐνισχύουμε τὸ καλό... Νὰ κάνουμε μὲ τὴ στάση μας «ἐ μ π ο ρ ι κ ὸ» τὸ καλὸ φίλμ καὶ ἀποτυχημένο τὸ κακό... Ἔτσι, ἡ ἀναμόρφωση θὰ προέλθῃ ἀπὸ τὰ κάτω, ἀπὸ μᾶς, ἀπὸ τοὺς θεατάς...

Διαβάζαμε προχτὲς σ' ἕνα ἰταλικὸ περιοδικὸ ὅτι σὲ κάποια ἰταλικὴ πόλη ἕνας ἐφημέριος ποὺ εἶχε ἀναλάβει μιὰ ἐκστρατεία ἐναντίον τῶν κινδύνων ποὺ ἀπειλοῦν τὰ παιδιά, ἔλυσε ὡς ἑξῆς τὸ θέμα τοῦ κινηματογράφου: Κάθε Σάββατο ἀπόγευμα, πρὶν ἀπὸ τὸν ἑσπερινό, τοιχοκολλοῦσε ἔξω ἀπὸ τὴν ἐκκλησία ἕνα πολυγραφημένο χαρτὶ ποὺ εἶχε γιὰ τίτλο: «ΤΑ ΕΡΓΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ». Τὸ χαρτὶ αὐτὸ εἶχε τρεῖς στῆλες. Ἡ πρώτη ἔγραφε: «ΠΟΙΑ ΕΡΓΑ ΣΑΣ ΣΥΝΙΣΤΟΥΜΕ ΝΑ ΔΗΤΕ». Ἡ δεύτερη στήλη ἔγραφε: «ΠΟΙΑ ΕΡΓΑ ΜΠΟΡΕΙΤΕ ΝΑ ΔΗΤΕ ΑΦΟΒΑ». Καὶ ἡ τρίτη στήλη ἔγραφε: «ΠΟΙΑ ΕΡΓΑ ΔΕΝ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΔΗΤΕ». Ἐφρόντισε, λοιπόν, ὁ καλὸς αὐτὸς ἐφημέριος, νὰ ἐνημερώνῃ κάθε Σάββατο τοὺς ἐνορίτες του γιὰ τὰ προβαλλόμενα κινηματογραφικὰ ἔργα. Καὶ τὸ περιοδικὸ συνεχίζει:

«Τὰ ἀποτελέσματα ὑπῆρξαν θαυμάσια. Παραθέτουμε μιὰ σχετικὴ στατιστική: Αὔγουστος — Δεκέμβριος 1963: Προεβλήθησαν 144 ἀκατάλληλα ἔργα καὶ 8 κατάλληλα.— Ἰανουάριος — Δεκέμβριος 1964: Προεβλήθησαν 100 ἀκατάλληλα ἔργα καὶ 150 κατάλληλα.— Ἰανουάριος — Δεκέμβριος 1965: Προεβλήθησαν 250 κατάλληλα ἔργα καὶ 4 μόνον ἀκατάλληλα.— Αὐτὴ ἦταν ἡ κίνηση τῶν τριῶν κινηματογράφων τῆς ἐνορίας τοῦ ἀγαθοῦ ἐφημερίου. Οἱ ἐπιχειρηματίες ἐπείσθηκαν ὅτι μερικὰ ἔργα δὲν «ἔπιαναν» σ' αὐτὴν τὴν γειτονιά. Καὶ φρόντισαν νὰ δίνουν στὸ κοινό, θέαμα ποὺ προτιμοῦσε».

Νά μιὰ πρωτότυπη σκέψη. Ἀντὶ νὰ ἐπιχειροῦμε ἑκάστοτε πόλεμο ἐναντίον τῶν κινηματογραφιστῶν, οἱ ὁποῖοι στὸ κάτω - κάτω τῆς γραφῆς ἀσκοῦν ἕνα ἐπάγγελμα καὶ πρέπει νὰ κυνηγοῦν τὴν ἐμπορικότητα, ἂς ἀναλάβουμε μιὰ σταυροφορία γιὰ τὴν ἀνύψωση τοῦ πνευματικοῦ μας ἐπιπέδου, γιὰ τὴ διόρθωση τοῦ ἑαυτοῦ μας. Διαφορετικὰ κτίζουμε στὴν ἄμμο. Εἶναι ὑποκρισία νὰ λέμε στὸ παιδί μας ὅτι πρέπει νὰ εἶναι ἠθικὸ κι' ἐμεῖς νὰ τρέχουμε σὲ ἔργα διαφθορᾶς καὶ ἀποχαυνώσεως. Θὰ κάνῃ κι' ἐκεῖνο τὸ ἴδιο κάποτε ὅταν μεγαλώσῃ.

Πάνω ἀπὸ τὰ λόγια καὶ τὴ διδασκαλία, στέκει τὸ Π α ρ ά δ ε ι γ μ α. Αὐτὸ μαγνητίζει, αὐτὸ τραβᾶ τὴν προσοχή, αὐτὸ ἐμπνέει, αὐτὸ ἐπηρεάζει. Δὲν μποροῦμε νὰ κατηγοροῦμε στὰ παιδιά μας μὲ λόγια ὅ,τι μὲ ἔργα μας ἀποδεικνύουμε ὅτι λατρεύουμε. Καὶ εἶναι ἀνάγκη νὰ τὸ καταλάβουμε καλὰ ὅτι ὁ κινηματογράφος ἀποτυπώνει στὴν ἁπαλὴ παιδικὴ ψυχὴ εἰκόνες καὶ παραστάσεις ποὺ μπορεῖ νὰ τὸ ἀκολουθοῦν σ' ὅλη του τὴ ζωή. Πολλὲς φορὲς ἐκεῖνο ποὺ κτίζουμε ἐμεῖς μὲ ἱδρῶτα καὶ μὲ μόχθο ἐπὶ πολλὰ χρόνια, μᾶς τὸ γκρεμίζει ἕνα κακὸ κινηματογραφικὸ ἔργο σὲ μιὰ στιγμή. Τὸ κακὸ κινηματογραφικὸ ἔργο εἶναι ἕνα ἀπὸ τὰ πολλὰ προβλήματα τῆς ἐρεύνης μας γιὰ τὴ σωτηρία τῆς Νεότητος. Γιὰ τὰ ἄλλα θὰ ὁροῦμε τὴν εὐκαιρία νὰ κουβεντιάσουμε ἄλλοτε, ἐξετάζοντας ἕνα - ἕνα θέμα κάθε φορά.

Τώρα, ἂς ἔρθουμε στὴν καθιερωμένη συνέντευξή μας, μ' ἕνα πνευματικὸ ἡγέ-

τη διεθνοῦς κύρους καὶ ἀκτινοβολίας. Πρόκειται γιὰ τὸν Πρύτανι τῆς Παντείου Ἀνωτάτης Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν καὶ Καθηγητὴ τῆς Ἐκλημματολογίας, κύριον Ἰωάννην Παπαζαχαρίου.

*
* *

Ὁ κ. Παπαζαχαρίου γεννήθηκε στὴ Ρουμανία. Ὁ πατέρας του (Γενικὸς Ἐπιθεωρητὴς τῆς ἐμπορικῆς καὶ ἐπαγγελματικῆς ἐκπαιδεύσεως, διευθυντὴς τῆς Σχολῆς ἐμπόρων καὶ πρόεδρος πολλῶν ἄλλων ἐπιστημονικῶν ὀργανώσεων) ἀνέπτυξε ἀξιόλογη δράση καὶ ἵδρυσε πλεῖστες σχολὲς καὶ ἱδρύματα κοινωφελῆ, ἡ δὲ μητέρα του εἶχε ἀφιερώσει ὁλόκληρη τὴ ζωή της στὴν ὑπηρεσία ὅσων εἶχαν ἀνάγκη ἀπὸ βοήθεια καὶ ἀνακατεύτηκε ἐνεργῶς καὶ ἔγινε εὐεργετικὴ προσωπικότης σ' ἕνα σωρὸ ἱδρύματα εὐαγῆ (Πατριωτικό, Βαρβάκειο, Ἀσκληπιεῖο, νοσοκομεῖα κατὰ τὸν πόλεμο καὶ τὴν κατοχή, κλπ.).

Ὁ κ. Πρύτανις εἶναι ἀριστοῦχος διδάκτωρ τῶν Μαθηματικῶν στὸ Πανεπιστήμιο Ἀθηνῶν, ἐσπούδασε στὴ Λειψία, στὸ Βερολῖνο, στὴν Ἑλβετία καὶ στὴ Γαλλία. Τὸ 1940 ἀνηγορεύθη ὑφηγητὴς τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν. Τὸ 1942 ἔκτακτος Καθηγητὴς τῆς Παντείου Σχολῆς καὶ τὸ 1943 τακτικὸς Καθηγητὴς τῆς ἰδίας Σχολῆς. Τὸ 1965 ἐξελέγη Πρύτανις τῆς Παντείου Σχολῆς. Εἶναι δικηγόρος παρ' Ἀρείῳ Πάγῳ. Τὸ ἐπιστημονικὸ καὶ κοινωνικό του ἔργο εἶναι τεράστιο καὶ διεθνῶς ἀνεγνωρισμένο, ἐδανείσθηκαν δὲ σκέψεις, προτάσεις καὶ ἰδέες του πολλὰ Κράτη.

Ὁ κ. Πρύτανις εἶναι Καθηγητὴς πλείστων Σχολῶν (Ἀξιωματικῶν Ἀστυνομίας Πόλεων, Βασιλικῆς Χωροφυλακῆς, Σχολῆς Κοινωνικῶν Λειτουργῶν, Ἑταιρίας Προστασίας Ἀνηλίκων, Σχολῆς Διακονισσῶν κλπ.). Διετέλεσεν ἐπιστημονικὸς συνεργάτης πολλῶν Ἱδρυμάτων τοῦ Ὑπουργείου Δικαιοσύνης, τῆς Βασιλικῆς Προνοίας καὶ τοῦ Βασιλικοῦ Ἐθνικοῦ Ἱδρύματος. Ἵδρυσε τὴ Σχολὴ Κοινωνικῶν Λειτουργῶν. Διετέλεσε μέλος πολλῶν νομικῶν ἐπιτροπῶν (Ποινικοῦ Κώδικος, Ποινικῆς Δικονομίας, Στρατιωτικῆς Ποινικῆς Νομοθεσίας κλπ.). Θεωρεῖται δὲ σήμερα ὁ εἰδικώτερος ἐπιστήμων στὸ Δίκαιο τῶν ἀνηλίκων. Στὸν κ. Πρύτανι ὀφείλεται ἡ εἰσαγωγὴ τοῦ θεσμοῦ τοῦ Δικαστηρίου Ἀνηλίκων καὶ τοῦ θεσμοῦ τῶν ἐπιμελητῶν καὶ ἐπιμελητριῶν ἀνηλίκων. Ἵδρυσε τὴν «Ἑλληνικὴ Ἐπιστημονικὴ Ἑταιρία Προστασίας καὶ Ἀναπτύξεως τῆς Νεότητος» καὶ τὸ πρότυπο στὸν κόσμο σύστημα τῆς Οἰκογενειακῆς Παιδουπόλεως Νέας Σμύρνης, ποὺ τὸ μιμήθηκαν καὶ τὸ ἐθαύμασαν πολλὰ Κράτη τοῦ κόσμου. Εἰσηγήθηκε τὸν πρωτότυπο διεθνῶς θεσμὸ τῶν Σταθμῶν Πρώτων Κοινωνικῶν Βοηθειῶν. Ἔδωσε πλῆθος διαλέξεων στὴν Ἑλλάδα καὶ στὸ ἐξωτερικό. Ἡ συγγραφική του δραστηριότης εἶναι πλουσιωτάτη (Δίκαιον Ἀνηλίκων, Μελέται Ἐγκλημματολογίας καὶ Κοινωνικῆς Παθολογίας, Χριστιανισμὸς καὶ Ποινικὸν Δίκαιον, Νέοι ὁρίζοντες τῆς Ποινικῆς Ἐπιστήμης, Παραδόσεις Κοινωνικῆς Βιολογίας, περὶ τῆς ἐλευθερίας τῆς ἀγωνιζομένης ἀνθρωπότητος ἐπὶ τῆς γῆς κλπ.). Γιὰ ὅλη αὐτὴ τὴν ἐξαίρετη καὶ πολύμορφη δράση του ἀπενεμήθησαν στὸν κ. Πρύτανι πολυάριθμες τιμητικὲς διακρίσεις καὶ παράσημα.

Ἀλλὰ ἡ μεγαλειώδης δύναμή του, ποὺ τὸν κατατάσσει σὲ ὑψηλὲς πνευματικὲς σφαῖρες καὶ τὸν κάνει ἀληθινὸ πνευματικὸ ἡγέτη καὶ Ὁδηγό, εἶναι ἡ βαθύτατη πίστη του στὶς ἀκατάλυτες Εὐαγγελικὲς Ἀλήθειες καὶ ἡ χριστιανικὴ ἁπλότητα

καὶ καλωσύνη του, ποὺ τὸν κάνει ἕνα θελκτικὸ συνομιλητὴ καὶ φίλο. Εἶναι γνωστὴ ἡ φιλανθρωπικὴ δράση του. Δίνει πάντα τὸ «παρὼν» ὅπου ἀνταμώση δυστυχία ἢ ἀνάγκη.

Πρόκειται γιὰ μιὰ φυσιογνωμία ἀπὸ τὶς λίγες τῆς ἐποχῆς μας.

*
* *

Τὸν κύριο Πρύτανι ἐπισκεφτήκαμε στὴν Πάντειο Σχολὴ ἕνα μεσημέρι, λίγες μέρες πρίν. Τὸν συναντήσαμε στὸ γραφεῖο του νὰ ἐργάζεται. Τοῦ ζητήσαμε συγγνώμη γιὰ τὴ διακοπὴ καὶ τοῦ ἐξηγήσαμε τὸ λόγο τῆς ἐπισκέψεώς μας. Ἐνθουσιάστηκε ὅταν ἄκουσε γιὰ τὴν πρωτοβουλία αὐτὴ τοῦ Ἀρχηγείου Ἀστυνομίας Πόλεων. Βρῆκε τὴ σταυροφορία μας αὐτὴ εὐεργετικὴ καὶ τὴν ἐπήνεσε μὲ συγκίνηση. Μὲ μεγάλη χαρὰ δέχτηκε ν' ἀπαντήση στὶς ἐρωτήσεις μας. Τὸ μαγνητόφωνο τοποθετήθηκε καὶ ἡ... ἀνάκριση ἄρχισε...

Παραθέτουμε στὴ συνέχεια τὴ συνομιλία μας ὅπως ἀκριβῶς μεταδόθηκε ἀπὸ τὴν ἐκπομπὴ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων.

ΕΡΩΤ.: «Κύριε Πρύτανι, σᾶς εὐχαριστοῦμε γιὰ τὴν καλωσύνη σας νὰ λάβετε μέρος στὸ σημερινό μας πρόγραμμα, ποὺ ἔχει σὰν ἀντικείμενο τὸ Παιδὶ καὶ τὰ προβλήματά του, καὶ σᾶς παρακαλοῦμε νὰ μᾶς πῆτε πῶς βλέπετε αὐτὴν τὴν προσπάθεια τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος; Πρόκειται, ἀλήθεια, γιὰ ἕνα ὀξὺ καὶ σοβαρὸ κοινωνικὸ πρόβλημα;».

ΑΠΑΝΤ.: «Δὲν δύναμαι νὰ σᾶς ἀποκρύψω, ὅτι ἀντικρύζω μετὰ συγκινήσεως τὸ ἐκδηλούμενον ὑπὸ τῆς Ἀστυνομίας ἐνδιαφέρον ὑπὲρ τῆς νέας γενεᾶς. Ἀνήκει δὲ ἀπὸ τῆς ἀπόψεως ταύτης ἀναγνώρισις καὶ τιμὴ εἰς αὐτήν, διότι διὰ τῆς τοιαύτης πρωτοβουλίας της ἐνηγκαλίσθη τὸ Μέγα Πρόβλημα τοῦ Ἔθνους, τὸ ὁποῖον ἀφορᾶ εἰς τὰς εὐθύνας του διὰ τὸ μέλλον, τὸ ὁποῖον ἐνσαρκώνουν οἱ νέοι. Εἶναι δὲ ἐξαιρετικῶς θλιβερόν, διότι τὸ σύγχρονον Κράτος δὲν ἀντελήφθη τὸ νόημά του, διότι, ἐὰν τοῦτο ἐκ φύσεως εἶναι κρίσιμον αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ διὰ πᾶσαν ἐποχὴν κατὰ τὴν ἀνέλιξιν τῆς ζωῆς τῶν ἐθνῶν, κατέστη ἰδιαζόντως ὀξὺ εἰς τὰς ἡμέρας μας, καθ' ἃς ἡ ἀνθρωπότης πορεύεται ἐντὸς χάους, ἐφ' ὅσον εὑρισκόμεθα εἰς μίαν ἐπαναστατικὴν μεταβατικὴν κατάστασιν ἀνατροπῆς τῶν καθιερωμένων πνευματικῶν καὶ ἠθικῶν ἀξιῶν».

ΕΡΩΤ.: «Τὰ σημερινὰ παιδιὰ παρουσιάζουν —κατὰ τὴν γνώμην σας, κ. Πρύτανι,— κάποια κοινωνικὴ ἰδιομορφία; Πῶς τὰ συγκρίνετε μὲ τὰ παιδιὰ ἄλλων ἐποχῶν;».

ΑΠΑΝΤ.: «Εἰς ὅλας τὰς ἐποχὰς τείνουν οἱ μεγαλυτέρας ἡλικίας νὰ ἀντικρύζουν τοὺς νέους μὲ τὸ συναίσθημα ὅτι οἱ τελευταῖοι ἔλαβον τὸν κατήφορον. Ἡ ψυχολογικὴ ἑρμηνεία ἐν προκειμένῳ εἶναι ὅτι ὁ νέος δὲν ἐπαναλαμβάνει ἁπλῶς τὰς κατακτήσεις τῶν πατέρων του, δεσμευόμενος ὑπὸ ἑνὸς ἀδυσωπήτου «νόμιου τῆς κληρονομικότητος», ἀλλ' ἐκ φύσεως ἐνέχει καὶ μίαν «δύναμιν πρὸς περαιτέρω ἐξέλιξιν», τὴν ὁποίαν ἐχάρισεν εἰς αὐτὸν ὁ Θεός, καὶ δι' αὐτὸν τὸν λόγον ρέπει πρὸς πρόοδον, τὴν ὁποίαν ἀναπτύσσει διαταράσσων τὴν ἀτμοσφαίραν τῆς διαμορφωθείσης ὑπὸ τῶν πατέρων του καταστάσεως ἐν τῇ κοινωνίᾳ. Ἡ ὑπὸ τῶν νέων δὲ ἀνθρώπων διαμορφουμένη κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον νέα κοινωνικὴ κατάστασις, οἱ ὁποῖοι νέοι ἐν τῷ μεταξὺ θὰ ἀνδρωθοῦν, θὰ διαταραχθῇ καὶ πάλιν, ἐκ μέρους τῆς ἰδικῆς των νέας γενεᾶς, τὴν ὁποίαν θὰ ἀντικρύσουν καὶ οἱ ἀνδρωθέντες μὲ τὴν σειράν των ὡς λαμβάνουσαν τὸν κατήφορον. Τοιουτοτρόπως ὑπὸ τὴν ἔννοιαν ταύτην ἀποτελεῖ διαπίστωσιν μιᾶς ψυχολογικῆς ἀρχῆς τῆς ἐξελίξεως τῶν κοινωνιῶν ὅτι λόγῳ τῆς νεότητός των προοδευτικοὶ τῆς σήμερον θὰ καταστοῦν ἀνδρούμενοι οἱ συντηρητικοὶ τῆς αὔριον.

»Δι' αὐτὸν τὸν λόγον πρέπει οἱ ἔχοντες τὰς εὐθύνας τῆς πορείας τοῦ Ἔθνους

τῆς σήμερον νὰ ἀντιληφθοῦν ὅτι ματαιοπονοῦν ζητοῦντες νὰ ἀνακόψουν τὴν πορείαν πρὸς περαιτέρω ἐξέλιξιν τῶν νέων καὶ ὅτι ἁπλῶς ἔχουν τὴν μεγάλην εὐθύνην ἀρνητικῶς μὲν νὰ μὴ ἀφήσουν τοὺς νέους νὰ παρασυρθοῦν πρὸς κρημνὸν ἐκλαμβάνοντες πάντα τὰ κηρύγματα, τὰ ὁποῖα ἐμφανίζονται μὲ τὸ κάλυμμα τῆς δῆθεν προόδου ὡς ἐξυψοῦντα, θετικῶς δὲ νὰ δώσουν εἰς τοὺς νέους εὐκαιρίας ἀναπτύξεως τῆς ροπῆς των πρὸς περαιτέρω ἐξέλιξιν εἰς περιοχάς, ὁρωμένας ἀπὸ εὐρυτάτης προοπτικῆς ὡς ὄντως ἀνωτέρας οὐρανίας πνοῆς.

»Ἀκριβῶς λοιπόν, αἱ ἄνω ἐπιστημονικαὶ διαπιστώσεις ἑρμηνεύουν καὶ τὴν ἀναμφισβητήτως ὑπάρχουσαν κοινωνικὴν ἰδιορρυθμίαν τῆς νέας ἑλληνικῆς γενεᾶς, ὁρωμένην ὑπὸ τῶν εὑρισκομένων ἐν τῇ ἀκμῇ τῆς ἡλικίας καὶ τῆς δράσεώς των ὑπευθύνων τῶν τυχῶν τοῦ Ἔθνους τῆς σήμερον.

»Ἡ ἰδιορρυθμία, ὅμως, εἰς ἣν εὑρίσκετο ἀνέκαθεν ἐν τῇ πορείᾳ τῆς ζωῆς τοῦ Ἔθνους ἡ ἑκάστοτε νέα γενεά, σήμερον συντροφεύεται ὑπὸ δεινῆς παναθρωπίνης κρίσεως, διότι ὡς ἤδη εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ἐλέχθη καὶ ἐτονίσθη, εὑρίσκεται αὕτη πλέουσα εἰς ἓν λυσσασμένον πέλαγος ἑνὸς παγκοσμίου χάους, ἀντικρύζουσα καὶ αἰσθανομένη τὸν θλιβερὸν ἀντίκτυπον ἀλληλοσπαρασσομένων κόσμων τῶν ἀνθρώπων καὶ ἀλληλοσπαρασσομένων κοσμοθεωριῶν.

»Ἡ τοιαύτη δὲ ἀκριβῶς διαπίστωσις ἄγει καὶ εἰς τὸ συμπέρασμα, ὅτι ἡ σημερινὴ νέα ἑλληνικὴ γενεὰ ἀντιμετωπίζει τραγικότητα, τὴν ὁποίαν δὲν ἔζησαν αἱ προηγούμεναι νέαι γενεαί. Καὶ ἄρα συντροφεύεται αὕτη ἀπὸ ἀπείρους καὶ φοβεροὺς κινδύνους».

ΕΡΩΤ.: «Ποιά εἶναι, κύριε Πρύτανι, τὰ βαθύτερα αἴτια αὐτοῦ τοῦ φαινομένου; Ποῖαι αἱ πραγματικαὶ διαστάσεις του;».

ΑΠΑΝΤ.: «Τὰ βαθύτερα αἴτια τῆς θλιβερᾶς ταύτης τραγωδίας ἤδη ὑπεδηλώθησαν καὶ ὀφείλονται εἰς τὴν παγκοσμίαν ἐπαναστατικὴν καὶ ἀνατρεπτικὴν τῆς ἀξιολογικῆς ἀτμοσφαίρας κρίσιν τῆς σημερινῆς ἀνθρωπότητος καὶ ἡ ὁποία κρίσις ἐγεννήθη ἀπὸ τὰ τραγικὰ διὰ τὴν εὐτυχίαν τῶν ἀνθρωπίνων τέκνων τῆς γῆς κηρύγματα τοῦ ὑλισμοῦ καὶ τῆς ἀθεΐας τοῦ 19ου αἰῶνος, τὰ ὁποῖα κυριαρχήσαντα ἐξέχυσαν τὸν δηλητηριώδη ἀντίκτυπόν των πρὸς πᾶσαν κατεύθυνσιν τῆς ζωῆς καὶ ἔσπειρον τὸ σημερινὸν τρομακτικῶν διαστάσεων ἄγχος».

ΕΡΩΤ.: «Τί ἀκριβῶς εἶναι ἐκεῖνο, κύριε Πρύτανι, ποὺ πρέπει ν' ἀνησυχήσῃ τὸ Κράτος καὶ τοὺς γονεῖς;».

ΑΠΑΝΤ.: «Τὸ Κράτος καὶ οἱ γονεῖς ὀφείλουν νὰ ἀτενίσουν ἀπὸ προοπτικῆς καὶ νὰ στοχασθοῦν ἐπὶ τῆς καταστάσεως τῆς ἀνθρωπότητος καὶ τῶν τέκνων των καὶ νὰ ἀντιληφθοῦν καὶ νὰ συνειδητοποιήσουν τὴν τραγωδίαν των. Καὶ μόνον, ἐὰν τὸ κατορθώσουν, θὰ δυνηθοῦν νὰ συναισθανθοῦν τραγικοὶ καὶ οἱ ἴδιοι τὸ ὑπέρτατον χρέος των ἔναντι τῆς ἐρχομένης ἀνθρωπότητος καὶ τῶν τέκνων των, διδόμενοι ὁλοψύχως καὶ αὐτοθυσιαζόμενοι εἰς ἕνα ὄντως ὑπὲρ πάντων ἀγῶνα ὑπὲρ τῆς ἀνθρωπότητος καὶ ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος καὶ ὑπὲρ τῆς ἑλληνικῆς γενεᾶς διὰ νὰ εὕρουν τὸν δρόμον τῆς σωτηρίας. Ἡ δὲ θλιβερὰ διαπίστωσις ἀπὸ ἀπόψεως εἰδικῶς τῆς Ἑλλάδος εἶναι ὅτι οὐδέποτε ἡ πατρὶς ἡμῶν εἰς τὴν ἀνὰ τοὺς ἀνθρωπίνους αἰῶνας πορείαν τῆς ἱστορίας της συνήντησεν τοιαῦτον κίνδυνον ἐξαφανίσεως, οἷον σήμερον».

ΕΡΩΤ.: «Τί θὰ εἴχατε νὰ μᾶς πῆτε, κύριε Πρύτανι, γιὰ τὰ σημερινὰ μέσα ψυχαγωγίας τῶν παιδιῶν, εἰδικώτερα δέ, γιὰ τὸν κινηματογράφο καὶ τὴ μουσική;».

ΑΠΑΝΤ.: «Ἡ τέχνη δύναται νὰ εἶναι ὑψηλή, νὰ ἀσκῇ γενικωτέραν ἐνεργητικὴν ἐπίδρασιν καὶ νὰ ἄγῃ τὸν ὑφιστάμενον τὴν μύησιν εἰς οὐρανίαν πνοήν, ἡ ὁποία θὰ δημιουργήσῃ εὐρυτέρους καὶ ὡραιοτέρους ὁρίζοντας στοχασμοῦ, συναισθημάτων, πόθων καὶ δράσεως τῆς ἀνθρωπίνης προσωπικότητος. Δυστυχῶς ὅμως ἀπὸ τῆς ἀπόψεως ταύτης ἡ κατάστασις εἶναι θλιβερά, διότι ἡ ψυχαγωγία τῆς ταπεινῆς,

δαναύσου καὶ ρυπαρᾶς τέχνης, ἀπευθυνομένη εἰς τὰ κατώτερα ἔνστικτα, ἀπέβη εἰς τὰς ἡμέρας ἡμῶν ὁ μέγας ὕπουλος παιδαγωγὸς τῆς διαφθορᾶς καὶ τοῦ κρημνοῦ».

ΕΡΩΤ.: «Πότε πρέπει ν' ἀπασχολῆ σοβαρά, κύριε Πρύτανι, τὸ πρόβλημα «Παιδὶ» τοὺς γονεῖς καὶ ποιά ἐπίδραση μπορεῖ ν' ἀσκήση πάνω στὴ διαμόρφωση τοῦ παιδιοῦ τὸ περιβάλλον;».

ΑΠΑΝΤ.: «Ἡ διαπαιδαγώγησις πρέπει ν' ἀρχίζη ἐξ ἁπαλῶν ὀνύχων καὶ οἱαδήποτε καθυστέρησις δύναται νὰ ἔχη ἀπὸ τῆς ἀπόψεως ταύτης θλιβερὰς συνεπείας. Ἀλλὰ τὸ ἐνδιαφέρον δὲν πρέπει νὰ περιορισθῆ μόνον εἰς τὸ θέμα τῶν ἤδη γονέων, ἀλλὰ θὰ ἔδει νὰ ἐπεκταθῆ καὶ εἰς τοὺς μέλλοντας γονεῖς, οἱ ὁποῖοι πρέπει νὰ συνειδητοποιήσουν ὅτι ἡ προσωπικότης τῶν τέκνων των κτίζεται ἐπὶ θεμελίων τῆς κληρονομικῆς καὶ τῆς συγγενοῦς καταβολῆς καὶ ἐπομένως ἔχουν χρέος νὰ ἀκολουθοῦν σχολαστικῶς πρὸ πάσης γεννήσεως τὰς διδασκαλίας καὶ συστάσεις τῆς εὐγονικῆς».

ΕΡΩΤ.: «Πῶς θὰ μποροῦσε ἡ Ἐκκλησία, κύριε Πρύτανι, νὰ διαδραματίση ἐξυγιαντικὸ ρόλο στὸ θέμα τῆς διαμορφώσεως καλοῦ χαρακτῆρος τοῦ παιδιοῦ;».

ΑΠΑΝΤ.: «Ἡ Ἐκκλησία ἀναγεννωμένη δι' ἐσωτερικῆς της προσπαθείας καὶ δι' ἐκδηλώσεως ἀπεράντου στοργῆς ἐκ μέρους τοῦ Κράτους καὶ τῆς κοινωνίας, ὀφείλει νὰ λάβη πνοὴν οὐχὶ παρὰ τῆς γῆς, ἀλλὰ παρὰ τοῦ οὐρανοῦ. Μόνον δὲ ἐὰν κατορθώση τὴν τοιαύτην ἀναγέννησιν καὶ ἄρσιν της πρὸς τοὺς οὐρανίους ὁρίζοντας, θὰ συνειδητοποιήση ὅτι ἔχει ἱεραποστολὴν νὰ ἐμπνέη καὶ νὰ σκορπίζη τὸν νόμον τῆς γιγαντιαίας καὶ ἀπεράντου ἀγάπης εἰς τὰς ψυχὰς τῶν ἀνθρωπίνων τέκνων τῆς γῆς. Ἡ δημιουργία δὲ μιᾶς ἀτμοσφαίρας ἀγάπης εἶναι ἡ μεγαλυτέρα προσφορὰ τῆς ἐκκλησίας πρὸς τὸ Ἔθνος καὶ πρὸς τὴν νέαν γενεάν, τὸ ὁποῖον Ἔθνος καὶ ἡ ὁποία νέα γενεὰ μόνον εἰς τὸν Νόμον τῆς Ἀγάπης δύνανται νὰ ἀνεύρουν τὸν δρόμον τῆς σωτηρίας των».

ΕΡΩΤ.: «Πῶς θὰ ἦταν δυνατὸν νὰ βοηθήση ἡ Ἀστυνομία, κύριε Πρύτανι, στὸν τομέα αὐτόν;».

ΑΠΑΝΤ.: «Ἡ Ἀστυνομία ἀποσκοποῦσα ἐν τῷ γενικῷ πλαισίῳ τῆς ἀποστολῆς της, ἀφ' ἑνός, εἰς τὴν ἐξασφάλισιν τῆς ἀσφαλείας τῶν πολιτῶν καὶ τοῦ Ἔθνους, ἐν ὄψει τῶν διαφόρων κινδύνων, καὶ ἀφ' ἑτέρου, εἰς τὴν ἐξασφάλισιν τῆς τάξεως, ἐν ὄψει τῆς ἁρμονίας ἐν τῇ ζωῇ, οὐσιαστικῶς ἀποτελεῖ τὸν φορέα τοῦ Νόμου τῆς Ἀγάπης, ἡ ὁποία σαρώνει τοὺς κινδύνους τῶν συνανθρώπων καὶ τὸν φορέα τῆς εἰρήνης.

»Ἑπομένως χρέος ὑψηλῆς πνοῆς ἔχει ἡ Ἀστυνομία νὰ ἐνδιαφερθῆ κατ' ἐξοχὴν καὶ διὰ τὸ μέγα πρόβλημα τῆς νέας γενεᾶς, συναντῶσα τὴν ψυχὴν τῆς ἐρχομένης Ἑλλάδος καὶ σκορπίζουσα τὴν ἀγάπην της ὑπὲρ τῆς προστασίας της.

»Πρὸς συστηματοποίησιν χρειάζεται ἐπιστημονικὴ ἔρευνα καὶ ἐπιστημονικὸς προγραμματισμὸς μὲ κεντρικὸν φορέα εἰδικὸν σῶμα ἀστυνομίας ἀνηλίκων.

»Τὸ πνεῦμα πρέπει νὰ ἔχη πνοὴν ἀγάπης καὶ ὄχι πνεῦμα βίας, διότι μόνον ἡ ἀγάπη κερδίζει τὰς ψυχὰς καὶ μόνον αὕτη δύναται νὰ ἄρη τὴν παρεξήγησιν, ἡ ὁποία ἔχει δημιουργηθῆ ἐντὸς τῆς ψυχῆς τῶν νέων, ὡς ἰδίως καὶ τοῦ ἑλληνικοῦ φοιτητικοῦ κόσμου, ὁ ὁποῖος φαντάζεται, δηλητηριαζόμενος παρ' ὑπόπτων ἐνδιαφερομένων, ὅτι δὲν ἀγαπᾶται δῆθεν παρὰ τῆς Ἀστυνομίας».

ΕΡΩΤ.: «Τί θὰ εἴχατε, κύριε Πρύτανι, νὰ μᾶς πῆτε γιὰ τὴν προστασία τῶν ἀνηλίκων;».

ΑΠΑΝΤ.: «Ἡ προστασία τῶν ἀνηλίκων πρέπει νὰ ἐπεκταθῆ μέχρι τῆς βιολογικῆς ἐνηλικιώσεως, ἡ ὁποία συνήθως ἐπέρχεται παρ' ἡμῖν περὶ τὸ εἰκοστὸν πέμπτον ἔτος τῆς ἡλικίας. Ἰδίως δὲ μέγα ἐνδιαφέρον δέον νὰ ἐπιδειχθῆ ἔναντι τῆς μετεφηβικῆς ἡλικίας (ἀπὸ 18 μέχρι τοῦ 25 ἐτῶν), τὴν ὁποίαν συντρο-

φεύουν οἱ περισσότεροι σωματικοί, ψυχικοί, πνευματικοὶ καὶ ἠθικοὶ κίνδυνοι, πρὸς ὅλους δὲ αὐτοὺς δέον νὰ στραφῆ τὸ ἐνδιαφέρον τῆς Ἀστυνομίας.

»Ὀφείλει δὲ ἡ ἀσκουμένη προστασία νὰ ἔχη τόνον κατασταλτικόν, ὅσον ὅμως καὶ εὐρύτατον προληπτικὸν χαρακτῆρα καὶ νὰ βασίζηται ἐπὶ συνεργασίας μετὰ τῶν ἐν τῷ Κράτει καὶ τῇ κοινωνίᾳ λοιπῶν φορέων τῆς ἀντιλήψεως ὑπὲρ τῆς νέας γενεᾶς».

ΕΡΩΤ.: «Μὲ ποιὰ συμπεράσματα θὰ προτιμούσατε, κύριε Πρύτανι, νὰ κλείσουμε τὴν σημερινή μας συζήτηση;».

ΑΠΑΝΤ.: «Γενικῶς, ἀντικρύζων τὸ μέγα ἐθνικὸν πρόβλημα τῆς νέας ἑλληνικῆς γενεᾶς, ὁραματίζομαι τὴν οὐτοπίαν, ἡ ὁποία θὰ ἔπρεπε καὶ θὰ ἠδύνατο νὰ γίνῃ πραγματικότης, νὰ θελήσῃ τὸ Κράτος νὰ ἐνδιαφερθῆ δι' ἔργων καὶ οὐχὶ διὰ λόγων, διὰ τοὺς φορεῖς τῆς ἀντιλήψεως ὑπὲρ τοῦ κόσμου τῶν νέων ἀνθρώπων. Ὑπὸ τὴν ἔννοιαν ταύτην θὰ ἔπρεπε ἀφ' ἑνὸς μὲν νὰ ἱδρύσῃ νέους φορεῖς, ὡς λ.χ. ὄχι μόνον μίαν Ἀστυνομίαν Ἀνηλίκων, ἀλλὰ καὶ εἰδικὸν κεχωρισμένον σῶμα ἐπιτροπικῶν δικαστῶν, οἱ ὁποῖοι θὰ εἶναι οἱ προστάται τῶν ἑλληνικῶν οἰκογενειῶν καὶ τῶν τέκνων των, ἀφ' ἑτέρου δὲ νὰ ἐνισχύσῃ τὰ φυτοζωοῦντα σώματα τῶν δυστυχῶν ἐπιμελητῶν καὶ ἐπιμελητριῶν τῶν δικαστηρίων ἀνηλίκων καὶ τῶν κοινωνικῶν λειτουργῶν, τοὺς ὁποίους ἀφήνει νὰ πληρώνωνται ἐσαεὶ ἀπὸ τὴν Βασιλικὴν Πρόνοιαν, χωρὶ νὰ τοὺς δίδῃ τὴν ἰδιότητα τοῦ δημοσίου ὑπαλλήλου, ἡ ὁποία χρειάζεται διὰ τὸ κῦρος καὶ διὰ τὴν ψυχικὴν ἠρεμίαν τῶν τοιούτων λειτουργῶν, καὶ τοὺς ὁποίους ἀφήνει νὰ μένουν ἄνευ ἐξελίξεως καθηλώνουσα τούτους διὰ παντὸς εἰς τὸ αὐτὸ σημεῖον τῆς καταστάσεως ἑνὸς πρώτου διορισμοῦ.

»Πολλὰ θὰ ἠδύναντο νὰ γίνουν, πολλὰ θὰ ἔπρεπε νὰ γίνουν, θαύματα θὰ ἠδύναντο νὰ γίνουν, ἀλλὰ πρέπει νὰ ὑπάρχῃ ψυχή».

— «Κύριε Πρύτανι, τὸ Ἀρχηγεῖον Ἀστυνομίας Πόλεων, σᾶς εὐχαριστεῖ θερμὰ γιὰ τὴν τιμητικὴ συμμετοχή σας στὸ σημερινὸ ραδιοφωνικό του πρόγραμμα».

— «Κι' ἐγὼ σᾶς εὐχαριστῶ».

Αὐτὰ μᾶς εἶπεν ὁ κύριος Πρύτανις... Κι' ὕστερα τὸν ἀποχαιρετήσαμε καὶ τὸν εὐχαριστήσαμε θερμὰ γιὰ λογαριασμὸ τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος... Καθὼς ἀρχίσαμε νὰ μαζεύουμε τὰ μηχανήματά μας, ὁμάδες σπουδαστῶν παρουσιάζονταν ἐνώπιόν του ζητώντας συμβουλὲς ἢ βοήθεια. Ἀκούραστος, ἁπλός, καταδεκτικός, εὐγενέστατος ὁ κ. Πρύτανις, χαμογελώντας πάντα φιλικά, πάσχιζε νὰ ἱκανοποιήσῃ ὅλους μὲ ἀγάπη. Γιατὶ αὐτὸ εἶναι τὸ μυστικὸ τῆς δικῆς του ἀκτινοβολίας, ποὺ ἐμπνέει θαυμασμό, σεβασμὸ καὶ ἐμπιστοσύνη... Εἶναι ἡ εὐλαβικὴ καὶ ἄδολη Χριστιανικὴ Πίστη του μεταφρασμένη σὲ καλωσύνη γιὰ κάθε ἄνθρωπο.

Πνευματικοὶ ἡγέτες τοῦ ἀναστήματος τοῦ κ. Πρυτάνεως τιμοῦν ἀναμφισβήτητα τὸν τόπο μας καὶ ἀποτελοῦν πνευματικοὺς φάρους γιὰ τὸν ὀρθὸ προσανατολισμὸ τῆς Νεότητος στὴν ἀλλοπρόσαλλη καὶ περίεργη ἐποχὴ ποὺ διανύουμε...

(Συνεχίζεται)

Ο ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΟΙ ΕΧΘΡΟΙ ΤΟΥ*

Ὑπὸ τοῦ κ. **ΠΕΛΟΥ ΚΟΥΤΟΥΠΗ**

Τὰ Κομμουνιστικὰ καθεστῶτα βλέπουν παντοῦ ἐχθρούς. Βλέπουν δίπλα τους καὶ ἀνάμεσά τους «ἰμπεριαλιστές, ὀππορτουνιστές, ἀντισοσιαλιστές, ρεβανσιστές, ρεβιζιονιστές, ἀντικομμουνιστικὲς φάλαγγες, πράκτορες τῆς ἀστικῆς ἰδεολογίας». Ὅλη τὴ ζωή του ὁ Στάλιν μὲ αὐτὴν τὴν φοβίαν τὴν ἔζησε.

Ἔβλεπε παντοῦ ἐχθρούς. Καὶ γι' αὐτὸ ἐξόντωνε συνεχῶς φίλους καὶ συνεργάτες, ἰσχυροὺς καὶ ἀνισχύρους: ἀπὸ τὸν Τρότσκυ μέχρι τὸν Τσουχατσέφσκυ.

Ἀπὸ τὴν ἴδια φοβία, τὸν ἴδιο τρόμο, κατέχονται καὶ οἱ διάδοχοι τοῦ Στάλιν, οἱ ὁποῖοι ἔφθασαν προχθὲς μέχρι ν' ἀποστείλουν σὲ καταναγκαστικὰ ἔργα τὸν Ντάνιελ καὶ τὸν Σινιάφσκυ γιὰ νὰ προστατεύσουν τὸ κομμουνιστικὸν καθεστώς.

Ἀλλὰ ἀπὸ τὴν φοβία αὐτήν, κατέχονται ὅλα τὰ κομμουνιστικὰ καθεστῶτα. Καὶ γι' αὐτὸ ὅλα ἀσκοῦν καταλυτικὴν βίαν καὶ ἀστυνομεύουν τὴν ζωὴν τῶν πολιτῶν.

Ὁ φόβος τοῦ ἐχθροῦ εἶναι τὸ κυριαρχικὸ συναίσθημα ὅλων τῶν κομμουνιστικῶν καθεστώτων. Γι' αὐτὸ καὶ οἱ θανατώσεις, οἱ φυλακίσεις, οἱ ἐξορίες, οἱ διωγμοὶ κυριαρχοῦν στὰ κομμουνιστικὰ κράτη, ὅπως κυριαρχοῦν σὲ κάθε ἀνελεύθερο καὶ ὁλοκληρωτικὸ καθεστώς.

Οἱ κατέχοντες τὴν ἐξουσίαν κομμουνισταί, ἔχουν ὡς κύριον μέλημά τους τὴν συνεχῆ ἀναζήτησιν καὶ ἀνεύρεσιν ἐχθρῶν. Ἀκόμη προχθές, ἀνταπόκρισις ἀπὸ τὸ Χὸγκ Κὸγκ ἀναφέρει τὰ ἑξῆς:

Ἡ Κίνα διεξάγει συνεχῶς ἀγῶνα ζωῆς καὶ θανάτου μὲ τὰ ἀντικομματικά, ἀντισοσιαλιστικὰ στοιχεῖα, λέγει τὸ τελευταῖον ἀνακοινωθὲν τοῦ πρακτορείου εἰδήσεων «Νέα Κίνα». Τὰ στοιχεῖα αὐτά, συνεχίζει, ἐνεργοῦν ἀπὸ κοινοῦ μὲ τὴν διεθνῆ ἀντικομμουνιστικὴ Φάλαγγα ποὺ ὑποκινοῦν οἱ ἰμπεριαλισταί, οἱ σύγχρονοι ρεβιζιονισταὶ καὶ οἱ ἀντιδραστικοὶ ὅλων τῶν χωρῶν. Τὸ πρακτορεῖον ἀνέφερεν ἀποσπάσματα ἀπὸ ἄρθρον τῆς ἡμερησίας ἐφημερίδος «Στρατιὰ Λαϊκῆς Ἀπελευθερώσεως».

«Οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ εἶναι γενικῶς «αὐθεντίαι» καὶ ἀπολαμβάνουν κάποιας «φήμης». Ἐμφανιζόμενοι ὡς ἀνήκοντες εἰς τὸ προλεταριᾶτον, εἶναι εἰς τὴν πραγματικότητα προσκολλημένοι εἰς τὸ ἅρμα τῆς ἀστικῆς ἰδεολογίας». Τὸ ἄρθρον ἀνεφέρετο εἰς τὴν δραματικὴν δημοσίαν αὐτοκριτικὴν τοῦ Κούο Μὸ Γό, ἑνὸς ἀπὸ τοὺς κορυφαίους διανοουμένους τῆς Κίνας καὶ προσωπικοῦ φίλου τοῦ προέδρου τοῦ κομμουνιστικοῦ κόμματος Μάο Τσὲ Τούγκ».

Εἶναι ἀναγκαία ἡ ἀνάτυξις προλεταριακῆς ἰδεολογίας εἰς τὰ Ἀκαδημαϊκὰ ἔργα ἔγραφε τὸ ἄρθρον. Καὶ προσέθεσεν: «Ἄλλως, δὲν θὰ περάσουν πολλὰ χρόνια καὶ θὰ ἐκσπάσῃ ἀντεπανάστασις εἰς ἐθνικὴν κλίμακα. Τὸ μαρξιστικὸν — λενινιστικὸν κόμμα θὰ καταστῇ ἀναμφιβόλως ρεβιζιονιστικὸν ἢ φασιστικὸν καὶ ὁλόκληρος ἡ Κίνα θὰ ἀλλάξῃ ἐμφάνισιν». Ἡ Ρωσία ἀποτελεῖ τὸ παράδειγμα μιᾶς ἐπαναστάσεως ποὺ ὁδεύει πρὸς καπιταλιστικὴν ἀποκατάστασιν μέσω μιᾶς εἰρηνικῆς ἐξελίξεως, γράφει ἡ κινεζικὴ ἐφημερίς.

Ἰδού: Καὶ ἡ Κομμουνιστικὴ Κίνα κατέχεται ἀπὸ τὸν μόνιμον τρόμον τῶν ἐχθρῶν. Τὸ ὁμολογοῦν τὰ ἴδια τὰ δημοσιογραφικὰ ὄργανα τοῦ Κ.Κ. τῆς Κίνας.

Παντοῦ λοιπόν, ὅπου ὑπάρχουν Κομμουνιστικὰ Καθεστῶτα, ὑπάρχει καὶ ὁ καταλυτικὸς τρόμος τοῦ ἐχθροῦ.

---

* Τὸ σχόλιον τοῦτο μετεδόθη ἐκ τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ Ἐνόπλων Δυνάμεων Ἑλλάδος τὴν 10.5.1966.

Παντοῦ «φράξιες». Παντοῦ «ρεβιζιονιστές». Παντοῦ «πράκτορες τῶν ἰμπεριαλιστῶν». Παντοῦ «ἀντιδραστικοί».

Ἔχουν δίκηο οἱ ἡγέτες καὶ τὰ στελέχη τῶν κομμουνιστικῶν καθεστώτων. Παντοῦ ὑπάρχουν ἐχθροί τους, γιατὶ παντοῦ ὑπάρχουν ἄνθρωποι Καὶ ὅπου ὑπάρχουν ἄνθρωποι εἴτε στὴν Ρωσία, εἴτε στὴν Κίνα, εἴτε στὴν Ἀλβανία, εἴτε καὶ στὴν Γκάνα, παντοῦ ὑπάρχει κυριαρχικὸ τὸ ἰδανικὸ τῆς ἐλευθερίας, τὸ ἰδανικὸ τῆς ἀνθρωπίνης ἀξιοπρεπείας καὶ τὸ αἴσθημα τῆς Δικαιοσύνης.

Ὁ κομμουνισμὸς καταργεῖ τὸν ἄνθρωπο, ἀφοῦ καταλύει τὶς ἐλευθερίες του, τὰ δικαιώματά του, τὸ δίκαιον καὶ τὴν δικαιοσύνην. Ἔτσι, φυσικὸ εἶναι καὶ εὔλογο εἶναι, ὁ ἄνθρωπος νὰ διεκδικῆ ὅ,τι πολυτιμώτερο τοῦ ἔχει ἀφαιρέσει ὁ Κομμουνισμός: τὸν ἀνθρωπισμόν του. Καὶ μάχεται. Καὶ ἀντιδρᾶ. Καὶ ἀγωνίζεται ν᾽ ἀπαλλαγῆ ἀπὸ τὰ κομμουνιστικὰ δεσμά.

Ὅλοι οἱ πολῖτες τῶν κομμουνιστικῶν κρατῶν εἶναι καὶ αὐτοὶ ἄνθρωποι. Ὅπως εἶναι καὶ στὰ φιλελεύθερα καὶ δημοκρατικὰ κράτη.

Ματαίως ὁ Κομμουνισμὸς ἀγωνίζεται νὰ τοὺς μεταβάλη σὲ σάρκινες μηχανές. Οἱ μηχανὲς δὲν ἔχουν κρίση, δὲν ἔχουν σκέψη, δὲν ἔχουν αἴσθημα. Οἱ ἄνθρωποι ξεχωρίζουν ἀπὸ τὰ ἄλλα ὄντα, ἀκριβῶς γιατὶ ἔχουν νοῦ καὶ καρδιά, σκέψη καὶ αἴσθημα.

«Ὁ ἄνθρωπος, εἶπε ἕνας σοφός, εἶναι τὸ μόνο ἀπὸ τὰ ζῶα, ποὺ γελᾶ καὶ κλαίει. Γιατὶ αὐτὸς εἶναι τὸ μόνο ἀπὸ τὰ ζῶα ποὺ ξεχωρίζει τὴν διαφορὰ ἀνάμεσα σ᾽ αὐτὸ ποὺ εἶναι καὶ σὲ κεῖνο ποὺ θὰ ἔπρεπε νὰ ἦταν».

Αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος ὑπάρχει παντοῦ. Ὁ ἴδιος εἶναι καὶ στὰ κομμουνιστικὰ καθεστῶτα. Ἔτσι «ξεχωρίζει τὴν διαφορὰ σ᾽ αὐτὸ ποὺ εἶναι καὶ σὲ κεῖνο ποὺ θὰ ἔπρεπε νὰ ἦταν». Καὶ αὐτὴ ἡ «διαφορὰ» τὸν ὑποχρεώνει νὰ μάχεται συνεχῶς, ἐνεργητικὰ ἢ παθητικά, μὲ ὅλα τὰ μέσα ἐναντίον αὐτῶν ποὺ ἐπιχειροῦν νὰ τὸν κάνουν νὰ μὴ ξεχωρίζη οὔτε τί εἶναι οὔτε τί πρέπει νὰ εἶναι. Καὶ μάχεται τὴν κομμουνιστικὴ τυραννία. Γι᾽ αὐτὸ καὶ ὁ Κομμουνισμὸς δικαιολογημένα βλέπει παντοῦ ἐχθρούς. Καὶ γι᾽ αὐτὸ ταυτόχρονα ἀναγκάζεται συνεχῶς νὰ ὑποχωρῆ, νὰ ἐγκαταλείπη τοὺς δογματισμούς του, νὰ παραδίδεται στὴν ὑπερτάτη δύναμη: στὴν ἀνθρώπινη φύση.

Οἱ κομμουνιστικὲς θεωρίες περὶ ἰσοπεδώσεως τοῦ ἀνθρώπου, περὶ ἰδιοκτησίας εἶναι «παρὰ φύσιν ἀσελγεία». Καὶ αὐτὴ ἡ κομμουνιστικὴ ἀσελγεία ἐναντίον τοῦ ἀνθρώπου, προκαλεῖ ἀπὸ τὴν μίαν πλευρὰν τὶς ἀντιδράσεις: τοὺς ἐχθροὺς τοῦ Κομμουνισμοῦ. Καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλη πλευρὰ ὑποχρεώνει τὸν Κομμουνισμό, παράλληλα μὲ τὴν ἐπιβολὴ τῆς τυραννικῆς βίας, νὰ ὑποχωρῆ συνεχῶς. Νὰ ἐπαναφέρη τὸν θεό. Νὰ ὁμιλῆ ὑπὲρ πατρίδος. Νὰ ἀποκαθιστᾶ σιγὰ - σιγὰ τὴν ἰδιοκτησία. Νὰ καθιερώνη πάλι τὸ ἐμπορικὸ κέρδος, ἡ κατάργησις τοῦ ὁποίου ἀποτελοῦσε στὸν Μαρξισμὸ - Λενινισμὸ ἕνα ἀπὸ τὰ βάθρα του.

Δικαίως λοιπόν, παντοῦ βλέπουν ἐχθροὺς τὰ κομμουνιστικὰ καθεστῶτα. Γιατὶ παντοῦ ὑπάρχουν ἄνθρωποι, ὑπάρχουν Λαοί. Καὶ οἱ ἄνθρωποι καὶ οἱ Λαοὶ διεκδικοῦν τ᾽ ἀναφαίρετα δικαιώματά τους. Αὐτὰ ποὺ ἀγῶνες χιλιετηρίδων καὶ ἡ ἴδια ἡ φύσις τοὺς ἔδωσαν καὶ οὐδεὶς δύναται νὰ τοὺς τὰ ἀφαιρέση. Οὔτε καὶ αὐτὴ ἡ ἀδίστακτη κομμουνιστικὴ τρομοκρατία.

ΠΕΛΟΣ ΚΟΥΤΟΥΠΗΣ

...ΒΛΕΠΩ...
...ΑΚΟΥΩ...
...ΔΙΑΒΑΖΩ...

* ΣΥΝΕΣΤΙΑΣΙΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ, ΠΡΟΣ ΤΙΜΗΝ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΕΩΣ κ. ΧΡΙΣΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΟΥ
* ΕΚΔΡΟΜΗ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ ΣΤΗ ΘΕΣΣΑΛΙΑ

Ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α΄ κ. ΣΠΥΡΟΥ ΠΗΛΟΥ

ΣΥΝΕΣΤΙΑΣΙΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ, ΠΡΟΣ ΤΙΜΗΝ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΕΩΣ κ. ΧΡΙΣΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΟΥ

Οἱ Κατώτεροι Ἀστυνομικοὶ Ὑπάλληλοι τῆς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως Ἀθηνῶν εἶχαν μιὰ πολὺ ἐπιτυχημένη καὶ ἀξιέπαινη ἔμπνευση: νὰ δεξιωθοῦν τὸν ἀγαπημένο τους Ὑπουργὸ κ. Χρῖστο Ἀποστολάκο, σὲ μιὰ συνεστίαση πρὸς τιμήν του, γιὰ νὰ ἐκδηλώσουν πρὸς τὸ πρόσωπό του τὴν εὐγνωμοσύνη τους γιὰ ὅσα ὑπὲρ τῶν Ἀστυνομικῶν Ὑπαλλήλων ἐπετέλεσε... Θαυμάσια καὶ δίκαια αὐτὴ ἡ πρωτοβουλία σχολιάστηκε μὲ ἐνθουσιασμὸ ἀπὸ τὸ εὐρὺ κοινό.

Ἔτσι, ὕστερα ἀπὸ μελέτη καὶ προπαρασκευή, ἡ συνεστίαση πραγματοποιήθηκε τὶς βραδυνὲς ὧρες τῆς Τετάρτης, 22 Ἰουνίου, σὲ κέντρο τῆς ὁδοῦ Κηφισιᾶς, ποὺ εἶχε κατάλληλα διακοσμηθῆ καὶ ἀπὸ νωρὶς κατεκλύσθη ἀπὸ ἑκατοντάδες Ἀστυνομικοὺς ὅλων τῶν βαθμῶν.

Ἐπεκράτησε συγκινητικὴ ἀτμόσφαιρα χαρᾶς, αἰσιοδοξίας καὶ ἐγκαρδιότητος καὶ οἱ παριστάμενοι βρῆκαν τὴν εὐκαιρία νὰ ἐκδηλώσουν μὲ πολὺ ἐντυπωσιακὸ τρόπο τὰ ἐνθουσιώδη αἰσθήματά τους θαυμασμοῦ καὶ ἀφοσιώσεως πρὸς τὸν ἐκλεκτὸ τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος καὶ τοῦ Ἀθηναϊκοῦ λαοῦ, ὑπουργὸ τῆς Δημοσίας Τάξεως κ. Χρῖστο Ἀποστολάκο, ποὺ τόσα πολλὰ ἔχει προσφέρει στὰ Σώματα Ἀσφαλείας, τὸν Ἑλληνικὸ Λαὸ καὶ τὴν Πατρίδα μας...

Τὴ συνεστίαση ἐπλαισίωσαν εὐγενικὰ πολλοὶ διαλεκτοὶ καλλιτέχνες, ποὺ βοήθησαν σημαντικὰ στὴν ἐπιτυχία τῆς ὁμορφης καὶ ἀξέχαστης αὐτῆς συγκεντρώσεως.

Ἀναφέρουμε, μεταξὺ αὐτῶν, τὸν δημοφιλῆ χιουμορίστα κομφερανσιὲ Γιῶργο Οἰκονομίδη, τὴν μπριόζα Βίκυ Μοσχολιοῦ, τὸν βασιλιᾶ τοῦ λαϊκοῦ τραγουδιοῦ Γιῶργο Ζαμπέτα, μὲ τὸ θαυμάσιο συγκρότημά του, τὸν γλυκύτατο Τώνη Λογοθέτη, τὸν πνευματώδη Κώστα Μπάμπαρη, τὸν ραφινᾶτο Πάρη Λαμπράκο, τὸν ὑπέροχο Γλαύκα, τὸν πρωταθλητή μας καὶ Καθηγητὴ τῶν Ἀστυνομικῶν Σχολῶν Θανάση Καμπαφλῆ, κ. ἄ.

Ξεχωριστὸ γιορταστικὸ τόνο στὴν ἐκδήλωση αὐτὴ ἔδωσε τὸ χορευτικὸ συγκρότημα τοῦ Καθηγητοῦ τῶν Ἀστυνομικῶν Σχολῶν κ. Γιώργου Κουσιάδη.. ἕνα περίφημο διεθνὲς συγκρότημα, ποὺ τιμᾶ ἀναμφισβήτητα τὸν τόπο μας...

Μιὰ πάρα πολὺ ἐπιτυχημένη ἐμφάνιση (ἴσως τὴν καλύτερη φετεινή της ἐμφάνιση) ἐπραγματοποίησε ἡ ὀρχήστρα τῆς Φιλαρμονικῆς τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος, ἡ ὁποία καταχειροκροτήθηκε δίκαια.

Παρέστησαν ὁ τιμώμενος Ὑπουργὸς μὲ τὴν οἰκογένειά του, ὁ Ἀστυνομικὸς Διευθυντὴς Ἀθηνῶν κ. Ἐμ. Ἀρχοντουλάκης, ὁ Ἀστυνομικὸς Διευθυντὴς Πειραιῶς κ. Δημ. Βασιλάκος, ὁ Διευθυντὴς τῆς Ὑπηρεσίας Ἐθνικοῦ Νομίσματος, Ἀστυνομικὸς Διευθυντὴς Α΄ κ. Β. Σακελλαρίου, ὁ Ἀστυνομικὸς Διευθυντὴς Β΄ κ. Κυρ. Σπυριούνης, ὁ Ὑπασπιστὴς τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Ἀστυνόμος Β΄ κ. Παν. Λεκάκος, ὁ Διοικητὴς τῆς Τροχαίας Πειραιῶς Ἀστυνόμος Α΄ κ. Ν. Δεβοῦρος, ὁ Προϊστάμενος τῆς Ὑπηρεσίας Προστασίας Ἐθνικοῦ Νομίσματος Ἀερολιμένος Ἑλληνικοῦ Ἀστυνόμος κ. Λίβας, πλεῖστοι ἄλλοι Ἀξιωματικοὶ τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος καὶ πλῆθος ἐκλεκτοῦ κόσμου.

Ἡ ἄφιξη τοῦ κ. Ὑπουργοῦ προεκάλεσε φρενίτιδα ἐνθουσιασμοῦ καὶ συγκινητικῶν ἐκδηλώσεων. Οἱ ἰαχές: «Ζήτω ὁ Βασιλιᾶς μας», «Ζήτω τὸ Ἔθνος», «Ἀποστολάκος - Ἀποστολάκος» καὶ «Νὰ μᾶς ζήσῃς Ὑπουργὲ» ἐδονοῦσαν τὴν ἀτμόσφαιραν ἐπὶ πολλὴν ὥρα. Καταφανῶς συγκεκινημένος ὁ κ. Ἀποστολάκος, ἐχαιρέτησεν ἐγκάρδια ὅλους τοὺς παρισταμένους μὲ τὴν ἁπλότητα, τὴν εὐγένεια καὶ τὴν καλωσύνη ποὺ τὸν διακρίνει, ἐνῶ ὁ Ἀρχιφύλαξ τῆς Ὑποδιευθύνσεως Ἀγορανομίας Ἀθηνῶν, κ. Καράμπελας, πλησίασε αὐθόρμητα στὸ μικρόφωνο καὶ προσεφώνησε τὸν κ. Ὑπουργό, μὲ τοῦτα τ᾽ ἁπλᾶ λόγια:

«...Ἐξοχώτατε Κύριε Ὑπουργέ,

»Ὡς ἐκπρόσωπος τῆς Ὑποδιευθύνσεως Ἀγορανομίας Ἀθηνῶν, λαμβάνω τὴν »τιμήν, διερμηνεύων τὰ αἰσθήματα ὅλων τῶν συναδέλφων μου, νὰ εἴπω ἐπὶ τῇ »εὐκαιρίᾳ τῆς σημερινῆς μας συνεστιάσεως τὰ ἑξῆς:

»Ἡ παρουσία Ὑμῶν ἐν μέσῳ τῶν κατωτέρων Ὑπαλλήλων τῆς Ἀστυνομίας

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δημοσίας Τάξεως, κ. Χρ. Ἀποστολάκος, εἰσερχόμενος εἰς τὸ Κέντρον, ἔνθα ἔλαβε χώραν ἡ συνεστίασις, ὑπὸ τὰ ζωηρὰ καὶ παρατεταμένα χειροκροτήματα τῶν παρισταμένων.

»Πόλεων ἀποτελεῖ πλήρη ἀπόδειξιν τῶν πρὸς αὐτοὺς φιλικῶν καὶ στοργικῶν Σας »αἰσθημάτων καὶ ἐνισχύει τὰς ἐλπίδας των διὰ μίαν καλυτέραν αὔριον δι᾽ ἑαυτοὺς » καὶ τὰς οἰκογενείας των. Εἰλικρινῶς, Κύριε Ὑπουργέ, αἰσθανόμεθα πάντες βα»θυτάτην συγκίνησιν, διότι στὸ πρόσωπό Σας ἀτενίζομεν τὸν αὐστηρὸν καὶ δίκαιον »Προϊστάμενον, τὸν δυνατὸν καὶ ἀκατάλυτον ἀγωνιστὴν τῆς ἱκανοποιήσεως ὡρι»σμένων δικαιωμάτων, οἰκονομικῶν καὶ ὑπερεσιακῶν αἰτημάτων μας καὶ τὸν χα»λύβδινον ὑπερασπιστὴν τῆς ἀξιοπρεπείας μας ἐν τῇ ἐκτελέσῃ τῶν καθηκόντων μας.

»Οἱ Ἀστυνομικοί, Κύριε Ὑπουργέ, ἐστὲ βέβαιος ὅτι διατηροῦν καθαρὰν τὴν »καρδίαν καὶ τὸ πνεῦμα των καὶ ἐκτελοῦν εὐόρκως τὰ καθήκοντά των, εἶναι ἀφω»σιωμένοι εἰς τὰ ἐθνικὰ ἰδεώδη, παραμένουν ὄρθιοι, ἀντιμετωπίζουν μὲ ὑπερηφά»νειαν καὶ γενναιότητα τὰς προκλήσεις, τὰς ἀδίκους ἐπιθέσεις καὶ τὴν χλεύην ὅ»λων τῶν ἀναρχικῶν καὶ ἀντεθνικῶν στοιχείων, ἕτοιμοι νὰ θυσιασθοῦν ἂν χρεια»σθῇ γιὰ τὴν Ἑλλάδα.

Ὁ Ἀρχιφύλαξ τῆς Ὑποδιευθύνσεως Ἀγορανομίας Ἀθηνῶν κ. Καράμπελας, προσφωνῶν τὸν κ. Ὑπουργόν.

Ὁ κ. Ὑπουργὸς ἀνταλλάσσων χειραψίαν μὲ τὸν γνωστὸν καλλιτέχνην κ. Γιῶργον Ζαμπέτταν.

»Οἱ ἀστυνομικοὶ δὲν ζητοῦν ἐπαίνους, οὔτε διακρίσεις, διότι πιστεύουν εἰς τὴν »ἱερότητα καὶ κοινωνικότητα τῶν λειτουργημάτων καὶ διότι ἔχουν γαλουχηθῆ μὲ »τὰ νάματα τῆς Ἑλληνικῆς Πατρίδος καὶ τῆς Χριστιανικῆς Πίστεως.

»Ζητοῦν ὅμως καὶ ἀναμένουν ἀγογγύστως τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἔργων των »καὶ τὴν ἱκανοποίησιν τῶν αἰτημάτων ἐκείνων τῶν ὁποίων ἡ ἐπίλυσις ἔχει πραγ- »ματοποιηθῆ ἀπὸ μακροῦ εἰς ὅλους τοὺς ἐργαζομένους.

»Κύριε Ὑπουργέ,

»Γνωρίζουν οἱ Ἀστυνομικοὶ τὴν δρᾶσιν Σας ὡς δημοσίου ἀνδρὸς καὶ ὡς Συν- »δικαλιστοῦ. Γνωρίζουν τοὺς ἀγῶνας Σας διὰ τὴν ἱκανοποίησιν τῶν αἰτημάτων »ὅλων τῶν ἐργαζομένων τάξεων. Σᾶς καμαρώνουν γιὰ τὸ θάρρος Σας καὶ τὴν δυνα- »μικότητά Σας. Σᾶς εὐχαριστοῦν πολὺ δι' ὅσα μέχρι τοῦδε ἔχετε διακηρύξει ἐπι- »σήμως διὰ τὸ ἐπίπονον ἔργον τῶν Ἀστυνομικῶν. Σᾶς εὐγνωμονοῦν δι' ὅσα ἐπε-

Μία ἄποψις τοῦ Κέντρου, τὸ ὁποῖον εἶχε κατακλυσθῆ ἀπὸ κατωτέρους Ἀστυνομικοὺς Ὑπαλλήλους τῆς Ἀστυν. Δ/νσεως Ἀθηνῶν, κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς συνεστιάσεως.

»τύχατε ὑπὲρ αὐτῶν κατὰ τὸ μικρὸν χρονικὸ διάστημα καθ' ὃ διοικεῖτε καὶ προσ- »μένουν μ' ἐγκαρτέρησιν καὶ αἰσιοδοξίαν ὅτι θὰ ἀγωνισθῆτε καὶ θὰ ἐπιτύχετε τὴν »καθολικὴν δικαίωσίν των.

»Μὲ τὰς σκέψεις καὶ τὰς ἐλπίδας αὐτάς, εὐχόμεθα πρὸς Ὑμᾶς ὑγείαν καὶ »μακροημέρευσιν, καὶ ἀναφωνοῦμεν:

»ΖΗΤΩ Η ΕΛΛΑΣ.

»ΖΗΤΩ Η Α.Μ. Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ.

»ΖΗΤΩ Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΜΑΣ ΚΥΡΙΟΣ ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΟΣ...»

Πυκνὰ χειροκροτήματα ἐκάλυψαν τὸ τέλος τῆς προσφωνήσεως τοῦ Ἀρχιφύ- λακος κ. Καράμπελα.

Ἐν συνεχείᾳ ἄνοιξε τὸ καλλιτεχνικὸ πρόγραμμα ἡ ὀρχήστρα τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, μὲ μοντέρνους ρυθμούς. Καὶ ἡ παρέλαση τῶν καλλιτεχνῶν ἄρχισε μὲ τὸν Γιῶργο Οἰκονομίδη στὸ μικρόφωνο, ποὺ ἐγοήτευσε τοὺς πάντας καὶ ἐσκόρπισε γύρω του πλούσιο κέφι. Ὁ κ. Οἰκονομίδης εἶπε, μεταξὺ ἄλλων καί, τὰ ἑξῆς:

«...Κύριε Ὑπουργέ. Φίλοι μου ἀγαπημένοι.

»Πολύ, ἀφάνταστα χαίρουμαι γιατὶ μοῦ δίδεται ἡ εὐκαιρία, γιὰ πολλοστὴ »φορά, νὰ εἶμαι κοντὰ σὲ σᾶς, ποὺ σᾶς ἀγαπῶ, καὶ κοντὰ σὲ ἕνα Ὑπουργὸ ποὺ »σᾶς ἀγαπᾶ. Αὐτὸ μ' ἐνδιαφέρει γιατὶ παρακολουθῶ (αὐτὴ εἶναι ἡ μοῖρα μου, »τριάντα χρόνια, δίνοντας χαρὰ στὸν ὡραῖο λαό μας) καὶ τὸ τί κάνει κάθε Ὑπουρ»γός. Χαίρουμαι πολὺ γιατὶ ἀκούω ἐσᾶς τοὺς ἴδιους, ποὺ μοῦ σφίγγετε μὲ ἀγάπη »τὸ χέρι ὅταν μὲ βλέπετε στὸ δρόμο καὶ μοῦ χαμογελᾶτε, ὅτι εἶσθε εὐχαριστημένοι »μὲ τὸν Ὑπουργό σας ποὺ ἐνδιαφέρεται γιὰ κάθε ὑπόθεση σχετικὴ μὲ τὴ ζωή σας, »μὲ προβλήματά σας ποὺ προσπαθεῖ νὰ τὰ λύση. Καὶ εὔχουμαι νὰ τὰ λύση, τὸ εὐ»χουμαι μ' ὅλη μου τὴν καρδιά, γιὰ νὰ σᾶς δῶ τοῦ χρόνου ἀκόμα πιὸ γελαστούς...»

Κι' ὕστερα μερικὰ χαμόγελα χαρᾶς, μὲ μερικὰ σπαρταριστὰ ἀνέκδοτα ἀπὸ τὸν κ. Οἰκονομίδη...

Ὁ Γιῶργος Οἰκονομίδης καταχειροκροτήθηκε ἐνθουσιωδῶς.

Καί, εὐθὺς ἀμέσως, ξέσπασε τὸ γλέντι, ἕνα πηγαῖο, ἀβίαστο Ἑλληνικὸ γλέντι, ποὺ κράτησε ἕως τὶς μικρὲς πρωϊνὲς ὧρες. Καλόκαρδος, χαμογελαστός, ὁ Κύριος Ὑπουργός, γλέντησε μὲ τοὺς κατωτέρους Ἀστυνομικοὺς Ὑπαλλήλους καὶ ἔσυρε πρῶτος ἕνα λεβέντικο, δημοτικὸ χορό. Τρικούβερτο γλέντι. Θὰ τὸ θυμοῦνται πάντα ὅσοι εἶχαν τὴν τύχη νὰ τὸ ζήσουν ἀπὸ κοντά. Καὶ λίγο πρὶν τὰ μεσάνυκτα, κατόπιν γενικῆς καὶ ἐπιμόνου ἀπαιτήσεως, πλησίασε στὸ μικρόφωνο ὁ τιμώμενος Ὑπουργός, ἐκλεκτὸς τοῦ Ἀθηναϊκοῦ Λαοῦ καὶ ἀγαπημένος τοῦ Ἀστυνομικοῦ Κόσμου, κ. Χρῖστος Ἀποστολᾶλος, ὁ ὁποῖος εἶπε τὰ ἑξῆς, συνεχῶς διακοπτόμενος ἀπὸ χειροκροτήματα καὶ ἐπευφημίες:

Ὁ κ. Ὑπουργὸς ὁμιλῶν πρὸς τοὺς Ἀστυνομικοὺς Ὑπαλλήλους.

«Σᾶς ἐκφράζω τὴν βαθεῖαν μου εὐγνωμοσύνην διὰ τὰ αἰσθήματα τῆς ἀγάπης καὶ τῆς ἀφοσιώσεως μὲ τὰ ὁποῖα μὲ ὑπεδέχθητε, καὶ εἶμαι βέβαιος ὅτι δὲν ὑπεδέχθητε ἀπόψε τὸν Προϊστάμενόν σας Ὑπουργόν, διὰ νὰ τοῦ ἀπευθύνετε τυπικὰς εὐχαριστίας καὶ νὰ τὸν ὑποδεχθῆτε μὲ τυπικὰς ἐπευφημίας. Γνωρίζω, διαισθάνομαι, εἶμαι βέβαιος ὅτι ἀπόψε ὑπεδέχθητε τὸν ἀγωνιστὴν φίλον σας. (Χειροκροτήματα). Τὸν ἀγωνιστὴν ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος πρὸ δέκα ἐτῶν εἰς χρόνον ἀνύποπτον καὶ ἀδιάβλητον, ὡς ἀρχηγὸς τοῦ δημοσιοϋπαλληλικοῦ συνδικαλισμοῦ, χωρὶς νὰ τοῦ τὸ ζητήσετε, ὑπερήσπισε μὲ τόσον θάρρος, μὲ τόσην παρρησίαν ἀπὸ τότε τὰ ἱερὰ καὶ τὰ δίκαια αἰτήματα τῆς τάξεώς σας. (Χειροκροτήματα). Καὶ ὅλοι ἐνθυμεῖσθε τὴν ἐποχὴν

ἐκείνην ὅτι ἂν δὲν ἐπέτυχα πολλά, ἐπέτυχα ἀρκετὰ ἐντὸς τοῦ Συνδικαλισμοῦ διὰ τὴν τάξιν τὴν ἰδικήν σας, ἐν συνδυασμῷ μὲ τὰ προβλήματα τῆς τάξεως τῶν δημοσίων Ὑπαλλήλων. Καὶ ἐπέτυχα, τὴν ἐποχὴν ἐκείνην, τὸ σπουδαιότερον. (Διότι δὲν εἴχατε δικαίωμα ἐκ τῆς φύσεως τῆς ἐργασίας σας οἱ ἴδιοι νὰ προβάλετε τὰ αἰτήματά σας). Ἐπέτυχα νὰ καταστήσω, μὲ τὰς δημοσίας συγκεντρώσεις, μὲ τοὺς λόγους μου, μὲ τὰς παρουσιάσεις μου εἰς τοὺς ἑκάστοτε Πρωθυπουργοὺς καὶ εἰς τὸν ἀείμνηστον Βασιλέα Παῦλον. (Χειροκροτήματα). Νὰ παρουσιάσω, ἐπαναλαμβάνω, νὰ καταστήσω κτῆμα τῆς κοινῆς γνώμης ὅτι ὑπάρχουν ἄνθρωποι ποὺ ἀκούουν εἰς τὸ ὄνομα: «ὄργανα τῆς ἀσφαλείας» καὶ ποὺ δὲν ἔχουν μόνον ὑποχρεώσεις, ἀλλὰ εἶχαν, ἔχουν καὶ θὰ ἔχουν καὶ δικαιώματα εἰς αὐτὴν τὴν πρόσκαιρον ζωήν. (Χειροκροτήματα). Αὐτὸν τὸν ἀγωνιστὴν τῆς ἐποχῆς ἐκείνης καὶ μετέπειτα εἶμαι βέβαιος, τὸ αἰσθάνεται ἡ ψυχή μου, ὑπεδέχθητε μὲ τὴν ψυχήν σας καὶ ὄχι μὲ τοὺς τύπους. Ἔκτοτε συνέβησαν πολλά. Ἀνεμίχθην, ἀπαιτήσει τῆς τάξεως τῶν ὑπαλλήλων κυρίως καὶ τῶν συνταξιούχων εἰς τὴν πολιτικήν. Καὶ τὸ ἔτος 1961 ἕνας ἄνθρωπος, ποὺ ξεκίνησε πρὶν ἀπὸ τριάντα καὶ πλέον χρόνια σὰν ἕνα φτωχὸ παιδὶ ἀπὸ ἕνα φτωχὸ ἀλλὰ περήφανο καὶ τίμιο χωριὸ τῆς Μάνης ἦλθε (χειροκροτήματα) ἐξετέθη ὑποψήφιος εἰς τὴν πρώτην περιφέρειαν τῶν Ἀθηνῶν, καί, χωρὶς ἐνίσχυσιν καὶ χωρὶς εὐνοίας καὶ χωρὶς χρῆμα, παρὰ μὲ μόνην τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν ἀγάπην τῶν φτωχῶν ἐργαζομένων ἀνθρώπων, μὲ πρωτοπόρους τοὺς Ἕλληνας Ἀστυνομικοὺς τῶν Ἀθηνῶν (χειροκροτήματα) ἐξελέγην πρῶτος Βουλευτὴς Ἀθηνῶν τὴν ἐποχὴν ἐκείνην τῆς πρώτης περιφερείας. Καὶ ἐνθυμεῖσθε ὅλοι ὅτι καὶ εἰς τὴν Βουλὴν ὅπως καὶ εἰς τὸν Συνδικαλισμόν, εὐθὺς ἀμέσως ὑπερήσπισα κάθε αἴτημα δίκαιο τῶν ὑπαλλήλων, τῶν συνταξιούχων, τῶν ἐργαζομένων, καὶ ἰδιαίτερα τῆς τάξεως τῶν ἐν ἐνεργείᾳ Ἀστυνομικῶν καὶ τῶν Συνταξιούχων. Καί, ὅταν ἔκρινα ὅτι ἔπρεπε νὰ ἔλθω ἀντιμέτωπος καὶ μὲ πανισχύρους Κυβερνήτας ἐν τῇ ὑπερασπίσει τῶν αἰτημάτων τῶν ἀνθρώπων οἱ ὁποῖοι μὲ ἐτίμησαν, δὲν ἐδίστασα ν' ἀπολέσω ἀξιώματα, ν' ἀγωνισθῶ ἀλλὰ νὰ μείνω τίμιος, ὑπερήφανος ἀπέναντί σας καὶ μὲ τὸ μέτωπο ὑψηλὰ ὡς ὑπερασπιστὴς τῶν αἰτημάτων σας. (Χειροκροτήματα). Καὶ ἔφθασαν αἱ ἄλλαι ἐκλογαί. Καὶ ἔπρεπε εἰς κάποιαν ἐθνικόφρονα παράταξιν νὰ προσέλθω διὰ νὰ λάβω μέρος. Κατατρεγμένος τότε, κυνηγημένος, ἐξετέθην ὑποψήφιος τῶν Ἀθηνῶν. Ἀλλὰ καὶ τότε, παρὰ τὰς προσδοκίας τῶν ἐχθρῶν μου, τῶν ἐχθρῶν μας, τῶν δικῶν σας ἐχθρῶν, οἱ 27.000 στραυροὶ τῆς πρώτης περιφερείας ἔγιναν 36.000 διὰ νὰ γίνουν 41.000 τὸ 1964. (Χειροκροτήματα). Μετ' ὀλίγους μῆνας, ὅταν ἔβλεπα ὅτι ἡ κυβέρνησις ἐκείνη περὶ πολλὰ ἐτύρβαζε καὶ πολλὰ ὑπέσχετο καὶ ἐλάχιστα ἐξετέλει, εὐθὺς ἀμέσως, εἰς δημοσίας συγκεντρώσεις, εἰς τὴν Βουλήν, καὶ παντοῦ, δὲν ἐδίστασα νὰ ὑπερασπίσω τὰ αἰτήματα τὰ δικά σας καὶ τῶν ἄλλων ἐργαζομένων τάξεων καὶ νὰ ἔλθω ἀντιμέτωπος καίτοι Κυβερνητικὸς Βουλευτής. Καὶ δὲν εἶναι ἀνάγκη ν' ἀναπτύξω τὰς λεπτομερείας. Πρὶν ἀπὸ δέκα μερίπου μῆνας μὲ ἐβοήθησεν ὁ Θεός, καὶ μὲ ηὐνόησεν ἡ μοῖρα. Καὶ μὲ ηὐνόησε ἡ μοῖρα ὄχι νὰ γίνω Ὑπουργός, ἀλλὰ νὰ γίνω Ὑπουργὸς τῶν ἱερῶν τέκνων τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας τῆς Ἑλλάδος. (Χειροκροτήματα). Χάρις εἰς τὴν ἐμπιστοσύνην τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως καὶ εἰς τὴν τιμὴν τοῦ Βασιλέως μας (Χειροκροτήματα) ἔπεσεν ἐπὶ τῶν ὤμων μου τὸ βαρύτερον φορτίον εἰς τὰς πλέον κρισίμους ἐθνικὰς καὶ πολιτικὰς στιγμάς. (Χειροκροτήματα). Ἡ Χώρα μας, καὶ σεῖς πρῶτοι τὸ ὑπέστητε, κι' ἐσεῖς πρῶτοι τὸ ἀντελήφθητε, διότι σεῖς πρῶτοι τὸ ἀντιμετωπίσατε, ὡδηγεῖτο κατὰ κρημνῶν, ἐφέρετο εἰς τὸ χάος, τὴν καταστροφήν, εἰς τὴν ὀχλοκρατίαν, εἰς τὴν ἀναρχίαν εἰς τὸν μηδενισμόν. (Χειροκροτήματα). Καὶ ἐκλήθην νὰ ἀναλάβω αὐτὸ τὸ φορτίον. Καὶ μέγιστον τὸ βάρος, ἀλλὰ μεγίστη καὶ ἡ τιμὴ ἡ ὁποία μοῦ ἐγένετο. Τί συνέβη εἰς τοὺς δέκα μῆνας θὰ εἴπωμεν ἐν ὀλίγοις μετὰ ταῦτα. Πρίν, ὅμως, ἀναπτύξω τί ἐπετελέσαμεν χάριν τῆς Πατρίδος μας, πρέπει νὰ σᾶς ὑπενθυμίσω ὅτι μὲ κατέλαβε καὶ δέος, ὅτι τίθεμαι ἐπὶ κεφαλῆς τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων εἰς τοὺς ὁποίους πολλὰ ὤφειλα καὶ τοὺς ὁποίους ὑπερήσπισα εἰς τὸν Συνδικαλισμόν. Καὶ ἐκαλούμην

ὡς ὑπεύθυνος Ὑπουργὸς νὰ λύσω πλέον τὰ προβλήματά των. Καὶ δὲν θὰ εἶναι νέον ἂν σᾶς εἴπω ὅτι ἂν συνέβαινε νὰ μὲ εἶχεν εὐνοήσει ἡ μοῖρα νὰ εἶμαι Ὑπουργὸς ἀπὸ τὰς πρώτας ἡμέρας, ὅταν οἱ μπεζαχτάδες τῆς Ἑλλάδος εὑρέθησαν γεμᾶτοι γιὰ νὰ σκορπισθοῦν (Χειροκροτήματα). Ἐάν, λοιπόν μὲ εἶχεν εὐνοήσει ἡ μοῖρα νὰ ἤμουν ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ Ὑπουργείου μας ὅταν, ἐπαναλαμβάνω, εὑρέθησαν οἱ μπεζαχτάδες τῆς Ἑλλάδος γεμᾶτοι ἀπὸ χρῆμα, (Χειροκροτήματα) θὰ ἦτο — ὅπως θὰ γίνῃ — ἄλλη ἡ ὄψις καὶ τῶν ἐργαζομένων, ἀλλὰ κυρίως τῶν ἀνθρώπων ποὺ ὑπηρετοῦν καὶ ἀγωνίζονται διὰ τὴν ἀσφάλειαν τῶν θεμελίων τῆς Ἐθνικῆς Ἑλλάδος, τῶν ἀνδρῶν τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας. (Χειροκροτήματα). Παρὰ ταῦτα, μὲ ὅλο —ὅπως εἰς τὴν κοινὴν διάλεκτον λέγουν — τὸ σκορποχώρι, γιὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν προσωπικῶν καὶ οἰκογενειακῶν συμφερόντων τῶν Κυβερνώντων τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἔμειναν τὰ συρτάρια (Χειροκροτήματα) τοῦ Κράτους κενά, παρὰ ταῦτα ἔθεσα ὡς προϋπόθεσιν, καὶ ἐνθυμεῖσθε ἐκ τῶν πρώτων ἡμερῶν ὅτι καὶ εἰς λόγους μου, καὶ εἰς σᾶς καὶ εἰς τὴν Βουλήν, συνέδεσα τὴν παραμονήν μου εἰς τὴν Κυβέρνησιν μὲ τὴν ἐπίλυσιν τῶν πλέον τουλάχιστον στοιχειωδῶν καὶ ἀναγκαίων αἰτημάτων τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας. (Χειροκροτήματα). Καὶ γνωρίζετε ποῖα σὲ γενικὲς γραμμὲς (δὲν ὁμιλῶ περὶ τῶν λεπτομερειακῶν θεμάτων τὰ ὁποῖα εἶναι εὔκολον νὰ λυθοῦν εἰς τὸ μέλλον) ἔκτοτε ποῖα αἰτήματα δικά σας ὑπερήσπιζα εἰς τὸν συνδικαλισμόν. Τὸ αἴτημα τῆς ἰατροφαρμακευτικῆς καὶ νοσοκομειακῆς περιθάλψεως. Πράγματι ὅταν κατώρθωσα διὰ τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους καὶ συνταξιούχους τῆς Χώρας νὰ δώσω γιατρούς, φάρμακα καὶ νοσοκομεῖα καὶ γι' αὐτοὺς καὶ γιὰ τὰ παιδιά τους, ἔμεινα ἐνεὸς ὅταν ἤρθα καὶ εἶδα τοὺς ἥρωας ποὺ ὑπερασπίζουν τὴν Ἑλλάδα νὰ εὑρίσκωνται σὲ κάποιο νοσοκομεῖο, τὸ γνωστὸ Νοσοκομεῖο, οἱ Ἀστυφύλακες καὶ οἱ Χωροφύλακες, ὡς ἄποροι καὶ ὡς κάφροι, ἔμεινα πράγματι ἐνεὸς καὶ κατάπληκτος καὶ εἶπα: «Θὰ ξεκαθαρίσω αὐτὸ τὸ ἄγος». Καὶ τὸ ξεκαθάρισα. (Χειροκροτήματα). Θεωρῶ, κύριοι, τὸν θεσμὸν τῆς πλήρους ἰατροφαρμακευτικῆς καὶ νοσοκομειακῆς περιθάλψεως, ὅπως θὰ καταστῇ τὴν ἐρχομένην Παρασκευὴν ποὺ θὰ ἔχω τὴν ὑψίστην τιμὴν καὶ εὐτυχίαν, νὰ χορηγήσω τὰ Βιβλιάρια ποὺ θὰ ἔχετε διὰ νὰ ἀγοράζετε τὰ φάρμακα καὶ νὰ πηγαίνετε εἰς τοὺς γιατρούς τῆς προτιμήσεώς σας. (Χειροκροτήματα). Θεωρῶ, λέγω, ὡς ὑψίστη δι' ἐμὲ τιμὴ καὶ εὐτυχίαν ὅτι κατέστησα αὐτὸν τὸν ἱστορικὸν θεσμὸν πραγματικότητα ποὺ εἶναι πάνω ἀπὸ κάθε ἄλλο, πάνω ἀπὸ κάθε αἴτημα. Διότι αὐτὸς ὁ θεσμὸς μᾶς ἀκολουθεῖ μέχρι τῆς τελευταίας μας κατοικίας. Μετὰ ταῦτα, ἠσχολήθην μὲ ἕνα αἴτημά σας ἀκόμη, αἴτημά σας παλαιόν. Ἐκαλεῖσθε, δηλαδή, Κυριακάς, ἐξαιρεσίμους, νύκτας εἰς τὰ γήπεδα, διὰ νὰ ὑπερασπίζετε σεῖς τὴν εἴσπραξιν τῶν χρημάτων τῶν ἀθλητικῶν Σωματείων σὰν εἴλωτες καὶ ἠγωνίσθητε ἐπὶ μίαν ὀκταετίαν διὰ νὰ κατορθώσετε νὰ πάρετε ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον σᾶς ἀνήκει. Κύριοι, δὲν γνωρίζω ἂν γνωρίζετε, γνωρίζει ὅμως ἡ ἡγεσία σας, ἡ ὁποία πολὺ ἐπὶ τοῦ προκειμένου μὲ ἐβοήθησε, ὅτι ἔφθασα εἰς τὸ σημεῖον νὰ εἴπω: «Ἢ θὰ δώσετε τὸ πεντηκοντάλεπτον εἰς τὰ Σώματα τῆς Ἀσφαλείας, ἢ θὰ διατάξω, παρὰ τὸν Νόμον, κανεὶς Ἀστυφύλαξ καὶ κανεὶς Χωροφύλαξ νὰ μὴν μεταβῇ τοῦ λοιποῦ εἰς τὸ γήπεδον». (Χειροκροτήματα). Τὸ ἀποτέλεσμα τὸ γνωρίζετε. Καὶ ἀναδρομικῶς ὑπεγράφησαν καὶ ἐδημοσιεύθησαν ἅπασαι αἱ ἀποφάσεις. Θὰ εἰσρεύσουν εἰς τὰ Ταμεῖα σας τὰ χρήματα αὐτά, ἵνα ἔχετε σύνταξιν καλυτέραν. Διότι πρέπει νὰ γνωρίζετε ὅτι ἐκεῖ κυρίως πρέπει νὰ ἀποβλέπωμεν, ὅλοι κυρίως εἰς τὴν σύνταξιν. Ὅταν δηλαδὴ κανεὶς δὲν μᾶς ἔχῃ ἀνάγκην, μᾶς ἀγνοοῦν οἱ πάντες, ὅταν ριπτώμεθα εἰς ἕνα ἀπέραντον ὠκεανὸν λήθης, τότε πρέπει νὰ γνωρίζετε ὅτι ἔχομεν τὰς μεγαλυτέρας ἀνάγκας. Καὶ εἶναι ἀνάγκη νὰ ἔχωμεν μίαν σύνταξιν ἀνθρωπιᾶς καὶ ἀξιοπρεπείας τὰ τελευταῖα χρόνια τῆς ζωῆς μας. (Χειροκροτήματα). Ἐλύθη καὶ αὐτό. Τὸ αἴτημα τὸ ἕτερον ποὺ προέβαλα ἐγὼ προσωπικῶς ἔκτοτε ὡς ἐνθυμεῖσθε ἦτο, εἶναι καὶ θὰ εἶναι, ἡ ἀμοιβὴ τῶν Κυριακῶν καὶ τῶν ἐξαιρεσίμων ἡμερῶν, ὡς τοῦτο συμβαίνει (Χειροκροτήματα) μὲ κάθε ἐργαζόμενον εἰς οἱανδήποτε ἰδιωτικὴν ἐπιχείρησιν. Καὶ ἔλεγον χαρακτηριστικῶς εἰς τὸν ἀείμνηστον Βασιλέα Παῦλον, εἴ-

πον καὶ εἰς τὸν σημερινὸν Βασιλέα ὁ ὁποῖος τόσην στοργήν, καὶ τόσην ἀγάπην καὶ τόσην κατανόησιν ἐπέδειξε, καίτοι ἀναρμόδιος, διὰ τὴν ἐπίλυσιν τῶν αἰτημάτων σας. (Χειροκροτήματα). Εἶπον ὅτι εἶναι ἀπαράδεκτον καὶ ὀξύμωρον σχῆμα νὰ καλῆται ὁ Ἀστυφύλαξ ἢ ὁ Χωροφύλαξ νὰ συλλαμβάνῃ τὸν ἐργοδότην κάποιας ἐπιχειρήσεως τὴν Κυριακὴν διότι δὲν ἐχορήγησε τὸ ἑβδομηνταπέντε τοῖς ἑκατὸ εἰς τὸν ἐργάτην ἢ εἰς τὸν ὑπάλληλον, ἀλλὰ τὸ ἴδιο τὸ Ἀστυνομικὸν Ὄργανον νὰ μὴ λαμβάνῃ τὸ ἴδιο ἐκεῖνο διὰ τὸ ὁποῖο μεταβαίνει διὰ νὰ ἐπιβάλῃ κυρώσεις εἰς τὸν πταίσαντα. Αὐτὰ τὰ τρία αἰτήματα, μαζὶ μὲ ἕνα ἄλλο ποὺ θὰ σᾶς εἴπω, ἦσαν ἐκεῖνα ποὺ ἐγὼ ἐπίστευα ὅτι ὡς γενικὰ αἰτήματα ἔπρεπε νὰ λυθοῦν. Ἐπέλυσα τὰ δύο καὶ εὑρῆκα, ὁμολογῶ, κατανόησιν πλήρη ἀπὸ τὸν Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἀπὸ τοὺς ἁρμοδίους Οἰκονομικοὺς Ὑπουργούς. Παρέμεινεν ἐκκρεμὲς τὸ αἴτημα τῶν Κυριακῶν καὶ τῶν Ἐξαιρεσίμων. Καὶ δὲν θὰ ἐδεχόμην νὰ παραμείνῃ ἐκκρεμές, ἀλλὰ μοῦ ἐλέχθη (καὶ ἀναμένω) ὅτι ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν εἰς τὸ Νομοσχέδιον ποὺ κατατίθεται εἰς τὸ τέλος, καθὼς ἐδιαβάσατε, τοῦ μηνός, τὸ ἐνιαῖον μισθολόγιον, λαμβάνεται ἰδιαιτέρα πρόνοια αὐξήσεως τῆς βάσεως τοῦ μισθοῦ τῶν ὀργάνων τῆς Ἀσφαλείας, δηλαδὴ καὶ γιὰ νὰ εἶμαι συνεννοημένος ὁμιλῶ καὶ ἐνδιαφέρομαι περισσότερο γιὰ σᾶς, τοὺς μικρούς, τοὺς φτωχούς, ἐπὶ τῶν ὁποίων (Χειροκροτήματα) ἄλλως τε καὶ ἐγὼ καὶ ἡ ἡγεσία σας βασίζεται, διὰ νὰ προχωρήσωμεν εἰς τὴν στήριξιν καὶ τὴν ἀνύψωσιν τῆς Ἑλλάδος. Ἔχω, λοιπόν, καὶ ἀνεγράφη εἰς τὸν τύπον ὡς ἀνακοινωθέν, ρητὴν τὴν διαβεβαίωσιν ὅτι θὰ ἀνέλθῃ εἰς ἰδιαίτερον βαθμὸν ἡ βάσις τοῦ μισθοῦ τῶν κατωτέρων Ὑπαλλήλων τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας, εἰς τρόπον ὥστε νὰ καλυφθοῦν ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἐζητήσαμε. Θέλω νὰ πιστεύω ὅτι ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν θὰ γίνῃ πραγματικότης. (Χειροκροτήματα). Ἀλλά, (θὰ σᾶς κουράσω ἐλάχιστα καὶ θὰ κουραστῶ καὶ ἐγώ, διότι γνωρίζετε ὅτι βαρέως ἠσθένησα αὐτὸν τὸν καιρό, ἀλλὰ εἶναι ἀνάγκη νὰ κάνωμε μίαν μικρὰν ἀνάλυσιν), ὅταν παραμείνῃ ἓν αἴτημα ἐκκρεμὲς μεμονωμένον ἐνῶ οὐσιαστικῶς παρὰ ταῦτα ἔχει καλυφθῆ εὐκολωτέρα εἶναι ἡ διεκδίκησις καὶ ἡ ἐπίλυσις, λέγει ἡ ἐπιστήμη τοῦ Συνδικαλισμοῦ. Ὑπῆρχεν ὅμως ἕνα ἄλλο αἴτημα. Συνεδύαζα πάντοτε τὴν ἀμοιβὴν τῶν ἐξαιρεσίμων καὶ προέβαλα πάντοτε ὡς ἐπιχείρημα ὅτι εἶσθε οἱ μόνοι ποὺ δὲν ἐβλέπατε Κυριακάς, ἐκκλησία, ἐκδρομή, θαλπωρὴ τῆς οἰκογενείας, ποὺ ὡς εἵλωτες μονίμως, νυχθημερὸν εἰργάζεσθε χωρὶς καμμία οὔτε στοιχειώδη ἀνάπαυση. Καὶ ἐθεώρησα χρέος μου νὰ λάβω ἀμέσους καὶ ριζικὰς ἀποφάσεις. Γνωρίζετε βεβαίως τὰς ἀνάγκας τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας, γνωρίζετε βεβαίως τὴν ἔλλειψιν τῆς δυνάμεως, γνωρίζετε βεβαίως σήμερον ποίας στιγμὰς διερχόμεθα, εἶπον ὅμως πρὸς τὴν ἡγεσίαν σας πρὸ ὀλίγου καιροῦ: «Προτιμῶ νὰ ὑπάρξῃ μείωσις ἀπὸ ἀπόψεως ἀποδόσεως τῶν ὀργάνων τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας, παρὰ νὰ ἐξακολουθήσουν μόνοι αὐτοὶ ὡς εἵλωτες ἐργαζόμενοι χωρὶς καμμίαν ἀνάπαυσιν». Καὶ διέταξα τὴν τροποποίησιν τῶν Κανονισμῶν τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων καὶ τῆς Χωροφυλακῆς εἰς τρόπον ὥστε ὡς πρῶτον τμῆμα νὰ χορηγῆται 24ωρος πλήρης ἀνάπαυσις ἀνὰ δεκαπενθήμερον εἰς ἅπαντα, ἀνεξαρτήτως βαθμοῦ, τὰ ὄργανα τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας. (Χειροκροτήματα). Ἡ τροποποίησις τοῦ Κανονισμοῦ σας ἐδημοσιεύθη χθὲς εἰς τὴν ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐντὸς ἐλαχίστων, τριῶν - πέντε ἡμερῶν, θὰ κοινοποιηθῇ ἵνα ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ μηνὸς ἀρχίσῃ ἡ παροχὴ τῆς 24ώρου ἀναπαύσεως. (Χειροκροτήματα). Εἶμαι βέβαιος, καὶ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ εἶναι ἄλλως ἄλλως τε, γιὰ τὴν ἀκριβῆ τήρησιν τῆς νέας αὐτῆς διατάξεως. Μὲ στοργὴν γνωρίζω ἡ ἡγεσία σας, σᾶς ἀντιμετωπίζει. Καὶ γνωρίζω ὅτι θὰ ἐφαρμοσθοῦν αὐτὰ ἀπαρεγκλίτως. Εἶναι ἄλλως τε Νόμος. Παρὰ ταῦτα, εἰς τὴν διαταγήν μου τονίζω ρητῶς ποὺ κοινοποιεῖται ὅτι προσωπικῶς θὰ παρακολουθήσω καὶ θὰ ἐλέγξω αὐστηρῶς τὴν τήρησιν τῆς διαταγῆς μου περὶ παροχῆς εἰς ὅλους τοὺς ἄνδρας, ἀνεξαρτήτως βαθμοῦ, τῆς 24ώρου αὐτῆς ἀναπαύσεως. (Χειροκροτήματα). Κύριοι, γνωρίζω ὅτι ὑπάρχουν καὶ ἄλλα, καὶ προσωπικά, καὶ κλαδικὰ λεπτομερειακὰ αἰτήματα. Ἂν ὁ Θεὸς μᾶς ἀφήσῃ, καὶ ἂν αἱ περιστάσεις ἐπιτρέψουν, ἕνα νὰ γνωρίζετε: ὅτι εἰς ἐμὲ θὰ βρίσκετε, ὡς ἐτονίσθη ἀπὸ τὸν

ἐκπρόσωπον τῆς Ἀγορανομίας, ὅπου πρέπει τὸν αὐστηρὸν καὶ ἄτεγκτον Προϊστάμενό σας, ἀλλὰ συγχρόνως τὸν ἀδελφόν σας, τὸν προστάτην σας, ὁ ὁποῖος καὶ τώρα καὶ πάντοτε θὰ ἀγωνίζεται διὰ τὰ δίκαια αἰτήματά σας. (Χειροκροτήματα). Θὰ μοῦ ἐπιτρέψετε ὅμως, εἰς τὸ τέλος, νὰ σᾶς προβάλω ὡς τὸ μεγαλύτερο ἐπίτευγμα αὐτοῦ τοῦ ὀλίγου χρόνου ὑπὲρ τῶν ἀνδρῶν τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας. Σᾶς συνήντησα πρὸ δέκα μηνῶν, δικαίως, ὡς τοὺς ἀνθρώπους ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἐψάχνατε, ἐζητούσατε παρηγοριά, ἐζητούσατε βοήθεια, ἐζητούσατε συμπαράσταση. Σᾶς εἶχαν καταντήσει δ ο ύ λ ο υ ς κάθε ἐκμεταλλευτοῦ καὶ κάθε ἀναρχικοῦ, εἰς τὸ ἔλεος τοῦ ὁποίου εὑρίσκεσθε σεῖς, οἱ ἐκπρόσωποι τοῦ Νόμου, οἱ ἐκπρόσωποι τοῦ Κράτους. (Χειροκροτήματα). Καὶ ἐνόμισα χρέος μου, εὐθὺς ὡς ἀνέλαβα τὸ Ὑπουργεῖον Δημοσίας Τάξεως, νὰ ἐκδώσω τὴν πρώτη ἡμερησία μου Διαταγὴ καὶ νὰ σᾶς εἴπω: «Ὑπερήφανοι ἄνδρες τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας, ὑψώσατε τὸ στῆθος καὶ τὸ κεφάλι. Εἶστε τὸ Κράτος, εἶσθε ὁ Νόμος, εἶσθε ὁ χαλύβδινος Βραχίων τοῦ Κράτους, εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ Καθήκοντος, εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ Νόμου, κατέναντι πάντων, ἐναντίον οἱουδήποτε ὁ ὁποῖος θὰ ἐτόλμα νὰ ὑψώσῃ τὸ κεφάλι του καὶ τὸ ἀνάστημά του ἐναντίον τοῦ Ἔθνους, ἐναντίον τῆς Πατρίδος». (Χειροκροτήματα). Καὶ σᾶς εἶπα νὰ γνωρίζετε ὅτι οὐδεὶς θὰ τολμήσῃ νὰ σᾶς θίξῃ διὰ τὴν εὔορκον ἐκτέλεσιν τοῦ Καθήκοντος, ὅσον καὶ αὐτὴ κατ' ἀνάγκην εἶναι δυνατὸν νὰ εἶναι σκληρά. Καὶ τὸ ἐτήρησα. Καὶ ἐκατηγορήθην δι' αὐτό. Ἐπιθέσεις, συκοφαντίαι, διαβολαί, ἀτιμίαι ἐξετοξεύθησαν ἐναντίον μου ὅταν ἔγραφα ὅτι εἶσθε ὁ Χαλύβδινος Βραχίων τοῦ Κράτους. Καὶ τί δὲν μοῦ εἶπαν; Καὶ τι δὲν μοῦ ἔκαναν ἐν τῇ προσπαθείᾳ των νὰ μὲ κάμψουν, νὰ μὲ δειλιάσουν, νὰ μὲ κάνουν νὰ ὑποχωρήσω γιὰ νὰ ξανακερδίσουν τὸ ἔδαφος ποὺ ἤρχισαν νὰ χάνουν. Κατώρθωσαν, τοὺς ἐφώτισεν ὁ Θεὸς νὰ μοῦ κάνουν αὐτὲς τὶς ἐπιθέσεις. Μὲ ὠνόμασαν μικροπωλητή, ὅτι σὲ ἡλικία 16 ἐτῶν, ὅταν ξεκίνησα φτωχὸς καὶ ξυπόλητος καὶ εὑρέθηκα ἐδῶ, δὲν ἠρκέσθην εἰς τὶς 33 δραχμὲς τὶς πρωϊνὲς ποὺ ἐκέρδιζα ἀπὸ τὴ δουλειά μου, παρὰ ξεχύθηκα εἰς τοὺς δρόμους καὶ τὰ περίπτερα τῆς Ἀθήνας καὶ πωλοῦσα πέτρες ἀναπτήρων καὶ ὅλα τὰ εἴδη τοῦ μικρεμπορίου, διὰ νὰ μὴ γίνω κακὸς ἄνθρωπος, διὰ νὰ ζήσω μὲ τὸν ἱδρῶτα μου. (Χειροκροτήματα). Καὶ ἐνόμισαν ὅτι μὲ αὐτὰ μὲ καταβιβάζουν στὴ συνείδησή σας, στὴ συνείδηση τοῦ τιμίου ἐργαζομένου Ἑλληνικοῦ Λαοῦ. Οἱ ἀνόητοι!!! Καὶ δὲν ἀντελήφθησαν ὅτι μὲ ἀνεβίβαζαν πάρα πολὺ ἀπὸ ἐκεῖ ποὺ εὑρισκόμουν. Σᾶς εἶπα τότε καὶ σᾶς ἐπαναλαμβάνω καὶ σήμερον: Ἐκ τῆς μιᾶς χειρὸς νὰ εἶσθε οἱ ἀνένδοτοι, καὶ νὰ ἐπιβάλετε πανταχοῦ τὸ Κράτος τοῦ Νόμου, ἐνῶ συγχρόνως — ὅπως σᾶς διέταξα καὶ ἐπαναλαμβάνω — καλεῖσθε ἐκ τῆς ἄλλης χειρὸς νὰ εἶσθε οἱ στοργικοὶ παραστάται, οἱ φιλόστοργοι ἀδελφοὶ τοῦ ἐργαζομένου Ἑλληνικοῦ Λαοῦ καὶ νὰ τοῦ χαϊδεύετε μὲ τὸ χέρι αὐτὸ τὸ φλογισμένο μέτωπο ἀπὸ τὸν ἱδρῶτα τῆς καθημερινῆς ἐργασίας. (Χειροκροτήματα). Καὶ εἶμαι ὑπερήφανος ὅτι σήμερον ἐπετύχαμε, αὐτό, ἀλλὰ πρέπει νὰ εἶσθε ἐσεῖς ὑπερήφανοι. Καὶ δι' ὑμῶν ἡ ἡγεσία σας, καὶ διὰ τῆς ἡγεσίας σας ἐγὼ καὶ δι' ἐμοῦ οἱ πιὸ πάνω ὅτι χάρις εἰς τοὺς μόχθους σας, εἰς τὸ αἷμα σας, εἰς τὰς ὑπεράνθρωπους θυσίας σας, ἐξηγάγομεν ὅλοι μαζὶ τὴν Ἑλλάδα μας ἀπὸ τὸ Χάος καὶ ἐπαναφέραμεν Γαλήνην καὶ Ἡσυχίαν χάριν τῶν φιλησύχων πολιτῶν, ἐγκαθιδρύσαμεν Δημοκρατίαν, ἀλλὰ π ρ α γ μ α τ ι κ ὴ ν Δ η μ ο κ ρ α τ ί α ν εἰς τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ ὑπάρχῃ ἐλευθερία, ἀλλὰ πρέπει πρὸ παντὸς νὰ ὑπάρχῃ καὶ Τάξις καὶ Πειθαρχία. (Χειροκροτήματα). Αὐτό, ὑπερήφανοι ἄνδρες τῆς Ἀσφαλείας, εἶναι τὸ μεγαλύτερό σας ἐπίτευγμα. Καὶ ἔναντι αὐτοῦ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ σᾶς ἀπαριθμῇ κανεὶς ἀνταλλάγματα καὶ ἀμοιβάς, εἴτε τοῦ εἴδους ποὺ ἀνέφερα εἴτε οἱουδήποτε εἴδους ὑλικὰς ἀμοιβάς. Μία ἀμοιβὴ ὑπάρχει δι' αὐτὴν τὴν ὑπηρεσίαν σας. Ποίαν ὑπηρεσίαν; Ὑπηρεσίαν ὁμοίαν μὲ ἐκείνην ποὺ καὶ οἱ πρόγονοί μας προσέφεραν ὅταν ἔχυσαν ποταμοὺς αἵματος εἰς τὴν ὑπεράσπισιν τῆς Ἐλευθερίας καὶ τῆς Ἀνεξαρτησίας τῆς Ἑλλάδος. Μία ἀμοιβὴ εἶναι δυνατὸν νὰ καλύψῃ τὰς θυσίας σας: Ἡ εὐγνωμοσύνη μας. Ἡ εὐγνωμοσύνη τοῦ Ἔθνους. Ἡ εὐγνωμοσύνη τῆς Πατρίδος ἡ ὁποία σᾶς ἀνήκει. (Χειροκροτήματα).

Κύριοι, δὲν θὰ σᾶς ἀπασχολήσω ἄλλο. Πρέπει νὰ σᾶς εἴπω ὅτι πάντοτε πρέπει νὰ εἶσθε ἕτοιμοι. Διότι οὐδεὶς γνωρίζει τί ἐπιφυλλάσσει τὸ μέλλον. Εὑρισκόμεθα προηγουμένως πρὸ θυέλλης. Καὶ τὴ θύελλα τὴν ἠκολούθησε — ὅπως εἶναι φυσικὸν φαινόμενον — ἡ Γαλήνη. Τὴ Γαλήνη μπορεῖ ν' ἀκολουθήσῃ πάλι θύελλα. Εἰς σᾶς ἡ Πατρὶς καὶ ὁ Βασιλεὺς θ' ἀποταθοῦν καὶ πάλι διὰ νὰ στηρίξετε τὰς τύχας τοῦ Ἔθνους. (Χειροκροτήματα). Σεῖς, κατ' ἐξοχήν, ὑπερασπίζετε ὅ,τι Ἑλληνικὸν ἰδεῶδες ὑπάρχει: Τὴν Πατρίδα, τὴν Θρησκεία, τὴν Οἰκογένεια. Ὑπερασπίζετε τοὺς Θεσμούς. Ὑπερασπίζετε μὲ θυσίαν τοῦ αἵματός σας ἀκόμη ὅ,τι Ἱερόν, Ἀγαθὸν ἔχει ὁ Πολίτης: Ζωήν, Τιμήν, Περιουσίαν. Εἶναι πιθανὸν νὰ χρειασθοῦν θυσίαι. Θὰ τὰς δώσωμεν τὰς θυσίας χάριν τῆς Ἑλλάδος. Ὅλοι, ὁ καθένας εἰς τὸν τομέα του, ὅλοι, ὁ καθένας μὲ τὴν τύχην του. Καὶ ὁ ἔχων τὴν τιμὴν αὐτὴν τὴν στιγμὴν νὰ ὁμιλῇ πρὸς ὑμᾶς, ὁ Προϊστάμενός σας, εἰς τὸν βωμὸν τοῦ Καθήκοντος ἔδωσε τὸν κλονισμὸν τῆς ὑγείας του, καὶ παρ' ὀλίγον νὰ δώσῃ καὶ τὴν ζωήν του. Ἀλλά, δὲν μετανοῶ δι' αὐτό. Ἂν παραστῇ ἀνάγκη εἶμαι ἕτοιμος νὰ δώσω καὶ τὴν Ζωήν μου χάριν τῆς Μεγάλης καὶ τῆς Αἰωνίας Ἑλλάδος. (Χειροκροτήματα). Διότι καμμία θυσία, ὅσον μεγάλη καὶ ἂν εἶναι, δὲν εἶναι μεγάλη, ὅσον Μεγάλη εἶναι ἡ Αἰωνία καὶ Ἀθάνατη Πατρίς μας. Καὶ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ξεχάσουμε ποτὲ αὐτὸ ποὺ τόσο ἠχεῖ στ' αὐτιά μας γλυκόηχα: «Ἂν εἶναι νὰ πεθάνῃ κανεὶς γιὰ τὴν Ἑλλάδα, ἅγια εἶναι ἡ Δάφνη. Μιὰ φορὰ κανεὶς πεθαίνει!» (Χειροκροτήματα).

»Καὶ τώρα σᾶς καλῶ ν' ἀναφωνήσουμε ὅλοι μαζί:

Ζήτω ὁ γενναῖος Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος!

Ζήτω τὸ Ἔθνος μας!

Ζήτω οἱ ἡρωϊκοὶ ἄνδρες τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας!

Ζήτω ὁ μοχθῶν καὶ ἐργαζόμενος Ἑλληνικὸς Λαός!

Πυκνὰ παρατεταμένα καὶ ἐνθουσιώδη χειροκροτήματα καὶ οὐρανομήκεις ζητωκραυγὲς ἐκάλυψαν τὸ τέλος τοῦ λόγου τοῦ κ. Ὑπουργοῦ, πρὸς τὸν ὁποῖον τὸ Ἀστυνομικὸν Σῶμα προσβλέπει μ' ἐμπιστοσύνη, θαυμασμὸ καὶ σεβασμό.

Ἐπὶ πολλὰ λεπτὰ τῆς ὥρας ἀντηχοῦσαν τὰ χειροκροτήματα τῶν παρισταμένων. Καὶ τὸ γλέντι συνεχίστηκε ὡς τὸ πρωΐ...

Ἦταν, στ' ἀλήθεια, πολὺ ἐπιτυχημένη καὶ συγκινητικὴ συνεστίαση αὐτὴ τῶν κατωτέρων Ἀστυνομικῶν Ὑπαλλήλων τῆς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως Ἀθηνῶν καὶ ὅσοι παρευρέθησαν ἔζησαν στιγμὲς διαλεκτοῦ ἐθνικοῦ παλμοῦ καὶ ψυχικοῦ μεγαλείου.

Καὶ ἦταν μαζὶ ἡ ἐπιβεβλημένη καὶ δίκαιη ἀναγνώριση ἑνὸς μεγάλου ἔργου. Τοῦ εὐεργετικοῦ ἔργου τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δημοσίας Τάξεως κ. Χρίστου Ἀποστολάκου, πού, στὰ δύσκολα αὐτὰ χρόνια, ἐπετέλεσε ἕνα πραγματικὸ ἄθλο καὶ ἐξασφάλισε τὴν ἡσυχία καὶ τὴν γαλήνη στὸν Ἑλληνικὸ Λαό...

Καὶ ἡ στήλη αὐτὴ ἑνώνει τὶς εὐχές της μὲ τὶς εὐχὲς ὅλων τῶν Ἀστυνομικῶν Ὑπαλλήλων, νὰναι πάντα ἡ Παναγιὰ μαζί του, νὰ τὸν ἐνδυναμώνῃ καὶ νὰ τὸν προστατεύῃ στὸ δύσκολο ἔργο του...

ΕΚΔΡΟΜΗ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ ΣΤΗ ΘΕΣΣΑΛΙΑ

Οἱ ὑπάλληλοι τοῦ Τμήματος τῶν Δημοσίων Σχέσεων Ἀρχηγείου Ἀστυνομίας Πόλεων, ἐπραγματοποίησαν τὸ Σάββατο, 18 Ἰουνίου, διήμερη ἐκπαιδευτικὴ ἐκδρομὴ στὴ Θεσσαλία, μὲ δύο πολυτελέστατα πούλμαν τοῦ Πρακτορείου Ταξιδίων «ΒΑΛΚΑΝΙΑ».

Ἡ ἐκδρομὴ αὐτὴ ἐστέφθη ἀπὸ πλήρη ἐπιτυχία καὶ οἱ ἐκδρομεῖς ὁρῆκαν τὴν εὐκαιρία νὰ περάσουν, μὲ τὶς οἰκογένειές τους καὶ πλῆθος πολιτῶν φίλων τῆς Ἀστυνομίας, ἕνα χαρούμενο Σαββατοκύριακο στὴν πανέμορφη Θεσσαλικὴ γῆ, μὲ τὶς σπάνιες φυσικὲς καλλονές της καὶ τοὺς φιλόξενους κατοίκους της.

Ἡ ἀναχώρηση ἔγινε στὶς ἑπτὰ τὸ πρωῒ ἀπὸ τὴν Πλατεῖα Κάνιγγος καὶ ἡ ἐκδρομὴ ἄρχισε μὲ τὴν καθιερωμένη προσευχὴ τοῦ Τμήματος Δημοσίων Σχέσεων Ἀρχηγείου Ἀστυνομίας Πόλεων. Καὶ συνεχίστηκε μὲ κέφι, τραγούδια, ἀνέκδοτα, καθὼς τὰ δυὸ πούλμαν ρουφοῦσαν ἄπληστα τὶς ἀποστάσεις.

Καμμένα Βοῦρλα... Λαμία... Δομοκός...

...Καρδίτσα... Στάση πρώτη. Ἐδῶ οἱ ἐκδρομεῖς παρέμειναν μισὴ ὥρα, γιὰ νὰ θαυμάσουν αὐτὴ τὴν πανέμορφη Θεσσαλικὴ πόλη καὶ νὰ ἐπισκευφθοῦν τὸν ὀνομαστὸ Μητροπολιτικὸ Ναὸ τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου καὶ τὸ ὡραιότατο παρκο τῆς πόλεως, τὸ γνωστό: «Παυσίλυπο». Κι' ὕστερα ἐπιβίβαση καὶ δρόμα.

Σὲ λίγη ὥρα οἱ ἐκδρομεῖς ἀποβιβάστηκαν στὰ Τρίκαλα, τὴν ἀρχαία: «Τρίκκη», μὲ τὰ πλούσια ἀρχαιολογικά της εὑρήματα καὶ τὸ θαυμάσιο μουσεῖο της. Ἐδῶ τὸ πρόγραμμα προέβλεπε γεῦμα. Καὶ τὸ γεῦμα ἔγινε στὸ πιὸ πολυτελὲς ἑστιατόριο τῆς περιοχῆς, στὸ «ΑΧΙΛΛΕΙΟ» τοῦ κ. Ἰωάννου Δήμου. Καθαριότης, περιποίηση, φθήνεια. Αὐτὰ εἶναι τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ θαυμασίου αὐτοῦ ἑστιατορίου, ποὺ βρί-

Ὅμιλος ἐκδρομέων πρὸ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Βαρλαὰμ εἰς τὰ Μετέωρα.

σκεται στὴν Κεντρικὴ Πλατεῖα τῶν Τρικάλων. Ὁ Διευθυντὴς τῆς τοπικῆς ἐφημερίδος «ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΙΣ» (μιὰ σπουδαιστάτη ἐφημερὶς ποὺ δὲν ἔχει τίποτε νὰ ζηλέψη ἀπὸ ἄλλες ἐφημερίδες μεγαλυτέρων πόλεων) κ. Μάντζαρης, εἶχε τὴν καλωσύνη ν' ἀποστείλη γιὰ τὴν ὑποδοχὴ τῶν Ἀστυνομικῶν ἐκδρομέων τὸν ἐκλεκτὸ καὶ φιλοπρόοδο δημοσιογράφο τῶν Τρικάλων κ. Νικ. Παπακυριακόπουλο, τὸν ὁποῖον τὸ Ἀρχηγεῖο Ἀστυνομίας Πόλεων θερμὰ εὐχαριστεῖ καὶ γιὰ τὴν πολύτιμη βοήθειά του καὶ γιὰ τὰ εὐγενικά του αἰσθήματα πρὸς τὸ Ἀστυνομικὸ Σῶμα. (Ἡ «ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΙΣ» εἶχε ἀπὸ τὴν προηγουμένη δημοσιεύσει τὴν εἴδηση τῆς ἀφίξεως τῶν Ἀστυνομικῶν ἐκδρομέων στὰ Τρίκαλα).

Δυὸ ὧρες μείναμε στὰ Τρίκαλα. Φάγαμε, ἤπιαμε, δροσιστήκαμε, ἐκάναμε τὸν περίπατό μας, καί, χορτασμένοι, ξεδιψασμένοι καὶ ξεκούραστοι, ἐπιβιβαστήκαμε στὰ πούλμαν καὶ ξεκινήσαμε γιὰ τὰ Μετέωρα, στὰ ὁποῖα φτάσαμε τὴν προκαθορισμένη ὥρα. Ἕνα θαῦμα ἀντικρύσαμε ἐκεῖ. Ἡ ἄγρια φυσικὴ ὁμορφιὰ τοῦ τοπίου, συνδυασμένη μὲ τὴν ἁπλότητα καὶ τὴ γαλήνη τοῦ μοναχικοῦ βίου, μᾶς γοήτευσε

καὶ μᾶς γέμισε εὐλαβικὴ συγκίνηση καὶ πίστη. Ἐπισκεφθήκαμε πρῶτα τὴ Μονὴ Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος, ὅπου ἕνας εὐγενέστατος καὶ λογιώτατος μοναχός, μὲ κατανυκτικὸ τρόπο, μᾶς ξενάγησε. Χριστιανικὴ πανδαισία. Τοῦ ἀπαντήσαμε συγκινημένοι καὶ φέραμε στὴ θύμισή μας καὶ διατυπώσαμε μὲ ἁπλᾶ λόγια, τὴν πολύτιμη Ἐθνικοχριστιανικὴ προσφορὰ τῶν μοναχῶν στὶς μεγάλες στιγμὲς τῆς Ἱστορίας μας.

Κι' ὕστερα ἐπισκεφθήκαμε τὴ Μονὴ Βαρλαάμ, ὅπου ὁ ἅγιος ἡγούμενος πατὴρ Χαρίτος, μᾶς ἐπεφύλαξε θερμὴ καὶ ἐγκάρδια ὑποδοχή, ποὺ ποτὲ δὲν θὰ τὴν ξεχάσουμε. Ἕνας ἄλλος ἐκλεκτὸς μοναχὸς ἐδῶ μᾶς ξενάγησε καὶ μᾶς ἐντυπωσίασε. Ἡ πολύπλευρη μόρφωσή του καὶ ἡ γλυκυτάτη ρητορική του ἁπλότητα, μᾶς προξένησαν μεγάλη ἐντύπωση. Οἱ μοναχοὶ μᾶς μίλησαν μὲ πολὺ μεγάλο ἐνθουσιασμὸ γιὰ τὸ Ἀστυνομικὸ Σῶμα καὶ τὸ ἔργο του.

Κι' ἐμεῖς θέλουμε, τώρα ποὺ γυρίσαμε πίσω στὶς δουλειές μας, στὴν πολυθόρυβη πρωτεύουσα, νὰ τοὺς διαβεβαιώσουμε ὅτι νοιώθουμε μεγάλη περηφάνεια καὶ θαυμασμὸ γιὰ τὴν Ἁγια πραγματικὰ Πολιτεία τῶν Μετεώρων, ποὺ ἀποτελεῖ Πνευματικὸ Φάρο γιὰ τὴν Ἑλληνορθοδοξία καὶ πηγὴν ἐμπνεύσεων καὶ εὐλαβείας γιὰ κάθε Χριστιανό. Κοντά τους ἔχουμε ἀφήσει τὶς καρδιές μας. Τοὺς εὐχαριστοῦμε καὶ πάντα θὰ θυμώμαστε ὅλους τοὺς ἀγαπημένους ἀδελφούς μας ποὺ συνεχίζουν μὲ τὸν δικό τους πανέμορφο τρόπο τὴν πανάρχαιη καὶ αἰώνια Μοναχικὴ Παράδοση κάτω ἀπὸ τὴ σκιὰ τῆς Ἐθνικῆς Ἰδέας καὶ τοῦ Γλυκυτάτου Ναζωραίου. Ἂς μὴ μᾶς ξεχνοῦν στὶς προσευχές τους.

Φύγαμε ἀπὸ τὰ Μετέωρα γοητευμένοι μὲ ὅσα εἴδαμε καὶ ἀκούσαμε ἐκεῖ. Κι' ὕστερα στὴν Καλαμπάκα. Μείναμε μονάχα ἕνα τέταρτο. Ἴσα - ἴσα γιὰ νὰ πιοῦμε ἕνα καφεδάκι. Κρῖμα ποὺ δὲν εἴχαμε περισσότερο καιρὸ στὴ διάθεσή μας. Ἦταν τόσο ὄμορφο τὸ περιβάλλον, τόσο καλωσυνᾶτος ὁ κόσμος του, ὥστε λυπηθήκαμε ποὺ ἔπρεπε νὰ φύγουμε τόσο γρήγορα. Μιὰ ἄλλη φορά... Τὸ ὑποσχόμαστε....

Κατὰ τὶς 9 τὸ βράδυ βρεθήκαμε στὴ Λάρισα, ἕνα σημαντικὸ πνευματικό, ἐμπορικό, βιομηχανικὸ καὶ συγκοινωνιακὸ κέντρο, μιὰ πόλη πεντακάθαρη, χαρούμενη, ποὺ σφύζει ἀπὸ δημιουργικὴ κίνηση. Μιὰ πόλη τυλιγμένη σὲ χίλια χαμόγελα ἀγάπης γιὰ τὸν ἐπισκέπτη της...

Μέσα σὲ μισὴ ὥρα εἴχαμε ἤδη τακτοποιηθῆ, μὲ τάξη καὶ ἀκρίβεια, στὰ πέντε μεγαλύτερα καὶ πολυτελέστερα ξενοδοχεῖα τῆς πόλεως («ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ», «ΑΙΓΑΗ», «ΙΝΤΕΑΛ», «ΑΝΕΣΙΣ» καὶ «ΜΕΓ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ»), οἱ κ.κ. Διευθυνταὶ τῶν ὁποίων (Μ. Μηλιώνης, Καραμαχαίρας, Π. Πιτσώνης, Φ. Τσόκανος καὶ Ἀρ. Τσούκαρης) ἐτέθησαν ἀμέσως στὴ διάθεσή μας. Τοὺς εὐχαριστοῦμε μὲ ὅλη μας τὴν καρδιά. Καὶ ξεχωριστὰ τὸν πρόεδρο τοῦ Ξενοδοχειακοῦ Ἐπιμελητηρίου Λαρίσης κ. Μ. Μηλιώνη, τοῦ ὁποίου τὶς περιποιήσεις καὶ τὰ φιλικὰ αἰσθήματα δὲν θὰ ξεχάσουμε ποτέ.

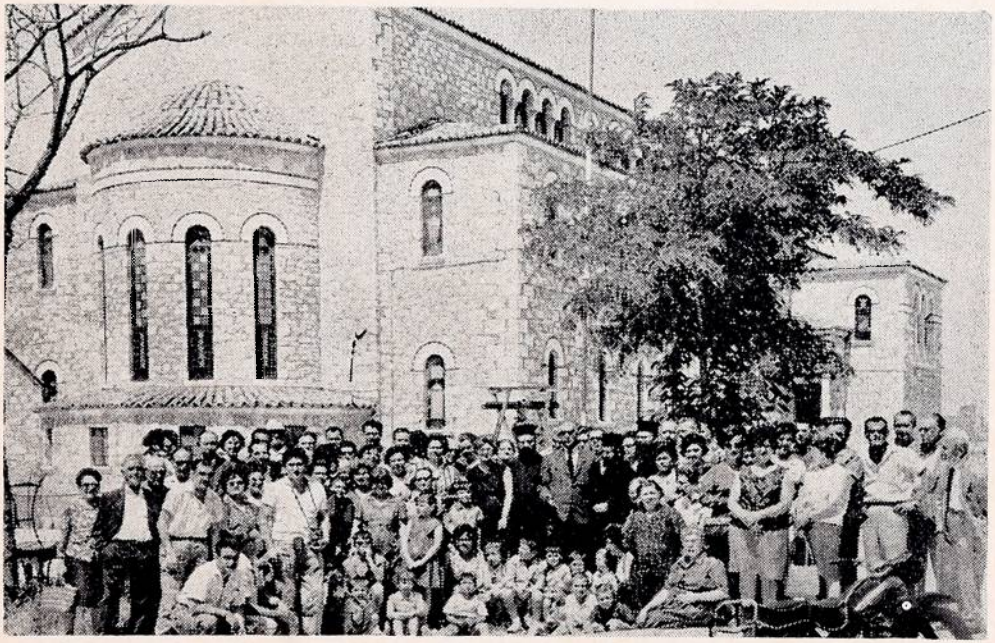
Πρωΐ - πρωΐ τὴν ἄλλη μέρα, ξεκινήσαμε γιὰ τὸ Βόλο, μιὰ ἀπὸ τὶς ὡραιότερες Ἑλληνικὲς πόλεις. Μιὰ πόλη ποὺ σὲ κατακτᾶ μόλις τὴν γνωρίζεις. Μὲ φόντο ἕνα εἰδυλλιακὸ τοπίο σπάνιας ὀμορφιᾶς, ζῆ καὶ κινεῖται ἐδῶ ἕνας εὐγενικός, ἕνας ἁπλὸς καὶ ἐργατικός, ἕνας φιλόξενος καὶ χαρούμενος κόσμος. Ὁ κόσμος αὐτὸς ἀνοίγει διάπλατα τὴ ζεστὴ ἀγκαλιά του στὸν ἐπισκέπτη, γιὰ νὰ τὸν καλωσορίση, γιὰ νὰ τοῦ χαμογελάση, γιὰ νὰ τοῦ εὐχηθῆ.

«Ἂν στὴ Λάρισα βγαίνει ὁ Αὐγερινός, στὸ Βόλο βγαίνει ἡ Πούλια. Ἔτσι δὲν λέει τὸ τραγουδάκι;).

Ἐδῶ μᾶς περίμενε ὁ Γενικὸς Ἀρχιερατικὸς Ἐπίτροπος τῆς ἱερᾶς Μητροπόλεως Δημητριάδος, Πρωτοπρεσβύτερος, αἰδεσ. κ. Δημήτριος Ματαβέλας. Ἀπὸ τὴ στιγμὴ ποὺ συναντήσαμε τὸν πατέρα Δημήτριο, μέχρι τὴν ὥρα ποὺ φύγαμε ἀπὸ τὸν Βόλο, ἐπάψαμε νὰ νοιώθουμε σὰν ἐπισκέπται, σὰν ξένοι. Ἦταν σὰν νὰ βρεθήκαμε ξαφνικὰ στὸ σπίτι μας. Ἀγάπη μᾶς ἐκύκλωσε. Φιλία. Ζεστὴ φιλοξενία. Βεθειὰ καὶ ἀνεπιτήδευτη ἐγκαρδιότης. Ὁ παπᾶ Δημήτρης μᾶς περίμενε. Ὁ Σεβα-

σμιώτατος Μητροπολίτης Δημητριάδος Κύριος Κύριος Δαμασκηνὸς εἶχε ἀναγκασθῆ νὰ ταξιδεύσῃ στὴν Ἀθήνα. Μά, τὰ εἶχε ὅλα κανονίσει ἀπὸ τὴν προηγουμένη μέρα. Τὰ εἶχε ρυθμίσει ὅλα μέχρι τὴν τελευταία λεπτομέρεια.

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Δημητριάδος. Ὁ Ἅγιος Δαμασκηνός. Μιὰ πνευματικὴ προσωπικότης πανελληνίου κύρους. Ὁ καλὸς ποιμένας τοῦ Εὐαγγελίου. Καὶ πόσα δὲν ἔχει κάνει στὴν Μητρόπολή του!!! Ἐμπνευσμένος Ἱεράρχης καὶ στοργικὸς Ποιμενάρχης ἔχει θέσει τὴ δική Του σφραγίδα στὴ ζωὴ τῆς Μητροπόλεώς του. Ἱδρύματα, ὀρφανά, πτωχοί, καταφρονεμένοι. Ὁ δικός Του ὁ κόσμος. Καὶ κτίζει, καὶ εὐεργετεῖ, καὶ σπεύδει ἀκούραστα ὅλη τὴν ἡμέρα κοντὰ στὸν πόνο, κοντὰ στὴ δυστυχία, σὲ κάθε ἀνάγκη τοῦ ποιμνίου Του. Εἶναι τὸ ζωογόνο Φῶς, ποὺ σκορπίζει γύρω ἀκτίδες ἀγάπης καὶ καλωσύνης. Πολύπλευρο, πολύτιμο, ὑπέροχο τὸ ἔργο Του. Τὸ νοιώθει ἀμέσως ὁ ἐπισκέπτης μόλις πατάει τὸ πόδι του στὸ Βόλο. Τὸν

Οἱ ἐκδρομεῖς ἔξωθι τοῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ Βόλου μετὰ τοῦ Ἱεροκήρυκος τῆς Μητρόπόλεως πανοσιολογιωτάτου πατρὸς Δαμασκηνοῦ, τοῦ Γενικοῦ Ἀρχιερατικοῦ Ἐπιτρόπου αἰδεσιμωτάτου πατρὸς Δημητρίου καὶ τοῦ ἐφημερίου τοῦ Ναοῦ.

Ἅγιο Δαμασκηνὸ τὸν ἐγνωρίσαμε στὴν Ἀθήνα. Ἦταν ἀπὸ τοὺς πρώτους ποὺ ἔλαβε μέρος στὴν ἔρευνα ποὺ ἔχει ἀρχίσει ἡ ἐκπομπὴ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων γιὰ τὸ παιδὶ καὶ τὰ προβλήματά του. Τότε μᾶς ἔκανε ἐντύπωση ἡ ρητορική του δεινότης, ἡ συναρπαστικότητα καὶ τὸ μειλίχιο τοῦ χαρακτῆρος Του. Στὸ Βόλο σταθήκαμε ἐκστατικοὶ μπροστὰ στὰ ἔργα τῶν χειρῶν Του. Ἂς εἶναι πολλὰ τὰ ἔτη Του, κι' ἂς τὸν σκέπῃ ὁ Κύριος γιὰ τὸ καλὸ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Λαοῦ μας.

Ὁ παπᾶ Δημήτρης μᾶς εὐχήθηκε τὸ «καλῶς ὡρίσαμε» καὶ μᾶς ὡδήγησε στὸν Μητροπολιτικὸ Ναὸ τοῦ Βόλου, γιὰ νὰ παρακολουθήσωμε τὴ Θεία Λειτουργία. Ἐκεῖ ἐγνωρίσαμε ὅλο τὸ ἐπιτελεῖο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως. Κληρικοὶ φωτισμένοι, καλλιεργημένοι, ἀνώτεροι στὸ ἦθος καὶ ὑψηλόφρονες, ἐγίνανε οἱ ξεναγοί μας. Ὁ Ναὸς εἶχε συνδεθῆ μὲ τὸν Ραδιοφωνικὸ Σταθμὸ Βόλου, ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἀνακοινώθηκε καὶ ἡ ἄφιξή μας (τὴν ὁποίαν ἀνεκοίνωσαν καὶ οἱ τοπικὲς ἐφημερίδες μὲ ἐγκωμιαστικὰ σχόλια). Καὶ λίγο πρὶν τὸ Κοινωνικό, πῆρε τὸ λόγο ἀπὸ μικροφώνου,

ὁ Ἱεροκῆρυξ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης πατὴρ Δαμασκηνὸς καὶ μᾶς ἀπηύθυνε χαιρετισμό, ἀπευθυνόμενος συγχρόνως καὶ πρὸς τὸ πολυπληθὲς ἐκκλησίασμα καὶ πρὸς τοὺς ἀκροατὰς τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ: Ἐπήνεσε τὴν προσέλευσή μας στὸν Ναὸ καὶ ἔπλεξε τὸ ἐγκώμιο τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος, τῶν ἀνδρῶν τοῦ ὁποίου ἐξῆρε τὸ ἦθος, τὴν φιλοπατρία καὶ τὰς ἀρετάς. Τοῦ ἀπαντήσαμε συγκινημένοι ὅτι τὸ Ἀστυνομικὸ Σῶμα ἔχει οἰκοδομηθῆ πάνω στὴν ἀσάλευτη καὶ αἰώνια ἐντολὴ τῆς Ἀγάπης καὶ ὅτι προσήλθαμε στὸ Ναὸ μὲ εὐλάβεια καὶ κατάνυξη γιὰ νὰ ἑνώσωμε τὶς προσευχές μας, μὲ τὶς προσευχὲς τῶν ἄλλων πιστῶν, πρὸς τὸν Κύριό μας καὶ Θεό μας, καὶ ἐτονίσαμε ὅτι μένουμε γοητευμένοι ἀπὸ τὴν ὄμορφη πόλη τοῦ Βόλου καὶ ἀπὸ τοὺς εὐγενικοὺς κατοίκους του, τοὺς ὁποίους ἀγαπᾶμε καὶ θαυμάζουμε. Ἐδευτερολόγησε ὁ πατὴρ Δαμασκηνὸς ἐξαίρων τὴν πίστη τῶν ἀνδρῶν τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος.

Μετὰ τὴ Θεία Λειτουργία, οἱ Ἱερεῖς τοῦ Ναοῦ, μᾶς προσέφεραν ἀναψυκτικὰ στὴν πλατεῖα τῆς πόλεως, ὅπου ἐβγάλαμε καὶ ἀναμνηστικὲς φωτογραφίες, κυκλωμένοι ἀπὸ πολλὴ συμπάθεια τοῦ κοινοῦ. Κι' ὕστερα, μὲ συντροφιὰ πάντα τὸν πατέρα Δημήτριο, τὰ δύο πούλμαν τράβηξαν γιὰ τὴν Πορταριὰ καὶ τὴ Μακρυνίτσα. Τί θαῦμα! Τί ὄνειρο! Τί θέα! Κάτι ποὺ δὲν εἴχαμε ξαναδῆ ποτέ μας. Κι' ὕστερα σοῦ λένε ταξίδια στὸ ἐξωτερικό. Ἔχει ἡ Ἑλλάδα ὁμορφιὲς ποὺ δὲν τὶς ἔχει καμμιὰ ἄλλη χώρα τοῦ κόσμου. Κι' ὅποιος ἀμφιβάλλει, ἂς ἔρθη στὴν Πορταριὰ καὶ στὴν Μακρυνίτσα νὰ δῆ αὐτὸ τὸ μεγαλεῖο, τὸ φυσικὸ μεγαλεῖο ποὺ ζήσαμε λίγες ὧρες ἐμεῖς ἐκεῖνο τὸ ἀξέχαστο μεσημέρι τῆς Κυριακῆς.

Ὁ Ἱεροκῆξυξ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δημητριάδος, πανοσιολογιώτατος πατὴρ Δαμασκηνός, προσφωνῶν τοὺς ἐκδρομεῖς εἰς τὸ Οἰκοτροφεῖον Βόλου.

Δύο παρὰ τέταρτο βρισκόμασταν στὸ Οἰκοτροφεῖο τοῦ Βόλου (ἔργο κι' αὐτὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Δημητριάδος Κυρίου Δαμασκηνοῦ). Ἕνα φιλόξενο παλατάκι, μέσα στὸ ὁποῖο φτωχὰ παιδιὰ ἀπὸ **ὅλα τὰ μέρη τοῦ κόσμου** βρίσκουν φαγητό, μαθαίνουν γράμματα, βρίσκουν στέγη, στοργή, θαλπωρή, ἀγάπη, καὶ κατηχοῦνται στὶς μεγάλες ἀλήθειες τῆς Χριστιανικῆς Θρησκείας. Ἐδῶ παρετέθη πρὸς τιμή μας γεῦμα πλουσιώτατο, μέσα σὲ μιὰ ἀτμόσφαιρα χριστιανικῆς εἰρήνης καὶ χαρᾶς. Καὶ σὲ μιὰ στιγμὴ ὕψωσε τὸ ποτήρι του ὁ Ἀστυνομικὸς Διευθυντὴς κ. Μανέττας καί, μὲ λόγια ἐμπνευσμένα, εὐχαρίστησε τὸν ἀπουσιάζοντα Μητροπολίτη κ. Δαμασκηνὸ καὶ ὅλους τοὺς συνεργάτες του γιὰ τὶς περιποιήσεις τους. Ἀπήντησε ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης κ. Δαμασκηνός, ὁ ὁποῖος εὐχήθηκε ὑπὲρ τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος. Εὐχηθήκαμε κι' ἐμεῖς γιὰ τὸν Ἑλληνικὸ Κλῆρο, μὲ τὴν ἔνδοξη δράση, τὸ ἱερὸ παρελθὸν καὶ τὶς πολλαπλὲς κοινωνικὲς προσφορές του, καὶ ὑπὲρ ὅλων τῶν ὑγιῶν ἐκείνων κοινωνικῶν δυνάμεων ποὺ συγκεντρώνουν τὸ μῖσος τῶν ἐχθρῶν τοῦ Ἔθνους μας, ζητωκραυγάζοντες ὑπὲρ τῆς Α.Μ. τοῦ Βασιλέως, τοῦ Ἔθνους μας καὶ τῶν ἀνδρῶν τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας.

Μετὰ τὸ γεῦμα ὁ ἐξαίρετος Διευθυντὴς τοῦ Οἰκοτροφείου μᾶς ἐξενάγησε σὲ

ὅλο τὸ Ἵδρυμα, καὶ ἐπήραμε καὶ μιὰ χαρακτηριστικὴ καὶ πολὺ ἐνδιαφέρουσα συνέντευξη ἀπὸ ἕνα μικρό, μελαμψὸ μαθητὴ ἀπὸ τὴν Οὐγκάντα, τὴν ὁποίαν, ἐλλείψει χώρου, θὰ δημοσιεύσουμε στὸ προσεχὲς τεῦχος τοῦ περιοδικοῦ μας.

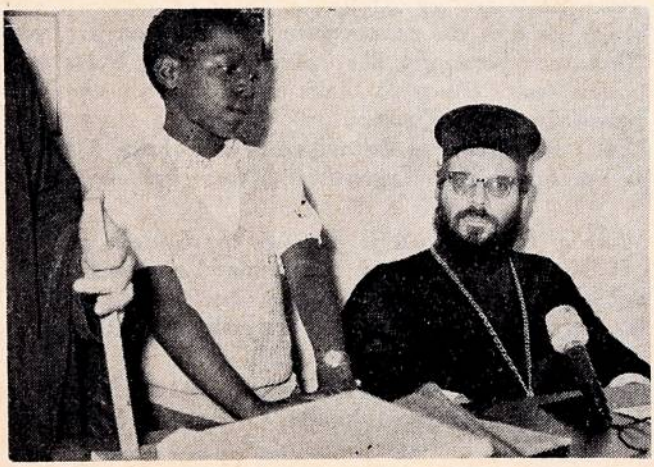
Ἐφύγαμε ἀπὸ τὸ Βόλο γοητευμένοι. Περάσαμε ἐκεῖ μιὰ ἀξέχαστη μέρα. Ὁ

Ὁ Γενικὸς Ἀρχιερατικὸς Ἐπίτροπος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Βόλου πατὴρ Δημήτριος καὶ ὁ Ἱεροκῆρυξ Βόλου πανοσιολογιώτατος πατὴρ Δαμασκηνός, ἐν μέσῳ ἐκδρομέων εἰς τὸ Οἰκοτροφεῖον Βόλου.

Θεὸς ἂς μᾶς ἀξιώσῃ νὰ τὸν ἐπισκεφθοῦμε καὶ πάλι, καὶ ἂς στέλνῃ πλούσια τὴν εὐλογία Του στὸ φιλοπρόοδο λαό του.

Ἡ ἑπομένη στάση ἔγινε στὴ Λαμία. Ἡ μεθεπομένη στὸν Ἅγιο Κωνσταντῖνο γιὰ τὸ δεῖπνο. Καὶ κατὰ τὰ μεσάνυκτα ἐπιστρέψαμε στή... βάση μας, μὲ καινούργιες δυνάμεις γιὰ τὸν ἀγῶνα τῆς ζωῆς, καὶ μὲ ἀναμνήσεις γαλάζιες ἀπὸ τὴν ἐκδρομή

Ὁ μικρὸς μαθητὴς ἀπὸ τὴν Οὐγκάντα καὶ ὁ πανοσιολογιώτατος πατὴρ Δαμασκηνός, δίδουν εἰδικὴν συνέντευξιν διὰ τὴν Ἐκπομπὴν τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων.

μας στὴ Θεσσαλία. Καὶ τὸ σημαντικώτερο κέρδος: Οἱ ἀκροαταὶ τῆς ἐκπομπῆς τῆς Ἀστυνομίας ποὺ μᾶς ἀκολούθησαν στὴ Θεσσαλία, ἔγιναν φίλοι μας καὶ θαυμασταὶ τοῦ Ἀστυνομικοῦ ἔργου. Τοὺς εὐχαριστοῦμε μ' ὅλη μας τὴν καρδιὰ γιὰ τὴ συντροφιά τους καὶ γιατὶ βοήθησαν στὴν ἐπιτυχία αὐτῆς τῆς ἐκδρομικῆς προσπαθείας τοῦ Ἀρχηγείου Ἀστυνομίας Πόλεων.

Σ. ΠΗΛΟΣ

Ὑπὸ τοῦ κ. **Ν. Α.**

— ΜΠΟΥΓΑΔΟΚΛΕΠΤΡΙΕΣ συνελήφθησαν στὸ Αἰγάλεω, ἡ Μαρία Σούλη καὶ ἡ Γεωργία Κουλπουτζάκη ποὺ εἶχαν κλέψει ἀπὸ 100 καὶ πλέον σπίτια τὰ ἁπλωμένα ροῦχα γιὰ νὰ στεγνώσουν στὶς ταράτσες τῶν σπιτιῶν τῶν συνοικισμῶν Ἁγίας Βαρβάρας, Περιστερίου, Σεπολίων κλπ. Τὰ κλοπιμαῖα τὰ πουλοῦσαν σὲ πανηγύρια ἐπαρχιῶν, ἀφοῦ τὰ σιδέρωναν καὶ τὰ συσκεύαζαν σὲ νάϋλον. Κατεσχέθη ὁλόκληρο αὐτοκίνητο ρουχισμοῦ.

— Ο ΔΙΑΡΡΗΚΤΗΣ (γρυλάκιας) Ι. Καλαμαντῆς, ὕστερα ἀπὸ περιπετειώδη καταδίωξη 4 περιπολικῶν, συνελήφθη στὴν ὁδὸ Ἀχαρνῶν.

— ΓΙΑ ΤΕΝΤΥΜΠΟΎΣΜΟ συνελήφθησαν οἱ Δ. καὶ Ι. Μορογιάννης, ἐτῶν 40 καὶ 24, γιατὶ μέσα σὲ λεωφορεῖο κάπνιζαν καὶ ἔπτυαν, ὅταν δὲ παρετηρήθησαν ἀπὸ τὸν εἰσπράκτορα, ἐδήλωσαν ὅτι δὲν λογαριάζουν τοὺς νόμους. Παρεπέμφθησαν στὸν εἰσαγγελέα.

— ΕΛΥΣΕ τὰ μάγια ποὺ εἶχαν κάνει στὸν Γ. Καλατζῆ, στὸ χωριὸ Καλαμάκι τοῦ Ηηλίου, ἡ τσιγγάνα Ἑλένη Τολιακοπούλου καὶ τοῦ πῆρε 20 χρυσὲς λίρες. Ὅταν ἀντελήφθη τὴν ἀπάτη, εἰδοποίησε τὴν ἀστυνομία ποὺ τὴν ἔπιασε.

— ΓΚΑΓΚΣΤΕΡΙΚΟ ἐκβιασμὸ ἔκανε ἄγνωστος στὸ μπὰρ τῆς ὁδοῦ Σόλωνος τοῦ Γ. Τύρου, ὅπου μπῆκε καὶ ζήτησε ἀπὸ τὸν καταστηματάρχη 700 δραχμὲς, γιατὶ ἀλλοιῶς θὰ τὰ ἔσπαζε ὅλα. Ὁ καταστηματάρχης δὲν ἐφάνη πρόθυμος, ὁπότε ὁ ἐκβιαστὴς ἄρχισε νὰ σπάη τὰ ἔπιπλα, ὁπότε ἔδωσε τὰ λεπτὰ καὶ εἰδοποίησε τὴν Ἄμεσο Δράση. Ὁ δράστης ὅμως ἐξηφανίσθη καὶ ἀναζητεῖται.

— ΓΙΑ ΤΕΝΤΥΜΠΟΎΣΜΟ καὶ ἐξύβριση ἀστυνομικοῦ συνελήφθη ὁ Β. Βάσος καὶ ὁ ἰδιοκτήτης κέντρου στὸ Δαφνὶ Χρ. Καραγιάννης, ὅπου ἐγένετο ἔλεγχος ἀπὸ τὴν Χωροφυλακή.

— ΟΙ ΡΙΦΙΦΙΔΕΣ Α. Δαδᾶς, ἐτῶν 20 καὶ Β. Καλαφάτης ἢ Μαρᾶτος, ἐτῶν 19, μπῆκαν στὸ γραφεῖο τοῦ Ι. Βέτσου, φόρτωσαν τὸ χρηματοκιβώτιο τῆς ἐπιχειρήσεως μπροστὰ στὰ μάτια ἑνὸς χωροφύλακος, ποὺ φρουροῦσε ἐκεῖ κοντὰ καὶ ἀφοῦ πῆγαν σὲ ἐξοχικὸ μέρος, τὸ διέρρηξαν καὶ πῆραν 13.000 δραχμές, 30 δολλάρια καὶ 5 χρυσὲς λίρες.

5 χρυσὲς λίρες. Κατόπιν μετέφεραν τὸ κιβώτιο καὶ τὸ ἔρριξαν στὴ θάλασσα, στὴ θέση «Γλυφάδα» Ηατρῶν, ἀπ' ὅπου τὸ ἀνέσυραν βατραχάνθρωποι. Οἱ δράστες ὁμολόγησαν τὴν πράξη τους.

— ΠΟΝΤΙΚΟΣ τῶν Ὑπουργείων συνελήφθη ὁ Ἀντ. Μωραΐτης ἢ Παναγῆς, ἐτῶν 45, ὁ ὁποῖος ἔμπαινε σὲ Ὑπουργεῖα ἢ ἄλλες ὑπηρεσίες καὶ ἰδιωτικὲς ἐπιχειρήσεις καὶ ἔμπαινε στὰ γραφεῖα, ὅταν οἱ ὑπάλληλοι ἀπουσίαζαν γιὰ λίγο, κλέβοντας τὶς τσάντες ἢ τὰ χρήματα, ποὺ εἶχαν στὰ κρεμασμένα ροῦχα τους. Ὡμολόγησε 15 κλοπὲς ποὺ τοῦ εἶχαν ἀποδώσει 35.000 δραχμές.

— Ο ΔΙΑΡΡΗΚΤΗΣ Β. Π., ἐτῶν 14, συνελήφθη γιατὶ διέρρηξε τὸ σπίτι τῆς Ζαφ. Πετράκη, στὴν Παλλήνη καὶ πῆρε διάφορα τιμαλφῆ. Ὡμολόγησε δύο ἀκόμη διαρρήξεις.

— ΚΛΕΠΤΡΙΑ σεσημασμένη ἡ Οὐρανία Νικολακοπούλου, συνελήφθη ἐπ' αὐτοφώρω σὲ σπίτι τοῦ Αἰγάλεω νὰ κλέβη τιμαλφῆ. Λίγες ὧρες, μετὰ τὴν σύλληψή της, ἐδραπέτευσε ἀπὸ τὸ τμῆμα 'Ασφαλείας Αἰγάλεω.

— ΕΠΕΤΕΘΗ κατὰ ἀστυνομικοῦ ἐν τῇ ἐκτελέσει τῆς ὑπηρεσίας του ὁ Μηνᾶς Μανδολινάκης, ἐτῶν 27, ἄεργος, ὁ ὁποῖος συνελήφθη καὶ ὁδηγήθηκε στὸ Πλημμελειοδικεῖο Πειραιῶς καὶ καταδικάσθηκε σὲ 6μηνο φυλάκιση.

— ΟΙ ΑΡΧΑΙΟΚΑΠΗΛΟΙ Σ. Σοκαρῆς, Ι. Σκουλαρίκας καὶ Θωμᾶς Γεωργιάδης συνελήφθησαν στὴν Καρδίτσα, γιατὶ μετέφεραν μὲ τὸ Ι.Χ. αὐτοκίνητό τους στὴν 'Αθήνα ἀρχαιολογικὰ εὑρήματα τοῦ Γ΄, Δ΄ αἰῶνος, ἤτοι μιὰ χάλκινη πλάκα μεγέθους 0,10Χ0,20 μὲ ἀναγλύφους παραστάσεις, ἄγαλμα τοῦ ἐφήβου, χάλκινα νομίσματα καὶ βυζαντινὴ εἰκόνα τῆς Παναγίας ποὺ εἶχε κλαπῆ ἀπὸ τὴν ἐκκλησία 'Αγίου Δημητρίου Φίλιας.

— ΚΛΕΠΤΗΣ ποὺ ἔμπαινε ἀπὸ τὰ παράθυρα στὰ σπίτια συνελήφθη ἀπὸ τὴ Γενικὴ 'Ασφάλεια καὶ ὁμολόγησε ὅτι ἔκανε 40 κλοπές, σὲ 4 μῆνες, χρημάτων. 'Ονομάζεται Ε. Γεωργίου, ἐτῶν 25.

— ΛΗΣΤΕΙΑ διέπραξε ὁ ναυτικὸς Μιχ. Σμαραγδῆς, ὅταν ἐπετέθη, στὴν ὁδὸ Χαρ. Τρικούπη 20, κατὰ τοῦ φοιτητοῦ Γ. Σιώνη καὶ τοῦ ἀπέσπασε 200 δραχμές. Στὶς φωνὲς τοῦ φοιτητοῦ ἔσπευσαν οἱ Σ. Γάτσιος καὶ Δ. Δρυβέλας, ὁπότε ὁ ληστὴς μὲ ξυράφι τοὺς ἐτραυμάτισε καὶ ἐτράπη εἰς φυγήν. Συνελήφθη σὲ δωμάτιο φίλης του, ὅπου κατέφυγε.

— ΔΟΛΟΦΟΝΗΘΗΚΕ μὲ σφαῖρα ὅπλου ὁ ἀγροφύλακας Γ. Καπουκάκης, μέσα σὲ καφενεῖο τῶν Χανίων, στὶς 11 τὸ βράδυ. 'Ο ἄγνωστος δράστης διέφυγε καὶ ἀναζητεῖται.

— ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΕ μὲ τὸ φορτηγό του τὸν ἀρχιφύλακα Ι. Δημόπουλο καὶ τὸν ἀστυφύλακα Γ. Χειμάρρα, προσωπικὸ τοῦ περιπολικοῦ τῆς 'Αστυνομίας, ποὺ τὸν κατεδίωκε γιὰ ἀδικήματα ποὺ διέπραξε ἐναντίον συγγενῶν του στὸν Βύρωνα. Κατὰ τὴν καταδίωξη ὁ δράστης σταμάτησε ἀπότομα καὶ ἔκανε ὄπισθεν μὲ τὸ φορτηγό, ποὺ ἔπεσε πάνω στὸ περιπολικὸ καὶ τὸ κατέστρεψε. "Οταν ὅμως θέλησε νὰ διαφύγη. συνελήφθη ἀπὸ ἀστυφύλακες τῆς 'Ασφαλείας.

— ΣΚΟΤΩΣΕ τὸν Γεώργιο 'Αφεντάκη, ἐτῶν 72, ὁ 'Αλ. Καψάλης, ἐτῶν 44. μὲ μιὰ γροθιὰ ποὺ τοῦ ἔδωσε στὸ πρόσωπο. Τὸ κακὸ ἔγινε στὴ διασταύρωση τῶν ὁδῶν Καλιφρονᾶ καὶ 'Αγ. Ζώνης, ὅπου οἱ δύο διεπληκτίσθησαν, διεκδικοῦντες ὁ καθένας τὴν προτεραιότητα νὰ περάση μὲ τὸ αὐτοκίνητό του. 'Ο θάνατος προῆλθεν ἀπὸ ἐγκεφαλικὴ αἱμορραγία. 'Ο δράστης συνελήφθη.

— ΕΚΤΥΠΗΣΕ σοβαρὰ τὸν ἀστυφύλακα Ν. Μαραγκάκη ὁ Α. Εὐσταθίου, ὁδηγὸς φορτηγοῦ, γιατὶ τὸν σταμάτησε στὴν ὁδὸ 'Ιλισσοῦ - Νυμφαίων, ἐπειδὴ κυκλοφοροῦσε χωρὶς κανονικὴ ἄδεια καὶ θέλησε νὰ τὸν ὁδηγήση στὸ τμῆμα.

— ΣΚΟΤΩΣΕ μὲ μερίστροφο, μέσα στὸ καφενεῖο τοῦ χωριοῦ Βαλανιδιὰ 'Ελασσόνος, τὸν δημοδιδάσκαλο Γ. Μπουροτζίκα ὁ ποιμὴν Γ. Μαυροστάθης. Αἰτία ὅτι ὁ δημοδιδάσκαλος ἀρνήθηκε νὰ πάρη γυναίκα του τὴν ἀδελφὴ τοῦ δράστου, 'Ελένη. ποὺ τὴν προόριζαν γι' αὐτὸν οἱ γονεῖς τοῦ θύματος καὶ τοῦ δράστου.

— Ο ΚΛΕΠΤΗΣ αὐτοκινήτων Κ. Κ., ἐτῶν 16, συνελήφθη ἀπὸ τὴ Χωροφυλακή, ὕστερα ἀπὸ καταδίωξη, γιατὶ εἶχε κλέψει τὸ ΞΑ. 2222 ἀπὸ τὴ Γλυφάδα. 'Ομολόγησε πὼς στὸ ἴδιο 48ωρο εἶχε κλέψει καὶ τὰ ΞΑ 4371 καὶ ΞΑ 3468, ποὺ τὰ ἐγκατέλειψε, ὅταν τελείωσε ἡ βενζίνη.

— Ο ΚΛΕΠΤΗΣ αὐτοκινήτων Κ. Χηνόπουλος συνελήφθη γιατὶ εἶχε κλέψει τὸ Ι.Χ. 102242 τοῦ Κ. Κοσμάτου ἀπὸ τὴν ὁδὸ Σόλωνος.

— ΚΛΟΠΕΣ σὲ ἀνεγειρόμενες οἰκοδομὲς ἔκαμε ὁ Ε. Κλατουρμίδης, τὸν ὁποῖο συνέλαβε σὲ κινηματογράφο ὁ οἰκοδόμος ποὺ ἀναγνώρισε τὰ ροῦχα του, τὰ ὁποῖα φοροῦσε ὁ κλέπτης. 'Ομολόγησε 4 κλοπές.

— Ο ΑΝΗΛΙΚΟΣ Ι.Σ.Κ. συνελήφθη τὴ στιγμὴ ποὺ ἔκλεβε χρήματα ἀπὸ τὸ μπακάλικο τοῦ Ε. Χατολμᾶ, στὴν Ἁγία Βαρβάρα Αἰγάλεω.

— ΛΕΗΛΑΤΟΥΣΕ τὰ αὐτοκίνητα τῶν κολυμβητῶν ὁ Α. Γλυκερίδης, ποὺ συνελήφθη, στὴ Γλυφάδα, τὴ στιγμὴ ποὺ προσπαθοῦσε μὲ πέτρα νὰ σπάση τὸ τζάμι τοῦ αὐτοκινήτου μιᾶς Γερμανίδος ποὺ ἔκανε μπάνιο. Ὡμολόγησε ὅτι μὲ τὸν ἴδιο τρόπο λεηλάτησε ὀκτὼ αὐτοκίνητα.

— ΕΠΕΤΕΘΗΣΑΝ ἐναντίον δύο ἀστυφυλάκων δύο μέλη τῆς ὀργανώσεως «Λαμπράκη», στὴν Ἀμφιθέα, οἱ Ν. Βουλγαράκης, γραμματεὺς καὶ Π. Ἠλιόπουλος μέλος, ἐπειδὴ οἱ ἀστυνομικοὶ θέλησαν νὰ ἐλέγξουν τὴν ταυτότητα τοῦ Ἠλιοπούλου. Συνελήφθησαν.

— ΣΚΟΤΩΣΕ μὲ τὸ ντουφέκι του τὸν Β. Ἀλαφροπάτην, στὸ Αὐλάκι Φθιώτιδος, ὁ Ν. Καραγιάννης, ἐτῶν 28. Μετὰ τὸ ἔγκλημα ἐξηφανίσθη καὶ καταζητεῖται.

— ΑΠΟΠΕΙΡΑ φόνου ἐξ ἐνέδρας κατὰ τοῦ Ν. Τούλα διέπραξαν οἱ Γ. Ραπτογιάννης καὶ Δ. Σαμαρᾶς σὲ χωριὸ τῆς Λαρίσης ὅπου πυροβόλησαν τὸ θῦμα μὲ κυνηγετικὸ ὅπλο. Συνελήφθησαν.

— ΧΤΥΠΗΣΕ δύο ἀρτίστες στὸ μπὰρ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Νίκης 37, ὁ Περουβιανὸς γιατρὸς Ἀβρίζιο Ε Ντὶ Λὰ Φόρ, ἐπειδὴ θέλησαν νὰ τὸν ἐμποδίσουν νὰ φύγη χωρὶς νὰ πληρώση τὸ λογαριασμὸ ἀπὸ 3.400 δρχ.

— ΣΤΟΥΣ ΙΕΡΟΣΥΛΟΥΣ ποὺ εἶχαν κλέψει εἰκόνα μεγάλης ἀρχαιολογικῆς ἀξίας ἀπὸ ἐκκλησία τῆς Καλαμπάκας, ἐπεβλήθησαν ἀπὸ τὸ πενταμελὲς ἐφετεῖο Λαρίσης ποινὲς 5½ ἐτῶν μέχρι 1 ἔτους. Οἱ καταδικασθέντες εἶναι οἱ Ν. Παπακωνσταντίνου (5½ ἔτη), Δ. Ἀθηναῖος (5½ ἔτη), Ἀθ. Ράπης καὶ Β. Δήμου (3 ἔτη) καὶ Β. Παπακωνσταντίνου (1 ἔτος).

— ΕΚΛΕΨΕ 85.000 δραχμὲς ἡ Χριστ. Θεοδωροπούλου, ἐτῶν 26, ἀπὸ τὸ σπίτι τοῦ Σ. Βαβάση, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Γεράκη 2. Τὰ χρήματα εὑρέθησαν καὶ κατεσχέθησαν καὶ ἡ δράστις συνελήφθη.

— ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΤΑΙ γυναικῶν ἐλευθερίων συνεπλάκησαν στὸ κέντρο τοῦ Γ. Χριστοδούλου ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Δεληγιώργη 47, ὅπου οἱ ἀδελφοὶ (πρωτοπαλίκαρα) Ἀναστάσιος Σταμάτης καὶ Μάριος Κεφαλληνὸς μὲ τοὺς φίλους τους Π. Ντάμπο καὶ Ἀνδρ. Καγκελάρη, μπῆκαν στὸ κέντρο, ζητώντας ἐξηγήσεις ἀπὸ τὸν ἰδιοκτήτη. Ἀποτέλεσμα νὰ τραυματισθῆ μὲ μαχαίρι ὁ ἰδιοκτήτης καὶ νὰ γίνουν στὸ κέντρο τὰ πάντα γυαλιὰ - καρφιά. Συνελήφθησαν ὅλοι.

— ΕΠΙΔΟΞΟΙ διαρρῆκτες συνελήφθησαν. Εἶναι ὁ καπετὰν Τρομάρας (ψευδώνυμο τοῦ Κ. Τσικάκη, ἐτῶν 19) καὶ τρεῖς νεαροὶ ἡλικίας 15, 16 καὶ 18 ἐτῶν, ποὺ ἐπρόκειτο νὰ διαρρήξουν τὴν οἰκονομικὴ ἐφορία Χαλκίδος γιὰ νὰ κλέψουν 300.000 δραχμ. Συνελήφθησαν ἐπ' αὐτοφώρω κατὰ τὴ διάρρηξη ζαχαροπλαστείου στὸ Ν. Φάληρο.

— ΕΞΥΒΡΙΣΕ δύο ἀστυνομικοὺς ὁ Γ. Μουσέρης, λαχανοπώλης, ὅταν, στὴν ὁδὸ Εὐριπίδου, διεπληκτίσθη μὲ συνάδελφό του καὶ οἱ ἀστυνομικοὶ ἐπενέβησαν γιὰ νὰ τοὺς διαχωρίσουν. Συνελήφθη.

— ΔΟΛΟΦΟΝΗΣΕ τὸν ἀγροφύλακα Γ. Κουρουπάκη, πυροβολώντας τον στὸ καφενεῖο τοῦ χωριοῦ Κράμια Κρήτης, ὁ Μιχ. Ντουροπουλάκης, ἐτῶν 17, ἐπειδὴ τὸ θῦμα τὸν εἶχε μηνύσει γιὰ διάφορες ἀγροζημιές, γιὰ τὶς ὁποῖες δικάστηκε μὲ 800 δραχμὲς πρόστιμο.

— ΑΠΟΠΕΙΡΑ κλοπῆς αὐτοκινήτου ἔκαμαν τέσσερες νεαροὶ οἰκοδόμοι, οἱ Ι. Σπαλιούρας, ἐτῶν 19, Α. Γιαννόπουλος, ἐτῶν 22, Λ. Παντελάκης, ἐτῶν 20, καὶ Δ. Κάρλος, ἐτῶν 16. Συνελήφθησαν ὅταν ἔσπαζαν τὰ τζάμια τοῦ Ι.Χ. 20698, ποὺ στάθμευε στὴν ὁδὸ Λεμεσοῦ.

Ν. Α.

ΙΣΤΟΡΙΚΟΙ ΠΕΡΙΠΑΤΟΙ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α΄ κ. **Ι. ΡΑ·Ι·ΚΟΥ**

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄

Τοπωνυμικὰ τῶν ὁδῶν Ἀθηνῶν κατ' ἀλφαβητικὴν σειράν.

Πολυγνώτου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Βρυσακίου, ἀπέναντι στοὺς «Ἁγίους Ἀποστόλους» (Στοὰ Ἀττάλου).

Ὁ Πολύγνωτος, ὁ ἐπιφανέστερος τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων ζωγράφων, γυιὸς τοῦ Ἀγλαοφῶντος, γεννήθηκε στὴ Θάσο καὶ ἔζησε στὴν Ἀθήνα τὸν Ε΄ π.Χ. αἰῶνα. Διεκρίθη στὴν διακόσμησι ναῶν καὶ ἄλλων δημοσίων οἰκοδομημάτων, ἀνέπτυξε κατ' ἐξοχὴν τὴν χρῆσι τῶν χρωμάτων καὶ εἰσήγαγε στὴν ζωγραφικὴ τέχνη τὴν προοπτικὴ διάταξι τῶν μορφῶν. Ἀπέθανε, πιθανῶς περὶ τὸ 425—420 π.Χ.

Πολυγύρου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Ἀρκαδίας 49, κοντὰ στὴ διασταύρωσι τῶν ὁδῶν Μεσογείων καὶ Ἀρκαδίας.

Ὁ Πολύγυρος, κωμόπολις τῆς Μακεδονίας, πρωτεύουσα τῆς ἐπαρχίας καὶ τοῦ νομοῦ Χαλκιδικῆς, ἔχει σήμερα περὶ τοὺς 3.500 κατοίκους καὶ ἀπέχει ἀπὸ τὴν Θεσσαλονίκη 69 χιλιόμετρα. Ἡ προσφορὰ τοῦ Πολυγύρου στὴν Ἐπανάστασι τοῦ 1821, ὑπῆρξε σημαντική. (Συνώνυμη ὁδὸς ὑπάρχει στὸ Περιστέρι).

Πολυδάμαντος.

Πάροδος τῆς πλατείας «Ν. Πλαστήρα» στὸ Παγκράτι.

Ὁ Πολυδάμας, ἀθλητὴς ἀπὸ τὴν Σκοτοῦσσα τῆς Θεσσαλίας, τὸ 408 π.Χ. ἀνεδείχθη Ὀλυμπιονίκης σὲ ἀγώνα Παγκρατίου. Καταπληκτικῆς σωματικῆς δυνάμεως, λέγεται ὅτι συνέλαβεν, ἄοπλος, λιοντάρι στὸν Ὄλυμπο. Σύμφωνα μὲ τὴν παράδοσιν, ἀπέθανε μέσα σὲ μιὰ σπηλιά, καταπλακωθεὶς ἀπὸ βουνὸ ποὺ κατέπεσε.

Πολυδούρη Μαρίας.

Πάροδος τῆς λεωφόρου Γαλατσίου 55, στάσις 3η τῶν λεωφορείων «Γαλάτσι».

Ἡ Μαρία Πολυδούρη, ποιήτρια, γεννήθηκε στὴν Καλαμάτα τὸ 1905 καὶ ἀπέθανε τὸ 1930. Στὸ διάστημα τῆς φοιτήσεώς της στὴ Νομικὴ Σχολὴ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, ἐγνωρίσθη μὲ τὸν ποιητὴ Καρυωτάκη, συνεδέθη ἐρωτικὰ μαζί του καὶ ἐπηρεάσθη ἀπὸ τὴν μελαγχολικὴ ποίησί του. Ἐξέδωσε δύο συλλογὲς ποιημάτων: «Οἱ τρίλλιες ποὺ σβήνουν» (1928) καὶ «Ἠχὼ στὸ χάος» (1929). Τὰ ποιήματά της εἶναι γεμάτα πηγαῖο λυρισμὸ καὶ εὐαισθησία.

Πολυδώρου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Ἁγίας Σοφίας 2, ὄπισθεν τοῦ σταθμοῦ ΣΠΑΠ.

Ὁ Πολύδωρος, Ρόδιος ἀνδριαντοποιὸς τοῦ 1ου π.χ. αἰῶνος, κατεσκεύασε, μαζὶ μὲ τοὺς Ἀγήσανδρο καὶ Ἀθανάδωρο, τὸ περίφημο σύμπλεγμα τοῦ Λαοκόοντος. (Συνώνυμη ὁδὸς ὑπάρχει στοῦ «Ζωγράφου»).

Πολυζωΐδου Ἀναστασίου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Κ. Λομβάρδου 87, κοντὰ στὸν «Ἅγιο Ἐλευθέριο» τοῦ «Γκύζη».

Ὁ Ἀναστάσιος Πολυζωΐδης, δικαστής, πολιτικὸς καὶ συγγραφεύς, γεννήθηκε τὸ 1802 στὸ Μελενοῖκο τῆς Μακεδονίας. Διετέλεσε γραμματεὺς τοῦ Ἐκτελεστικοῦ (ὑπουργικοῦ συμβουλίου) στὸ διάστημα τῆς Ἐπαναστάσεως τοῦ 1821 καὶ κύριος συντάκτης τοῦ Συντάγματος τῆς Ἐπιδαύρου. Τὸ 1827 ἐξελέγη γιὰ πρώτη φορὰ πληρεξούσιος στὴν Ἐθνοσυνέλευση τῆς Τροιζῆνος. Μετὰ τὴν διάλυσι τῆς Δ΄ Ἐθνικῆς Συνελεύσεως (Αὔγουστος 1832), ἡ Ἀντιβασιλεία τὸν διώρισε πρόεδρον τοῦ Πρωτοδικείου Ναυπάκτου. Στὸν ἴδιον ἀνέθεσε τὴν προεδρία τοῦ Ἐκτάκτου Δικαστηρίου (μέλη τοῦ ὁποίου ἦσαν οἱ: Α. Βούλγαρης, Δ. Σοῦτσος, Φ. Φραγκούλης καὶ Γ. Τερτσέτης), στὸ ὁποῖο εἶχαν παραπεμφθῆ, ἐπ' ἐσχάτη προδοσία, ὁ Θ. Κολοκοτρώνης καὶ ἄλλοι πρωταγωνισταὶ τῆς Ἐπαναστάσεως.

Στὴν ἱστορικὴ ἐκείνη δίκη, ὁ Πολυζωΐδης, μαζὶ μὲ τὸν Τερτσέτη, ἠρνήθησαν νὰ ὑπογράψουν τὴν θανατικὴ καταδίκη τοῦ Θ. Κολοκοτρώνη, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ σωθῆ ὁ Κολοκοτρώνης. Αὐτὸ ὅμως ἐστοίχισε στοὺς δύο δικαστικοὺς τετράμηνη προφυλάκισι, ὕστερα ἀπὸ τὴν ὁποία ἀφέθησαν ἐλεύθεροι, ἀθωωθέντες ἀπὸ τὸ δικαστήριο στὸ ὁποῖον εἶχαν παραπεμφθῆ. Ὁ Ὄθων διώρισε τὸν Πολυζωΐδη ἀντιπρόεδρο τοῦ νεοσυστάτου Ἀρείου Πάγου καὶ Σύμβουλον τῆς Ἐπικρατείας (γερουσιαστήν), ἀργότερα δὲ ὑπουργὸν τῆς Παιδείας καὶ Ἐσωτερικῶν. Ὡς ὑπουργὸς Παιδείας, ἐξέδωσε τὰ «Περὶ συστάσεως τοῦ Πανεπιστημίου» καὶ «Προσωρινοῦ κανονισμοῦ αὐτοῦ» διατάγματα, ὡς ὑπουργὸς δὲ Ἐσωτερικῶν συνέταξε καὶ ἐδημοσίευσε τὸν «Περὶ Τύπου» νόμον τῆς 23—11—1837, ποὺ ἀπετέλεσε τὴν βάσι τῆς ἐλευθεροτυπίας καὶ ἴσχυσε μέχρι τοῦ 1931, ὁπότε ἀντικατεστάθη μὲ τὸ Ν. 5060. Μετὰ τὴν ἐκθρόνισι τοῦ Ὄθωνος ἔχασε τὴν σύνταξί του ἀπὸ τὸν Ἄρειο Πάγο. Τὴν ἐποχὴ τοῦ Γεωργίου τοῦ Α΄ διετέλεσε νομάρχης Ἀττικοβοιωτίας. Ἦταν ἡ τελευταία δημόσια θέσις στὴν ὁποίαν ὑπηρέτησε. Ἀπέθανε τὸ 1873. Συνέγραψε «Παγκόσμιον ἱστορίαν» «Ἑλληνικὰ» κ. ἄ. (Συνώνυμη ὁδὸς ὑπάρχει στὸ Ν. Ψυχικὸ καὶ στὴν Κ. Ἡλιούπολι).

Πολυκάρπου Σμύρνης.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Βασ. Σοφίας 16, κοντὰ στὸ Δημαρχεῖο τοῦ Ταύρου (Σφαγείων).

Ὁ Πολύκαρπος (68—155 μ.Χ.) Ἐπίσκοπος Σμύρνης, συγκαταριθμεῖται μεταξὺ τῶν Ἀποστολικῶν Πατέρων. Ὑπῆρξε μαθητὴς τοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου. Μεταβαίνοντας στὴν Ρώμη γιὰ νὰ ὑπερασπίση τὴν Ἐκκλησία του ἀπὸ τὶς διώξεις τῶν τοπικῶν ἀρχῶν, ἀντέκρουσε τὶς δοξασίες διαφόρων αἱρετικῶν καὶ ἰδιαίτερα τοῦ Μαρκίωνος. Κατὰ τοὺς διωγμοὺς ποὺ ἔγιναν τὴν ἐποχὴ τοῦ Ἀντωνίου τοῦ Πίου, ὁ Πολύκαρπος ἐθανατώθη στὸ στάδιο τῆς Σμύρνης, ριφθεὶς στὴ φωτιά. Ἀνεκηρύχθη ἅγιος καὶ ἡ μνήμη του ἑορτάζεται τὴν 23 Φεβρουαρίου.

Πολυκλείτου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Εὐριπίδου 23, στὴν κεντρικὴ ἀγορὰ τῶν Ἀθηνῶν.

Ὁ Πολύκλειτος, διάσημος γλύπτης καὶ ἰδιαίτερα χαλκοπλάστης ἐκ Σικυῶνος, ὑπῆρξε μαθητὴς τοῦ μεγάλου Ἀργείου γλύπτου Ἀγελάδα καὶ κατέστη ὁ ἐπιφανέστερος τῶν καλλιτεχνῶν τῆς Σχολῆς τοῦ Ἄργους τὸν Ε΄ π.Χ. αἰῶνα. Ὡς ἔργα

του ἀναφέρονται τὸ περίφημο χρυσελεφάντινο ἄγαλμα τῆς Ἥρας στὸ Ἡραῖο τοῦ Ἄργους, ὁ «Δορυφόρος», ὁ «Διαδούμενος», ἡ «Ἀμαζὼν» κλπ. (Συνώνυμη ὁδὸς ὑπάρχει στὴν Κάτω Ἡλιούπολι).

Πολυκλέους.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Χερσίφρονος 31, στὴ «Γούβα».

Ὁ Πολυκλῆς ὁ πρεσβύτερος, Ἀθηναῖος γλύπτης τοῦ Δ΄ π.Χ. αἰῶνος, φέρεται ὡς ὁ δημιουργὸς ὡραίου χαλκοῦ ἀγάλματος Ἑρμαφροδίτου.

Πολυκράτους.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Πειραιῶς 260, στὰ «Σφαγεῖα».

Ὁ Πολυκράτης, τύραννος τῆς Σάμου, γιὸς τοῦ Αἰάκου, γεννήθηκε στὴν Ἀστυπάλαια, στὴν ἀρχαιότερη συνοικία τῆς πόλεως Σάμου, περὶ τὸ 600 π.Χ. Στὴν ἐποχή του ἡ Σάμος ἔγινε ἡ πρώτη τῶν «Ἑλληνίδων καὶ βαρβάρων» πόλεων. Ὁ Πολυκράτης, συλληφθεὶς μὲ δόλο ἀπὸ τὸν Πέρση σατράπη Ὄρσιτο, ἐσταυρώθη στὴ Μαγνησία τὸ 522 π.Χ. (Συνώνυμη ὁδὸς ὑπάρχει στὸ «Μπραχάμι»).

Πολυλᾶ Ἰακώβου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Ροστὰν 25, στὴ συνοικία «Κυπριάδου» (Πατήσια).

Ὁ Ἰάκωβος Πολυλᾶς, λογοτέχνης καὶ κριτικός, καὶ πολιτικὸς φίλος τοῦ Δ. Σολωμοῦ, γεννήθηκε στὴν Κέρκυρα τὸ 1826. Ἐξελέγη πολλὲς φορὲς ἀντιπρόσωπος Κερκύρας καὶ ἠγωνίσθη σ' αὐτή, ἀλλὰ καὶ μὲ τὸν τύπο, ἐκδίδοντας ἐφημερίδα, γιὰ τὴν ἐθνική, πνευματικὴ καὶ πολιτικὴ ἀναγέννηση τῆς Ἑλλάδος. Μετέφρασε τὴν «Ὀδύσεια» καὶ τὴν «Ἰλιάδα» τοῦ Ὁμήρου, ἔργα τοῦ Σαίξπηρ κ.ἄ. καὶ συνέγραψε τὰ «Προλεγόμενα» στὴν πρώτη ἔκδοσι τῶν ποιημάτων τοῦ Σολωμοῦ, γλωσσολογικὲς πραγματεῖες, διηγήματα, ποιήματα κ.ἄ. Ἀπέθανε τὸ 1898. (Συνώνυμη ὁδὸς ὑπάρχει στὸ Περιστέρι).

Πολυμήτου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Λευκωσίας 26, κοντὰ στὸν «Ἅγιο Ἀνδρέα» τῶν Κάτω Πατησίων.

Ὁ Πολύμητος, ἀνδριαντοποιὸς ἀπὸ τὸ Ἄργος, ἔζησε τὸν ΣΤ΄ π.Χ. αἰώνα.

Πολυμνίας.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Σικίνου 20, κοντὰ στὴ πλατεῖα «Κυψέλης».

Ἡ Πολύμνια, μία τῶν ἐννέα Μουσῶν, κόρη τοῦ Διὸς καὶ τῆς Μνημοσύνης, ἦταν προστάτις τῆς ὀρχηστρικῆς καὶ τῆς λυρικῆς ποιήσεως καὶ ἐφευρέτρια τῆς λύρας. Φέρεται ὡς μητέρα τοῦ Ὀρφέως, ἀπὸ τὸν Οἴαγρο. (Συνώνυμη ὁδὸς ὑπάρχει στὸ Χολαργὸ καὶ τὴν Βουλιαγμένη).

Πολυτεχνείου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Πατησίων 43, ἀπέναντι στὸ Ἐθνικὸ Μετσόβιο Πολυτεχνεῖο.

Τὸ Ἐθνικὸ Μετσόβιο Πολυτεχνεῖο προῆλθε ἀπὸ τὸ συσταθὲν τὸ 1836 πρῶτον τεχνολογικὸν σχολεῖον (Σχολεῖον Τεχνῶν) καὶ ἀνηγέρθη τὸ 1863 μὲ χρήματα τῶν ἐκ Μετσόβου εὐεργετῶν Ν. Στουρνάρα, Γ. Ἀβέρωφ καὶ Μ. Τοσίτσα. Ριζικὴ ἀναδιοργάνωσις τοῦ Πολυτεχνείου ἔγινε τὸ 1917. Τὸ Πολυτεχνεῖον εἶναι ἰσότιμο πρὸς τὸ Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν. Οἱ ἀνώτατες σχολὲς ποὺ λειτουργοῦν σήμερα στὸ Πολυτεχνεῖον εἶναι: 1) ἡ Ἀνωτάτη Σχολὴ Πολιτικῶν Μηχανικῶν, 2) ἡ Ἀνωτάτη Σχολὴ Μηχανολόγων—Ἠλεκτρολόγων, 3) ἡ Ἀνωτάτη Σχολὴ Ἀρχιτεκτόνων, 4) ἡ Ἀνωτάτη Σχολὴ Χημικῶν Μηχανικῶν (Χημικῶν μηχανικῶν—Μεταλλειολόγων μηχανικῶν), 5) ἡ Ἀνωτάτη Σχολὴ Ἀγρονόμων καὶ Τοπογράφων Μηχανικῶν. Στὸ Πολυτεχνεῖο ὑπάγεται καὶ ἡ Σχολὴ Ὑπομηχανικῶν Ἀθηνῶν καθὼς καὶ ἄλλες Τεχνικὲς Σχολὲς ποὺ λειτουργοῦν σὲ διάφορες πόλεις. Ἐντὸς τοῦ Πολυτεχνείου λει-

τουργεῖ καὶ ἡ Ἀνωτάτη Σχολὴ Καλῶν Τεχνῶν, ἡ ὁποία εἶναι καὶ ἰσότιμος τοῦ Πολυτεχνείου καὶ περιλαμβάνει τμήματα ζωγραφικῆς, γλυπτικῆς καὶ χαρακτικῆς τετραετοῦς φοιτήσεως.

Πολυφήμου.

Πάροδος τῆς λεωφόρου Πικπάγου 28, στοῦ «Ζωγράφου».

Ὁ Πολύφημος, ὁ διαβόητος ἀνθρωποφάγος, μονόφθαλμος Κύκλωψ τῆς μυθολογίας, ἦταν γυιὸς τοῦ Ποσειδῶνος καὶ τῆς νύμφης Θοώσης, διέμενε μέσα σὲ σπήλαιο τῆς Σικελίας καὶ ἐτυφλώθη ἀπὸ τὸν Ὀδυσσέα στὸ διάστημα τῶν γνωστῶν του περιπλανήσεων. (Συνώνυμη ὁδὸς ὑπάρχει στὰ Κάτω Πετράλωνα καὶ στὰ Ν. Λιόσια)

Ποντοηρακλείας.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Μ. Ἀσίας 29, δύο στάσεις πρὶν ἀπὸ τὸν «Ἅγιο Θωμᾶ» στὸ «Γουδί».

Ἡ Ποντοηράκλεια, πόλις καὶ λιμάνι στὴν νοτία μικρασιατικὴ ἀκτὴ τοῦ Εὐξείνου, ὀνομάζεται σήμερα Ζουγγουλντάκ. Γνωστὴ γιὰ τὰ μεγάλα της ἀνθρακωρυχεῖα, πρὸ τῆς μικρασιατικῆς καταστροφῆς διέμενον ἐκεῖ ἀρκετοὶ Ἕλληνες ποὺ μὲ τὴν ἀνταλλαγὴ τῶν πληθυσμῶν ἦλθαν στὴν Ἑλλάδα καὶ ἐγκατεστάθησαν σὲ χωριὸ τῆς ἐπαρχίας Κιλκὶς ποὺ ἔλαβε τὴν ὀνομασία Ποντοηράκλεια. (Συνώνυμη ὁδὸς ὑπάρχει στὸ Αἰγάλεω καὶ στὴ Σαφράμπολι — Ν. Ἰωνία).

Πόντου.

Ἀρχίζει ἀπὸ τὴν ὁδὸ Ἔβρου (Νοσοκομεῖον «Ἀλεξάνδρα») καὶ τελειώνει στὴν ὁδὸν Ἁγίου Θωμᾶ («Λαϊκὸν» νοσοκομεῖον).

Πρόκειται γιὰ τὸ ἐπὶ τοῦ Εὐξείνου Πόντου ΒΑ τμῆμα τῆς Μ. Ἀσίας, ὅπου ὑπῆρχον πολλὲς ἑλληνικὲς ἀποικίες. (Συνώνυμη ὁδὸς ὑπάρχει σὲ πολλὰ προάστια τῶν Ἀθηνῶν).

Ποπλίου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Λενορμὰν 23, κοντὰ στὴν πλατεῖα «Μεταξουργείου».

Ὁ Πόπλιος, χριστιανὸς ἀναχωρητὴς (ἀναχωρηταὶ= οἱ ἐρημῖται, οἱ ἀπαρνηθέντες τὰ ἐγκόσμια) τοῦ Δ΄ π.Χ. αἰῶνος, ἀνεκηρύχθη ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας Ἅγιος.

Πορίνου ἢ Πωρίνου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Ἀθανασίου Διάκου 2, ἀπέναντι στὸ Σύνταγμα Χωροφυλακῆς «Μακρυγιάννη».

Ὁ Πωρῖνος, Ἕλλην ἀρχιτέκτων τῆς ἀρχαιότητος, σύγχρονος τοῦ Πεισιστράτου, ἐσχεδίασε καὶ ἐθεμελίωσε τὸν ναὸν τοῦ Ὀλυμπίου Διός.

Ποριώτου Ἰωάννου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Κατζαντώνη 14, στὸ τέρμα τῆς λεωφορειακῆς γραμμῆς Ἁγίου Γεωργίου Κυνοσάργους.

Ὁ Ἰωάννης Ποριώτης, Ἀθηναῖος ἀγωνιστής, ἔπεσε μαχόμενος κατὰ τὸ διάστημα τῆς πολιορκίας τῆς Ἀκροπόλεως ὑπὸ τοῦ Κιουταχῆ.

Πόρου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Καλλιφρονᾶ 15, κοντὰ στὴ στάσι «Καλλιφρονᾶ» τῆς ὁδοῦ Πατησίων.

Πρόκειται γιὰ τὸ γνωστὸ γραφικὸ νησὶ τοῦ Σαρωνικοῦ, ποὺ εὑρίσκεται ἀπέναντι στὴν Τροιζηνία καὶ ἀπέχει ἀπὸ τὸν Πειραιᾶ 27 ναυτικὰ μίλια. Ἔχει ἔκτασι 22,43 τετρ. χιλ. καὶ περὶ τοὺς 4.500 κατοίκους. Τὸ 1848 ἔγιναν στὸν Πόρο οἱ ἐγκαταστάσεις τοῦ ναυστάθμου καὶ τὸ 1849 ἤρχισε νὰ λειτουργῇ τὸ Κεντρικὸν Προγυμναστήριον. Ἀπὸ τοῦ 1878 ὁ ναύσταθμος μετεφέρθη στὴν Σαλαμίνα. Ἀρχαιότατα τὸ νησὶ ὠνομάζετο Καλάβρια καὶ Καλαυρεία. (Συνώνυμη ὁδὸς ὑπάρχει σὲ προάστια τῶν Ἀθηνῶν).

Πορταριᾶς.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Λαρίσης 10, ἀπέναντι στὴν «Ἁγία Τριάδα» τοῦ «Ἐρυθροῦ».

Ἡ Πορταριά, ἡ γνωστὴ κωμόπολις τῆς ἐπαρχίας Βόλου, ἔχει περὶ τοὺς 850 κατοίκους καὶ εἶναι κτισμένη σὲ γραφικωτάτη θέσι στοὺς πρόποδες τοῦ Πηλίου. Ἀπὸ τὸν Βόλον ἀπέχει 12 περίπου χιλιόμετρα. Ἡ περιοχὴ τῆς Πορταριᾶς ἔχει πολλὰ νερά, εἶναι κατάφυτη ἀπὸ ὀπωροφόρα δένδρα καὶ ἀποτελεῖ κέντρο παραθερισμοῦ.

Πορφύρα Λάμπρου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Πατησίων 360, στὸ τέρμα τῶν τρόλλεϋ.

Ὁ Λάμπρος Παρφύρας — ψευδώνυμο τοῦ λυρικοῦ ποιητοῦ Δημητρίου Συφώμου — γεννήθηκε στὴ Χίο τὸ 1879 καὶ ἀπέθανε στὸν Πειραιᾶ τὸ 1932. Τὸ 1920 ἐτιμήθη μὲ τὸ Ἀριστεῖον τῶν Γραμμάτων. Μολονότι ἡ ποιητικὴ παραγωγὴ τοῦ Πορφύρα ἦταν ποσοτικῶς μικρή, κατατάσσεται μεταξὺ τῶν καλυτέρων Νεοελλήνων λυρικῶν ποιητῶν, τόσο γιὰ τὸν γλυκύτατον ἐλεγειακὸν πόνον, ὅσο καὶ γιὰ τὴν μουσικὴ συναισθηματικὴ ἀοριστία τῶν στίχων του. Ἡ ποίησις τοῦ Παρφύρα — συνεχὴς δραματισμὸς καὶ διαρκὴς ἀναπόλησις — θὰ παραμείνῃ ὡς ὑπόδειγμα νοσταλγικῆς ἠρεμίας καὶ συγκινητικῆς μελωδικότητος, γι' αὐτὸ ἄλλωστε ἐπέδρασε σημαντικὰ στοὺς νεωτέρους. Ὅλα τὰ ποιήματά του τὰ ἐξέδωσε τὸ 1920 μὲ τὸν γενικὸ τίτλο: «Σκιές». Μετὰ τὸν θάνατό του ἐξεδόθη δεύτερος τόμος ποιημάτων του μὲ τὸν τίτλο: «Μουσικὲς φωνές». (Συνώνυμη ὁδὸς ὑπάρχει σὲ προάστια τῶν Ἀθηνῶν).

Ποσειδῶνος.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Ἀδριανοῦ 4, στὴν πλατεῖα καὶ ἐκκλησία «Ἁγίου Φιλίππου».

Ὁ Ποσειδῶν, ἕνας τῶν σπουδαιοτέρων θεῶν τοῦ ἑλληνικοῦ δωδεκαθέου, γυιὸς τοῦ Κρόνου καὶ τῆς Ρέας, ἦταν ἀδελφὸς τοῦ Διός, τοῦ Ἅδου κ.ἄ. καὶ ἐλατρεύετο ὡς θεὸς τῆς θαλάσσης, τῶν ποταμῶν, τῶν λιμνῶν, τῶν πηγῶν καὶ γενικὰ τοῦ ὑγροῦ στοιχείου. Διέμενε μαζὶ μὲ τὴν σύζυγό του Ἀμφιτρίτη, στὸ βυθὸ τῆς θαλάσσης. Κυριώτερο σύμβολο καὶ ὅπλο τοῦ Ποσειδῶνος ἦταν ἡ τρίαινα. Ἐλατρεύετο κατ' ἐξοχὴν στὴν Θεσσαλία, Βοιωτία, Ἀττική, Κορινθία, Καλαυρεία, Ἀρκαδία κ.ἀ. Γνωστότατος εἶναι ὁ μῦθος κατὰ τὸν ὁποῖον ὁ Ποσειδῶν ἐφιλονίκησε μὲ τὴν Ἀθηνᾶ, σχετικὰ μὲ τὴν κατοχὴ τῆς Ἀττικῆς. (Συνώνυμη ὁδὸς ὑπάρχει σὲ προάστια τῶν Ἀθηνῶν).

Ποταμιάνου Ἠλία.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Ἀλκμᾶνος 29, στὰ «Ἠλύσια».

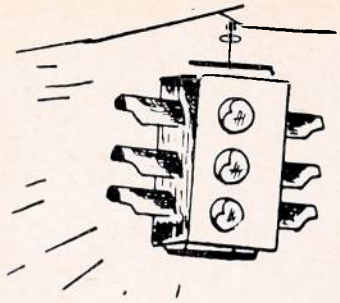
Ὁ Ἠλίας Ποταμιᾶνος, νομικός, πολιτικὸς καὶ δημοσιογράφος, γεννήθηκε στὸ Ναύπλιο τὸ 1845. Ἐξελέγη πολλὲς φορὲς βουλευτὴς καὶ διετέλεσε καθηγητὴς τῆς Σχολῆς Εὐελπίδων. Ἐδημοσίευσε μελέτες ποικίλου περιεχομένου.

Ποτιδαίας.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Ἁγίας Μαρκέλλης 2, κοντὰ στὴν «Ἁγία Μαρκέλλα» τοῦ «Βοτανικοῦ».

Ἡ Ποτίδαια, ἀρχαία σημαντικωτάτη πόλις τῆς Χαλκιδικῆς, ἀποικία τῶν Κορινθίων, τὸ 479 π.χ. ἐπολιορκήθη, ἀνεπιτυχῶς ὑπὸ τῶν Περσῶν. Κατ' ἀρχὴν ἦταν σύμμαχος τῶν Ἀθηνῶν, ἀργότερα ὅμως ἀπεστάτησε καὶ συνετέλεσεν ἔτσι στὴν ἔκρηξι τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου. Τὸ 356 π.Χ. κατεστράφη ἀπὸ τὸν Φίλιππο Β' στὴ δὲ θέσι της ὁ Κάσσανδρος ἵδρυσε τὴν Κασσάνδρεια.

(Συνεχίζεται)

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟ ΤΡΟΧΑΙΑΣ

Ὑπὸ τοῦ κ. **Ν. Α.**

— ΝΕΚΡΑ ἡ Λαμπρ. Νατσούλη καὶ τραυματισμένοι οἱ Κ. Ματσούκης, ὁδηγὸς ταξί, Σπ. Πανταζῆς, Μηλιὰ Πανταζῆ, Ι. Νατσούλης καὶ Γ. Νατσούλης, ὅταν τὸ ταξὶ συνεκρούσθη, στὸ 29 χιλμ. τῆς ὁδοῦ Ἰωάννίνων—Ἄρτης, μὲ πούλμαν.

— ΝΕΚΡΟΣ ὁ Ἀρ. Τσακίρης, ὅταν ἀνετράπη ὁ ἑλκυστήρας του, ἔξω ἀπὸ τὸ Ν. Κερδύλια Θεσσαλονίκης.

— ΝΕΚΡΟΣ ὁ Α. Σαλτατζόγλου, ὅταν στὸ 14 χλμ. τῆς ὁδοῦ Θεσσαλονίκης—Χορτιάτη, ἀνετράπη ὁ γεωργικὸς ἑλκυστήρας του.

— ΝΕΚΡΑ ἡ Κυρ. Καρακιόλα, τὴν ὁποία παρέσυρε στὸ 34 χλμ. τῆς ὁδοῦ Ἀλεξανδρουπόλεως—Σουφλίου, φορτηγό, μὲ ὁδηγὸ τὸν Χ. Τσιρόπουλο.

— ΝΕΚΡΟΣ ὁ Ε. Κτεναβέας καὶ τραυματισμένοι σοβαρά, οἱ Ι. Σημαντηράκης καὶ Μ. Γαλανάκης, τοὺς ὁποίους παρέσυρε τὸ Ι.Χ. 185253, μὲ ὁδηγὸ τὸν Θ. Σαχανᾶ στὴν ὁδὸ Βουκουρεστίου.

— ΝΕΚΡΟΣ ὁ Γ. Ἴκκος, τὸν ὁποῖο παρέσυρε, στὴ Λ. Κηφισίας, τὸ Ι.Χ. 17627, μὲ ὁδηγὸ τὸν Ε. Κουτσούμπα.

— ΝΕΚΡΟΙ δύο, ὁ Χ. Κεραμίδας, ὁδηγὸς μοτοποδηλάτου καὶ ἡ γυναίκα του Αἰμιλία, ποὺ ἐπέβαινε μαζί του ὅταν συνεκρούσθη μὲ τὸ 68371 φορτηγό, ἔξω ἀπὸ τὴν Ἀλεξανδρούπολη.

— ΝΕΚΡΟΣ ὁ Σ. Ὀρκόπουλος, ὁδηγὸς Ι.Χ. καὶ τραυματισμένοι σοβαρὰ πέντε, ὅταν τὸ Ι.Χ. συνεκρούσθη στὸ 179 χλμ. τῆς ὁδοῦ Ἀθηνῶν—Πατρῶν, μὲ αὐτοκινητάμαξα.

— ΝΕΚΡΟΣ ὁ Σ. Κουφουράβος, ὁδηγὸς μοτοποδηλάτου, τὸν ὁποῖο παρέσυρε φορτηγό, ἔξω ἀπὸ τὸ Βόλο.

— ΝΕΚΡΟΣ ὁ Δ. Μπιρμπίλης καὶ τραυματισμένοι δύο, ὅταν τὸ Ι.Χ. 192337 μὲ ὁδηγὸ τὸν Ι. Ἰωαννῆ, ἀνετράπη στὴ γέφυρα Ἀχινοῦ, στὴν ἐθνικὴ λεωφόρο Λαμίας—Λαρίσης.

— ΝΕΚΡΟΣ ὁ Σωτήρ. Μπόχλος, ὁδηγὸς μοτοσυκλέττας καὶ τραυματισμένος σοβαρὰ ἄγνωστος νέος, ὅταν ἡ μοτοσυκλέττα συνεκρούσθη, στὴ διασταύρωση τῶν ὁδῶν Ἀγχιάλου καὶ Ψαρρῶν Πειραιῶς, μὲ φορτηγό, ποὺ ὁδηγοῦσε ὁ Μ. Βενετσάνος.

— ΝΕΚΡΟΣ ὁ Β. Κόκκαλης, ὁδηγὸς γεωργικοῦ ἑλκυστῆρος, ὅταν οὗτος ἀνετράπη, ἔξω ἀπὸ τὸ χωριὸ Πρινιὰ Λαρίσης.

— ΝΕΚΡΟΣ ὁ Χρ. Γιαννούσης, ἐπιβάτης γεωργικοῦ ἑλκυστῆρος, ὅταν οὗτος ἀνετράπη, στὸ χωριὸ Μοναστηράκι Ἐδέσσης.

— ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΟΙ σοβαρά, οἱ Α. Χρυσοχοΐδας καὶ Γ. Καλαντάρης, ὁδηγὸς φορτηγοῦ, ὅταν συνεκρούσθη, παρὰ τὸ 36 χλμ. τῆς σιδηρ. γραμμῆς Κιλκὶς—Θεσσαλονίκης, μὲ ἁτμάμαξα τῶν ΣΕΚ.

— ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΟΙ σοβαρὰ ὁ ἀστυφύλακας ἐν πολιτικῇ περιβολῇ Βασ. Λιούμης, τὸν ὁποῖο παρέσυρε τὸ Ι.Χ. ΝΕΟΝ 898, λόγω ὑπερβολικῆς ταχύτητος.

— ΝΕΚΡΕΣ οἱ Βασιλικὴ Κοσμίδου καὶ Ζωὴ Τσαούση, ποὺ κατεπλακώθησαν ἀπὸ γεωργικὸ ἑλκυστῆρα σὲ χωριὸ τῶν Σερρῶν.

— ΝΕΚΡΟΣ ὁ Διον. Μπιρμπίλης καὶ δύο τραυματισμένοι, ὅταν τὸ Ι.Χ. 192-347, μὲ ὁδηγὸ τὸν Ι. Ἰωάννου παρεξέκλινε τῆς πορείας του καὶ ἀνετράπη, στὴ γέφυρα Ἀχινοῦ Λαμίας.

— ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΗ ἡ Κων. Τριανταφύλλου ποὺ τὴν παρέσυρε τὸ 112804 λεωφορεῖο, στὴ λεωφόρο Πανεπιστημίου, τὴν ὁποία διέσχιζε ἀντικανονικά.

— ΝΕΚΡΗ ἡ Ἑλένη Στάμου ποὺ τὴν παρέσυρε, στὸ Καπανδρίτι, τὸ 40897 φορτηγό, μὲ ὁδηγὸ τὸν Σ. Λούζη, στρατιώτη.

— ΝΕΚΡΟΣ ὁ Β. Τσορλίνης, ἐτῶν 71, ποὺ τὸν παρέσυρε, στὴ Θεσσαλονίκη, μοτοποδήλατο μὲ ὁδηγὸ ἄγνωστο, ποὺ ἀναζητεῖται.

— ΝΕΚΡΟΣ ὁ Ἡρακλῆς Ἀμαλιανίτης, ποὺ τὸν παρέσυρε, στὴ λεωφόρο Πεντέλης (παρὰ τὸ Σισμανόγλειο), τὸ Ι.Χ. 202442, μὲ ὁδηγὸ τὸν Ἡλ. Κωνσταντίνου, ποὺ συνελήφθη.

— ΣΥΓΚΡΟΥΣΗ τοῦ τζὶπ 475532 μὲ τὸ 121660 Ι.Χ. ἔγινε στὴν ὁδὸ Ἀχαρνῶν, ὅταν τὸ τζὶπ παρεβίασε τὸ κόκκινο σῆμα. Ὁ παραβάτης Δ. Λουκῆς ἐξηφανίσθη. Στὴ σύγκρουση αὐτὴ ἐτραυματίσθησαν τρεῖς, ὁ Π. Φωτόπουλος, ὁ Χρ. Γκίκας καὶ ὁ Πέτρ. Χατζόπουλος, ἐπιβάτες τοῦ Ι.Χ.

— ΝΕΚΡΟΙ τρεῖς, ὁ Ἀντών. Κίτιος, ὁδηγὸς τοῦ Ι.Χ. 126286, ἡ γυναίκα του καὶ τὸ νήπιο αὐτῶν, ὅταν, ἀπότομα, στὸ 46 χλμ. τῆς ἐθνικῆς ὁδοῦ Ἀθηνῶν - Λαμίας, κοντὰ στὴ Μαλακάσα, σφηνώθηκε στὸ πίσω μέρος φορτηγοῦ - ψυγείου μὲ σφοδρότητα καὶ διαλύθηκε.

— ΝΕΚΡΟΣ ὁ Γ. Τσιμέλας, 12 ἐτῶν, ποὺ τὸν παρέσυρε τὸ 14585 μοτοποδήλατο, μὲ ὁδηγὸ τὸν Γ. Μερτσιμανιάν, στὴ λεωφόρο Συγγροῦ, τὴ στιγμὴ ποὺ θέλησε νὰ τὴ διασχίσῃ καθέτως, παρακολουθώντας τὸ ρεῦμα αὐτοκινήτων.

— ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΟΙ τέσσερες, ὁ Α. Γιώνης ὁδηγὸς λεωφορείου, ὁ Κ. Φίλιππας, ὁδηγὸς φορτηγοῦ καὶ οἱ ἐπιβάτες τοῦ λεωφορείου Ἄννα Ζαφείρη καὶ ἡ κόρη της Ἀρετή, ἐτῶν 8, ὅταν συνεκρούσθησαν τὰ ὀχήματα στὴ λεωφόρο Κηφισίας, κοντὰ στὸν Παράδεισο.

— ΝΕΚΡΟΣ ὁ Γ. Πολίτης, καὶ τραυματισμένοι τέσσερες, οἱ Ι. Λιάκος, ὁδηγὸς Ι.Χ., ἡ γυναίκα του Νάουμα καὶ δυὸ παιδιά τους, ὅταν τὸ Ι.Χ. ἔπεσε πάνω στὸν Πολίτη ποὺ περίμενε στὴ στάση λεωφορείων Παπάγου Θεσσαλονίκης.

— ΝΕΚΡΟΣ ὁ Γ. Χαραλαμπίδης, ὁδηγὸς μοτοποδηλάτου, ποὺ συνεκρούσθη, στὴ Θεσσαλονίκη μὲ τὸ 66964 ταξί, τὸ ὁποῖο ὁδηγοῦσε ὁ Δ. Πλατινιώτης.

— ΝΕΚΡΟΣ ὁ Χρ. Νικολαΐδης, τὸν ὁποῖο παρέσυρε τὸ 158055 ταξί, μὲ ὁδηγὸ τὸν Α. Λολόντζογλου, μπροστὰ στὸ στρατιωτικὸ θέατρο Θεσσαλονίκης.

— ΝΕΚΡΟΣ ὁ Κ. Ζαμπόρας, ποὺ ἔπεσε ἀπὸ τρακτὲρ καὶ διεμελίσθη. Ὁ ὁδηγὸς Ν. Ματάζης συνελήφθη.

— ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΗ θανάσιμα ἡ Βασ. Μπακρατσᾶ, ποὺ ἐπέβαινε σκοῦτερ, ὅταν τοῦτο συνεκρούσθη, στὴ Λάρισα, μὲ τρακτέρ, τὸ ὁποῖο ὁδηγοῦσε ὁ Ε. Τσατσαρέλης.

— ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΟΙ τρεῖς, οἱ Χρ. Μπακοδῆμος, ὁδηγὸς τοῦ 5179 ταξὶ καὶ οἱ ἐπιβάτες Ἐμ. Κουφακούλης καὶ Χρ. Ντουντούμης, ὅταν τὸ ὄχημα προσέκρουσε σὲ ἠλεκτρικὸ στύλο, στὴν Κυψέλη.

— ΝΕΚΡΟΣ ὁ Δ. Καρπούζης, ὁδηγὸς μοτοποδηλάτου, τὸν ὁποῖο παρέσυρε, στὸ 7ο χιλιόμετρο τῆς ὁδοῦ Καλαμάτας — Μεσσήνης, φορτηγό.

— ΝΕΚΡΟΣ ὁ 5ετὴς Κ. Ἀβαλιανός, τὸν ὁποῖο συνέθλιψε, στὸ Περιστέρι, τὸ 868970 αὐτοκίνητο, ἐνῶ ἔκανε ὄπισθεν. Ὁ ὁδηγὸς Κ. Σταύρου συνελήφθη.

— ΝΕΚΡΟΣ ὁ Π. Ἀναστασόπουλος ἢ Γυφτόπουλος, τὸν ὁποῖο παρέσυρε, στὴ λεωφόρο Ἀθηνῶν, μοτοποδήλατο μὲ ὁδηγὸ τὸν Κ. Χατζῆ.

— ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΟΣ ὁ Σ. Χριστοφιλίδης, ὅταν τὸ Ι.Χ. ποδήλατο ἔπεσε στὸν Κηφισό, κοντὰ στὸ «Ροσινιόλ».

— ΝΕΚΡΟΣ ὁ Δημ. Παγκρατίδης, ὅταν ἀνετράπη τὸ αὐτοκίνητό του, στὸ χωριὸ Πεντάβρυσο Ἐορδαίας.

Ν. Α.

ΑΜΟΙΒΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

— Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Δημοσίας Τάξεως, ἀπενεμήθη ἠθικὴ καὶ ὑλικὴ ἀμοιβὴ εἰς τὸν Ἀστυφύλακα κ. Σπυρόπουλον Κωνσταντῖνον τοῦ Γεωργίου, διότι τὴν 1.30′ ὥραν τῆς 10—11.3.66, χάριν εἰς τὴν ἀναπτυχθεῖσαν ὑπ' αὐτοῦ ἐξαιρετικὴν πρωτοβουλίαν καὶ δραστηριότητα, τὴν ἐπιδειχθεῖσαν ἰδιάζουσαν ἐπιμέλειαν καὶ παρατηρητικότητα, ἐπέτυχε τὴν σύλληψιν τοῦ κακοποιοῦ Φιλιππούση Ἀντωνίου, ὅστις πρὸ μικροῦ εἶχε διαρρήξει τὸ κυλικεῖον τῆς ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀποστολάκη 13 Λεοντείου Σχολῆς, συναποκομίσας τὸ ποσὸν τῶν 2.131 δραχμῶν, ὅπερ, κατασχεθέν, ἀπεδόθη εἰς τὸν ἰδιοκτήμονα καθηγητὴν τῆς ἐν λόγω σχολῆς Ροῦσσον Γεώργιον, προκαλέσας διὰ τῆς ἐπιτυχίας του ταύτης τὰ εὐμενῆ σχόλια ὑπὲρ τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος.

— Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Δημοσίας Τάξεως, ἀπενεμήθη ἠθικὴ καὶ ὑλικὴ ἀμοιβὴ εἰς τοὺς κ.κ. 1) Ἀστυνόμον Β′ Μπεχράκην Καλόποθον, Προϊστάμενον τοῦ ΣΤ′ Παραρτήματος Ἀσφαλείας Ἀθηνῶν, 2) Ἀνθυπαστυνόμον Παπουτσῆν Σπυρίδωνα, 3) Ἀνθυπαστυνόμον Κραββαρίτην Φώτιον καὶ 4) Ἀστυφύλακας Μακρῆν Θεόδωρον, Νίκαν Σπυρίδωνα, Τζαβάραν Παναγιώτην, Λιαρομμάτην Κωνσταντῖνον καὶ Βελέντζαν Ἰωάννην, διότι, ἐργασθέντες μετ' ἐξαιρετικοῦ ζήλου, ἰδιαζούσης ἐπιμελείας, μεθοδικότητος καὶ πολὺ πέραν τῶν κεκανονισμένων ὡρῶν ἐργασίας, ἕκαστος εἰς τὸν τομέα τῆς ἁρμοδιότητός του, ὑπὸ τὴν ἐπιδεξίαν καθοδήγησιν τοῦ πρώτου τῶν προαναφερομένων Προϊσταμένου των, ἐπέτυχον τὴν ἀνακάλυψιν καὶ σύλληψιν σπείρας λαθρεμπόρων ναρκωτικῶν, ἀποτελουμένης ἐκ τῶν: 1) Σνόου Γουΐλλιαμ, 2) Γκόσλιμπγκ Ρὸζ - Μαρὶ καὶ 3) Λαμπανούσκα Τζὶν ἢ Ἀλλημοσιά, τὴν κατάσχεσιν (3.500) γραμμαρίων χασὶς καὶ τοῦ ὑπ' αὐτῆς χρησιμοποιουμένου αὐτοκινήτου, προκληθέντων διὰ τῆς ἐπιτυχίας των ταύτης, εὐμενῶν σχολίων τοῦ Τύπου καὶ τοῦ Κοινοῦ ὑπὲρ τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος.

Ὡσαύτως διὰ τῆς αὐτῆς ὡς ἄνω ἀποφάσεως, ἐπηνέθη ὁ Ἀστυφύλαξ Α. Τ. 34 κ. Πετράκης Κυριάκος, διότι, οὗτος, χρησιμοποιηθεὶς ὡς διερμηνεὺς κατὰ τὴν ἐξέτασιν τῶν ἀνωτέρω συλληφθέντων ἀλλοδαπῶν ἐμπόρων ναρκωτικῶν, εἰργάσθη μὲ ἐξαιρετικὸν ζῆλον καὶ προθυμίαν καὶ πέραν τῶν κεκανονισμένων ὡρῶν ἐργασίας, συντελέσας τὰ μέγιστα εἰς τὴν διαλεύκανσιν τῆς ἐν λόγω ὑποθέσεως.

— Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Δημοσίας Τάξεως, ἀπενεμήθη ἠθικὴ καὶ ὑλικὴ ἀμοιβὴ εἰς τοὺς Ὑπαστυνόμους Α′ τάξεως κ.κ. Μπάμπαλην Πέτρον καὶ Ηγαδιώτην Κωνσταντῖνον, διότι, ἐργασθέντες μετ' ἐξαιρετικοῦ ζήλου, μεθοδικότητος καὶ πολὺ πέραν τῶν κεκανονισμένων ὡρῶν ἐργασίας, διαθέσαντες ἐξ ἰδίων χρηματικὸν ποσόν, ἐπέτυχον, τὴν 16ην ὥραν τῆς 5—12—1965, τὴν σύλληψιν τοῦ ἐπικινδύνου διαρρήκτου Παπαδημητρίου Ἰωάννου καὶ τὴν 6—12—1965, τὴν τοιαύτην τοῦ διαρρήκτου Κουρκουσούλα Φιλίππου καὶ τὴν ἐξιχνίασιν τῶν ὑπ' αὐτῶν διαπραχθεισῶν κλοπῶν καὶ διαρρήξεων.

Ὡσαύτως, διὰ τῆς αὐτῆς ὡς ἄνω ἀποφάσεως, ἀπενεμήθη ἠθικὴ ἀμοιβὴ εἰς τὸν Ἀρχιφύλακα κ. Παγκαλάκην Ἰωάννην καὶ τὸν Ἀστυφύλακα κ. Ἀνδρέϊκον Κωνσταντῖνον, διότι, ἀμφότεροι, ἐκτελέσαντες μετ' ἀκριβείας τὰς ἐντολὰς καὶ ὁδηγίας τοῦ πρώτου τῶν ἀνωτέρω, Προϊσταμένου τοῦ ΚΒ′ Παραρτήματος Ἀσφαλείας Ἀθηνῶν, ἐργασθέντες δὲ μετ' ἐξαιρετικοῦ ζήλου, ἐντόνου ὑπηρεσιακοῦ ἐνδιαφέροντος καὶ πολὺ πέραν τῶν κεκανονισμένων ὡρῶν ἐργασίας, συνέβαλον εἰς τὴν ἐξιχνίασιν τῶν ὑπὸ τῶν ἀνωτέρω κακοποιῶν διαπραχθεισῶν κλοπῶν καὶ διαρρήξεων.

—Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Δημοσίας Τάξεως, ἀπενεμήθη ἠθικὴ ἀμοιβὴ εἰς τοὺς κ.κ.: 1) Ἀστυνόμον Α′ Κρύον Βασίλειον, 2) Ὑπαστυνόμον Β′ Κακκαβᾶν Ἀδαμάντιον, 3) Ὑπαστυνόμον Β′ Δαλιάνην Παναγιώτην, 4) Ἀρχιφύλακα Καλφακάκον Δημήτριον, 5) Ἀρχιφύλακα Κιτσάκην Δημοσθένην, 6) Ἀρχιφύλακα Ρεντζῆν Δημήτριον, 7) Ὑπαρχιφύλακα Τριανταφυλλόπουλον Νικόλαον καὶ 8) Ἀ-

στυφύλακας Σεργεντάνην Ἰωσήφ, Μπέλμπαν Κωνσταντῖνον, Φωτόπουλον Γεώργιον, Σκαραφίγκαν Ἰωάννην, Σκουτέλαν Σταῦρον, Παπαχρίστου Εὐθύμιον, Νικάκον Γεώργιον, Νακάκην Παναγιώτην, Χριστάκην Χριστόφορον, Σταματόπουλον Γεώργιον, Κυριακουλέαν Σωτήριον, Σιῶμον Δημήτριον καὶ Εὐαγγελίου Εὐάγγελον, διότι, ὁ μὲν Ἀστυνόμος, ὡς ἀρχηγὸς σκοπευτὴς καὶ προπονητὴς τῆς Ἀστυνομικῆς Σκοπευτικῆς Ὁμάδος, ἅπαντες δὲ οἱ λοιποὶ ὡς σκοπευταὶ τῆς ἰδίας ὁμάδος, ἀγωνισθέντες ἐντὸς τῶν ἀθλητικῶν πλαισίων ἀόκνως καὶ φιλοτίμως, ἐπέτυχον, συναγωνισθέντες τὰς σκοπευτικὰς ὁμάδας Ἐνόπλων Σωμάτων καὶ λοιπῶν ἀθλητικῶν σωματείων, τὴν ἀνάδειξιν τῆς Ἀστυνομικῆς Σκοπευτικῆς ὁμάδος, ὡς πρωταθλητρίας τῆς Ἑλλάδος ἔτους 1966, συντελέσαντες οὕτω εἰς τὴν ἐξύψωσιν τοῦ γοήτρου τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος.

—Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Δημοσίας Τάξεως, ἀπενεμήθη ἠθικὴ καὶ ὑλικὴ ἀμοιβὴ εἰς τὸν Ἀστυφύλακα κ. Διαμαντόπουλον Νικόλαον, διότι, οὗτος, ἐργασθεὶς μετ' ἐξαιρετικοῦ ζήλου, ἐντόνου ὑπηρεσιακοῦ ἐνδιαφέροντος καὶ ἀφοσιώσεως εἰς τὸ καθῆκον, ἐπέτυχεν ἐντὸς μιᾶς καὶ ἡμισείας ὥρας ἀπὸ τῆς καταγγελίας τῆς διαρρήξεως τοῦ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ν. Τσαλδάρη 26 ζαχαροπλαστείου τοῦ Γκύζη Ἠλία, τὴν ἀνακάλυψιν καὶ σύλληψιν τοῦ διαρρήκτου Μαρούσκου Ἀθανασίου.

Ὡσαύτως, διὰ τῆς αὐτῆς ὡς ἄνω ἀποφάσεως, ἀπενεμήθη ἠθικὴ ἀμοιβὴ εἰς τοὺς κ.κ. 1) Ὑπαστυνόμον Α΄ Καστάνην Νικόλαον, 2) Ὑπαστυνόμον Α΄ Μποσινάκην Ἐμμανουὴλ καὶ 3) Ἀστυφύλακας Δημητρακόπουλον Ἀναστάσιον καὶ Μπουμπούκην Δημήτριον, διότι ὁ μὲν πρῶτος ὡς Προϊστάμενος τοῦ ΙΖ΄ Παραρτήματος Ἀσφαλείας Ἀθηνῶν, ὁ δὲ δεύτερος ὡς ἀξιωματικὸς τοῦ Παραρτήματος, χειρισθέντες λίαν ἐπιδεξίως, ἐπιμελῶς καὶ μεθοδικῶς τὴν ὅλην ὑπόθεσιν καὶ μετὰ ἐξονυχιστικὴν καὶ ἐμπεριστατωμένην ἐξέτασιν τοῦ συλληφθέντος διαρρήκτου, ἐπέτυχον τὴν ὁμολογίαν τῆς ἐνοχῆς του, ὡς καὶ ἑτέρων τεσσάρων κλοπῶν ἐκ καταστημάτων, δι' ἁπλῆς εἰσόδου, οἱ δὲ Ἀστυφύλακες, ἐπιδείξαντες ἐξαιρετικὸν πρὸς τὴν ὑπηρεσίαν ἐνδιαφέρον καὶ ἐργασθέντες φιλοτίμως, εὐσυνειδήτως καὶ πολὺ πέραν τῶν κεκανονισμένων ὡρῶν ἐργασίας, συνέβαλον τὰ μέγιστα εἰς τὴν ἀνακάλυψιν καὶ σύλληψιν τοῦ ἀνωτέρω δράστου.

—Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Δημοσίας Τάξεως, ἀπενεμήθη ἠθικὴ καὶ ὑλικὴ ἀμοιβὴ εἰς τοὺς κ.κ. 1) Ἀστυνόμον Β΄ Γιαννημάραν Κωνσταντῖνον, 2) Ὑπαρχιφύλακα Βουτσινᾶν Εὐάγγελον καὶ 3) Ἀστυφύλακας Κύρκον Δημήτριον καὶ Τάμπον Μιχαήλ, διότι ὁ μὲν πρῶτος, ὡς Προϊστάμενος τῆς Ὑπηρεσίας Διώξεως Διαρρηκτῶν τῆς Ὑποδιευθύνσεως Γενικῆς Ἀσφαλείας Ἀθηνῶν, ἐργασθεὶς μετ' ἐξαιρετικοῦ ζήλου, ἐντόνου ὑπηρεσιακοῦ ἐνδιαφέροντος καὶ πολὺ πέραν τῶν κεκανονισμένων ὡρῶν ἐργασίας καὶ χειρισθεὶς ἐπιδεξίως καὶ μεθοδικῶς τὴν ὅλην ὑπόθεσιν τῶν συλληφθέντων ἐπικινδύνων κακοποιῶν: 1) Κώσσου Πολυχρόνη καὶ 2) Φραγκούλη Ἀθανασίου, ἐπέτυχε τὴν ἐξιχνίασιν τῶν ὑπ' αὐτῶν διαπραχθεισῶν πεντήκοντα κλοπῶν ἐκ καταστημάτων, διὰ θραύσεως τοῦ κινητοῦ κλείθρου, οἱ δὲ ἕτεροι ἐκτελέσαντες μετ' ἀκριβείας τὰς ἐντολὰς καὶ ὁδηγίας τοῦ Προϊσταμένου των καὶ ἐργασθέντες μετ' ἐξαιρετικοῦ ζήλου, ἐντόνου ὑπηρεσιακοῦ ἐνδιαφέροντος καὶ πολὺ πέραν τῶν κεκανονισμένων ὡρῶν ἐργασίας, συνέβαλον εἰς τὴν ἐξιχνίασιν τῶν ὑπὸ τῶν ἀνωτέρω κακοποιῶν διαπραχθεισῶν κλοπῶν.

Ὡσαύτως, διὰ τῆς αὐτῆς ὡς ἄνω ἀποφάσεως, ἀπενεμήθη ἠθικὴ ἀμοιβὴ εἰς τοὺς κ.κ. 1) Ὑπαστυνόμον Α΄ Καρυώτην Λέανδρον, 2) Ὑπαστυνόμον Α΄ Λιολίτσαν Κωνσταντῖνον καὶ 3) Ὑπαστυνόμον Β΄ Λύρην Παναγιώτην, διότι, χάρις εἰς τὴν παρασχεθεῖσαν πρὸς τὴν Ὑπηρεσίαν Διώξεως Διαρρηκτῶν πληροφορίαν καὶ τὴν μετὰ προσοχῆς, ἐπιμονῆς καὶ ὑπομονῆς, ὡς καὶ μεθοδικότητος ἐνεργηθεῖσαν ἀνάκρισιν, συνέβαλον τὰ μέγιστα εἰς τὴν ἐξιχνίασιν τῶν ὑπὸ τῶν ἀνωτέρω κακοποιῶν διαπραχθεισῶν κλοπῶν.

—Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Δημοσίας Τάξεως, ἀπενεμήθη ἠθικὴ καὶ ὑλικὴ ἀμοιβὴ εἰς τοὺς κ.κ. 1) Ὑπαστυνόμον Α' Ἀλεξόπουλον Φώτιον, Προϊστάμενον τοῦ ΙΘ' Παραρτήματος Ἀσφαλείας Ἀθηνῶν, 2) Ἀνθυπαστυνόμον Ἀσημακόπουλον Σπυρίδωνα, 3) Ἀρχιφύλακα Φρουδαράκην Ἐμμανουὴλ καὶ 4) Ἀστυφύλακας Νικολόπουλον Θωμᾶν, Ἀλεξίου Ἀλέξανδρον καὶ Φεσλῆν Ἀθανάσιον, διότι, ὑπὸ τὴν ἐπιδεξίαν καθοδήγησιν τοῦ πρώτου τῶν ἀναφερομένων, Προϊσταμένου τοῦ ΙΘ' Παραρτήματος Ἀσφαλείας Ἀθηνῶν, ἐργασθέντες μετ' ἐξαιρετικοῦ ζήλου, ἀφοσιώσεως εἰς τὸ καθῆκον, μεθοδικότητος, ἕκαστος εἰς τὸν τομέα τῆς ἁρμοδιότητός του καὶ πολὺ πέραν τῶν κεκανονισμένων ὡρῶν ἐργασίας, ἐπέτυχον τὴν ἀνακάλυψιν καὶ σύλληψιν τῶν κλεπτῶν Βοσκάκη Γεωργίου καὶ Καρδάση Γεωργίου, τὴν ἐξιχνίασιν τῶν ὑπ' αὐτῶν διαπραχθεισῶν κλοπῶν, τὴν κατάσχεσιν τῶν κλοπιμαίων, τὴν ἀπόδοσιν τούτων εἰς τοὺς δικαιούχους καὶ τὴν παραπομπήν των εἰς τὴν Δικαιοσύνην.

—Ὡσαύτως, διὰ τῆς αὐτῆς ὡς ἄνω ἀποφάσεως, ἀπενεμήθη ἠθικὴ ἀμοιβὴ εἰς τοὺς κ.κ. 1) Ἀνθυπαστυνόμον Ζαφειρίου Ἀνάργυρον καὶ 2) Ἀστυφύλακας Τσιώγκαν Χαρίσιον καὶ Νᾶνον Σωτήριον, διότι, ἐργασθέντες μετὰ ζήλου, δραστηριότητος καὶ ἀφοσιώσεως εἰς τὸ καθῆκον, πολὺ πέραν τῶν κεκανονισμένων ὡρῶν ἐργασίας, συνετέλεσαν εἰς τὴν ἐξιχνίασιν τῶν ὑπὸ τῶν ἀνωτέρω κλεπτῶν διαπραχθεισῶν κλοπῶν.

***

ΠΡΟΑΓΩΓΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

— Προήχθησαν εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Ἀνθυπαστυνόμου, πρὸς πλήρωσιν ὑφισταμένων κενῶν ὀργανικῶν θέσεων, οἱ Ἀρχιφύλακες κ.κ. Κούκης Ἠλίας τοῦ Λυμπερίου, κατ' ἐκλογὴν καὶ Λιακόπουλος Παναγιώτης τοῦ Ἀναστασίου, κατ' ἀρχαιότητα.

— Προήχθησαν εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Ὑπαρχιφύλακος, ἐκ τοῦ ἐν ἰσχύι πίνακος προακτέων τοῦ ἔτους 1966, οἱ Ἀστυφύλακες κ.κ. Πράσινος Ἀντώνιος τοῦ Νικολάου, Γριζιώτης Νικόλαος τοῦ Δημητρίου καὶ Στάϊκος Ἀντώνιος τοῦ Βασιλείου, πρὸς πλήρωσιν ὑφισταμένων κενῶν ὀργανικῶν θέσεων.

***

ΠΑΡΑΙΤΗΣΕΙΣ — ΑΠΟΛΥΣΕΙΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

— Παρητήθησαν τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος οἱ Ἀστυφύλακες κ.κ. Σαρλῆς Σπυρίδων τοῦ Ἰωάννου, Ζαχαριᾶς Δημήτριος τοῦ Γεωργίου, Βασιλείου Σωτήριος τοῦ Σπυρίδωνος, Παπαθανασίου Χρῖστος τοῦ Κωνσταντίνου, Νικολακόπουλος Παναγιώτης τοῦ Τζανέτου, Πατερέκας Χρῖστος τοῦ Βασιλείου,, Ἀντωνόπουλος Θεόδωρος τοῦ Νέστορος, Μπούρας Περικλῆς τοῦ Γεωργίου, Ἀντωνίου Ἰωάννης τοῦ Νικολάου, Καραλᾶς Σοφοκλῆς τοῦ Γεωργίου, Λεραντζῆς Μηνᾶς τοῦ Ἰωάννου, Τρίγαζης Κωνσταντῖνος τοῦ Ἀγησιλάου, Καλαθᾶς Χρῖστος τοῦ Ἠλία, Παπαγεωργόπουλος Νικόλαος τοῦ Διονυσίου, Παπαλέξης Παναγιώτης τοῦ Ἀνδρέου, Μπέλλος Γεώργιος τοῦ Κωνσταντίνου, Καραγιαννόπουλος Ἰωάννης τοῦ Πέτρου, Νιάφας Δημήτριος τοῦ Νικολάου, Ροδολάκης Παναγιώτης τοῦ Νικολάου, Πετράκης Μιχαὴλ τοῦ Χαραλάμπους, Φωτεινὸς Μιχαὴλ τοῦ Δημητρίου καὶ Καραδάκης Ἐμμανουὴλ τοῦ Γεωργίου.

—Ἀπελύθησαν τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος, διὰ λόγους πειθαρχίας, οἱ Ἀστυφύλακες, κ.κ. Μαντὲς Ἀπόστολος τοῦ Κωνσταντίνου, Δημόπουλος Ἀναστάσιος τοῦ Φιλοποίμενος, Ἀρχανιώτης Ἀναστάσιος τοῦ Ἀνδρέου καὶ Πανέτσος Χαρίλαος τοῦ Στυλιανοῦ.

—Ἀπελύθησαν τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος οἱ μαθητευόμενοι Ἀστυφύλακες κ.

κ. Πολύχρονος Ἀργύριος τοῦ Χρίστου καὶ Χασούρας Ἰωάννης τοῦ Ξενοφῶντος, κριθέντες ἀκατάλληλοι πρὸς μονιμοποίησιν.

— Διεγράφη τῆς δυνάμεως τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος ὁ Ἀστυφύλαξ κ. Ρομπόκος Βασίλειος τοῦ Δημητρίου, κριθεὶς ἀπολυτέος διὰ λόγους ὑγείας, ὡς καταστὰς σωματικῶς ἀνίκανος πρὸς περαιτέρω ἐκτέλεσιν ἀστυνομικῆς ὑπηρεσίας.

***

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

—Ἐλάβομεν τὰς κατωτέρω δημοσιευομένας ἐπιστολάς:

Παράδεισος Ἀμαρουσίου 7 Ἰουνίου 1966

Πρὸς
τὸν κ. Εὐάγγελον Καραμπέτσον
Ἀρχηγὸν τῆς Ἀστυνομίας.
Ἐνταῦθα.

Ἀρχηγέ μου,

Προάγομαι διὰ τῆς παρούσης νὰ ἐκφράσω τὴν εὐγνωμοσύνην μου διὰ τὴν συμμετοχὴν τῆς Μουσικῆς τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων εἰς τὰς Γυμναστικὰς ἐπιδείξεις τοῦ Λυκείου μας εἰς τὸ Γήπεδον τοῦ Παναθηναϊκοῦ τὴν 2αν Ἰουνίου ἐ. ἔτους.

Οἱ 1250 μαθηταὶ τοῦ Λυκείου μας ἐκαμάρωσαν τοὺς Ἄνδρας τῆς Μουσικῆς ὡς καὶ τοὺς ἐπὶ κεφαλῆς τούτων εἰς μίαν ἐκδήλωσιν πλαισιώσεως τῆς προσπαθείας των.

Μετὰ τῶν εὐχαριστιῶν μου παρακαλῶ νὰ δεχθῆτε τὴν ἔκφρασιν τῆς βαθείας ὑπολήψεως,

μεθ' ἧς διατελῶ

Ὁ Διευθυντὴς
Γ. ΖΗΡΙΔΗΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 13 Ἰουνίου 1966

Ἀξιότιμον
Κύριον Ἀρχηγὸν Ἀστυνομίας Πόλεων
Ἐ ν τ α ῦ θ α

Ἀξιότιμε κ. Ἀρχηγέ,

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Παγκρητίου Ἑνώσεως θεωρεῖ καθῆκον καὶ ὑποχρέωσίν του, ὅπως σᾶς ἐκφράση τὰς θερμάς του εὐχαριστίας διὰ τὴν εὐγενικὴν καὶ πρόθυμον παραχώρησιν τῆς μουσικῆς τοῦ Σώματος κατὰ τὸν ἑορτασμὸν τῆς 25ης ἐπετείου τῆς Μάχης τῆς Κρήτης.

Ἡ συμμετοχὴ ταύτης ἀπετέλεσε πολύτιμον συμβολὴν εἰς τὴν καθόλου ἐπιτυχίαν τοῦ ἑορτασμοῦ, πρᾶγμα διὰ τὸ ὁποῖον θεωροῦμεν ἑαυτοὺς ὑποχρέους.

Μετὰ τιμῆς

Ἐντολῇ Διοικητικοῦ Συμβουλίου
Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
ΝΙΚ. ΑΝΤΩΝΑΚΗΣ

Κάθε Παρασκευὴ

Ὥρα 20.30′ - 21

Παρακολουθεῖτε τὴν Ἐκπομπὴ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων ἀπὸ τὸν Ραδιοφωνικὸ Σταθμὸ Ἐνόπλων Δυνάμεων Ἑλλάδος.

Εἶναι πάντα ἐπίκαιρη, διδακτική, ἐνδιαφέρουσα.

Μία Ἐκπομπὴ χρήσιμη γιὰ κάθε Ἑλληνικὸ σπίτι.